

KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI ÉRTESSÍTŐ

A KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI MINISZTERIUM HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

	Oldal
Kormányrendelet	
66/2006. (III. 27.) Korm. r. A 2005–2007 közötti időszakban az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv és Nemzeti Kiosztási Lista kihirdetéséről, valamint a kibocsátási egységek kiosztásának részletes szabályairól	755
Miniszteri rendeletek	
11/2006. (III. 10.) GKM r. A közúti járművek forgalomba helyezésével és forgalomban tartásával, környezetvédelmi felülvizsgálatával és ellenőrzésével, továbbá a gépjárműfenntartó tevékenységgel kapcsolatos egyes közlekedési hatósági eljárások díjairól szóló 91/2004. (VI. 29.) GKM rendelet módosításáról.	775
14/2006. (III. 21.) KvVM r. A Bécsi-domb Természetvédelmi Terület létesítéséről	778
15/2006. (III. 21.) KvVM r. Az Ikva-patak menti Természetvédelmi Terület létesítéséről	779
16/2006. (III. 31.) KvVM r. A Babócsai Basa-kert Természetvédelmi Terület kezelési tervéről.	780
17/2006. (III. 31.) KvVM r. A Dévaványai, a Vértesi Tájvédelmi Körzet, a Balatonkenesei tátorjános Természetvédelmi Terület bővítéséről, valamint a Bodrog-szegi Várhegy és Szendrőládi-rét természeti terület védetté nyilvánításáról szóló 6/1990. (VI. 18.) KöM rendelet módosításáról.	782
18/2006. (III. 31.) KvVM r. Az Uzsai Csarabos erdő Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezeléséről	784
19/2006. (III. 31.) KvVM r. Az éti csiga gyűjtéséről és hasznosításáról	786
Kormányhatározatok	
1020/2006. (III. 14.) Korm. h. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1085/2004. (VIII. 27.) Korm. határozat kiegészítéséről.	786
2018/2006. (II. 6.) Korm. h. A biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes felek konferenciájának találkozóin való részvételéről	787
2059/2006. (III. 27.) Korm. h. Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelméhez a 2005–2007. évi első kereskedési időszakra vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv és Nemzeti Kiosztási Lista tartalmának jóváhagyásáról és az Európai Bizottságnak történő bemutatásáról szóló 2302/2005. (XII.29.) Korm. határozat hatályon kívül helyezéséről	787
Miniszteri utasítások	
9/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM ut. A nemzeti park igazgatóságok természetvédelmi vagyonkezelési tevékenységének egységes alapelvek szerinti ellátásáról	787
10/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM ut. Az árvíz- és belvízvédelmi művek fenntartásának költségvetési tervezési és beszámolási rendjéről.	809
11/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM ut. A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumban foglalkoztatott munkavállalók létszámáról.	810
12/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM ut. A Vízügyi Központ és Közgyűjtemények módosító alapító okiratának közzétételéről szóló 15/2005. (K. V. Ért. 1.) KvVM utasítás módosításáról.	810
Irányelv	
7002/2006. (BK 6.) BM irányelve A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alkalmazása során lehetséges költségsökkentő megoldásokról.	810
Közlemények	
A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium közleménye az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény (Üht.) 6. §-a szerinti társadalmi konzultációs dokumentum a 2008-2012 időszakra vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv (NKT-2) elveiről	813
A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Fejlesztési Igazgatósága közleménye a Környezetvédelmi és Infrastruktúra Operatív Program Egészségügyi és építési-bontási hulladék kezelése, valamint az Állati hulladék kezelése című intézkedések keretében támogatást nyert pályázatokról	825
Környezetbarát termék minősítés	825
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 1/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye a berekfürdői Termál Hotel Pávai Szálloda számára gyógyszálló megnevezés használatának engedélyezéséről	826
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 2/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Monor K-254 OKK számú kút vize számára természetes ásványvíz megnevezés használatának engedélyezéséről.	826

A tartalomjegyzék a 754. oldalon folytatódik.

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 3/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Pölöske K-14 OKK számú kút vizének elismert ásványvíz megnevezését engedélyező határozat módosításáról	826
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 4/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Akasztó B-109 OKK számú kút vize számára természetes ásványvíz megnevezés használatának engedélyezéséről	826
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 5/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Velence K-45 OKK számú kút vize számára gyógyvíz megnevezés használatának engedélyezéséről	826
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 6/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Budapest III. B-47 OKK számú kút elismert ásványvizének névváltoztatásáról és törzskönyvének megújításáról	826
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 7/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Nyárlőrinc K-47 OKK számú kút vizének elismert ásványvíz megnevezését engedélyező határozat módosításáról	827
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 8/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Kisvárdai B-167 OKK számú kút elismert ásványvize törzskönyvének megújításáról	827
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 9/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye Budapest XI. B-46 OKK számú kút vizét elismert ásványvízzé minősítő határozat visszavonásáról	827
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 10/2006. (EüK. 3.) Gyf. közleménye a romániai Előpatak (Valcele) Erzsébet forrás vize gyógyvíz forgalomba hozatalának engedélyezéséről	827

Cikkek, tanulmányok

Dr. Julesz Máté tudományos kutató (Szeged): Prevenció és reparáció a környezetvédelmi magánjogban	827
---	-----

KÖZLÖNY

§

Kormányrendelet

A Kormány
66/2006. (III. 27.) Korm.
rendelete

a 2005–2007 közötti időszakban az üvegházhatású
gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére
vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv és Nemzeti
Kiosztási Lista kihirdetéséről, valamint a kibocsátási
egységek kiosztásának részletes szabályairól

Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény (a továbbiakban: Üht.) 20. §-a (5) bekezdésének *a*) és *c*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

Általános rendelkezések

1. §

(1) A 2005. január 1. és 2007. december 31. közötti időszakra (a továbbiakban: első kereskedési időszak) vonatkozó Nemzeti Kiosztási Tervet (a továbbiakban: Kiosztási Terv) e rendelet *1. melléklete* tartalmazza. Az első kereskedési időszakra vonatkozó Nemzeti Kiosztási Listát (a továbbiakban: Kiosztási Lista) e rendelet *2. melléklete* tartalmazza.

(2) E rendelet szabályait a Kiosztási Tervben meghatározott új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztására, valamint a létesítmények bezárása vonatkozásában kell alkalmazni.

(3) A rendelet alkalmazásában:

a) a létesítmény bezárása:

aa) a létesítményben folytatott tevékenység megszűntetése,

ab) a létesítmény kapacitásának az Üht. 1. mellékletében meghatározott küszöbérték alá csökkentése végleges jelleggel, vagy

ac) a létesítményben folytatott tevékenység hat hónap meghaladó szüneteltetése (beleértve a karbantartást is), anélkül hogy azt az üzemeltető az *aa*) pont szerint meg kíváná szüntetni vagy a létesítmény kapacitását végleges jelleggel az *ab*) pont szerinti küszöbérték alá kíváná csökkenteni. Nem minősül bezárásnak a létesítményben folytatott tevékenység hat hónap meghaladó szüneteltetése, amennyiben azt a tevékenység időszakos jellege indokolja (így különösen a mezőgazdasági termékek feldolgozása);

b) új belépő tartalék: a kibocsátási egységeknek a Kiosztási Terv 13. pontjában meghatározott tartaléka;

c) környezetvédelmi hatóság: az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség.

(4) A rendeletben használt egyéb fogalmak tekintetében az egyes létesítmények üvegházhatású gázkibocsátásának engedélyezéséről, nyomon követéséről és jelentéséről szóló 272/2004. (IX. 29.) Korm. rendelet és az Üht. meghatározásai irányadóak.

Az új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztása

2. §

(1) Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 143/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 10. §-ában foglalt, az új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztására vonatkozó szabályokat az első kereskedési időszakban az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az új belépő tartalék 2006. évi keretének kiosztására a környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) 2006. október 31-ig felhívást tesz közzé a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium hivatalos lapjában, illetve honlapján. A 2007. évi keret kiosztására a miniszter a felhívást 2007. október 31-ig teszi közzé.

(3) Az új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztását az alábbi csoportok bármelyikébe tartozó, jogerős kibocsátási engedéllyel rendelkező azon létesítmény üzemeltetője kérelmezheti, amely

a) tevékenységét 2005. január 1. után kezdi meg és nem szerepel a Kiosztási Listában;

b) szerepel a Kiosztási Listában, de 2005. január 1-jét követően beépített kapacitását a Kiosztási Terv 13.1.1. pontja szerint bővíti;

c) szerepel a Kiosztási Listában, de 2005. január 1-jét követően a fenti *b*) pont alá nem tartozó, külön jogszabály szerinti kötelező olyan beruházást valósít meg, amely szén-dioxid kibocsátását a legutolsó hitelesített éves kibocsátáshoz képest legalább 10%-kal növeli;

d) az 1. § (3) bekezdés *ac*) pontja szerint szüneteltetett tevékenységét 2005. január 1-jét követően ismételten megkezdi.

(4) Az új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztására való jogosultságot megalapozó, a Vhr. 10. § (1) bekezdésében megjelölt esemény az üzembe helyezés napja.

(5) A (3) bekezdés *b*), *c*) és *d*) pontjában meghatározott esetekben kibocsátási egységek kiosztását csak az ott megjelölt eseményekhez kapcsolódó kibocsátások tekintetében lehet kérelmezni.

(6) Amennyiben az új belépő tartalék éves mennyisége nem elegendő az üzemeltetők kérelmének maradéktalan teljesítésére, a miniszter a Kiosztási Terv 13.1.2. pontja szerint az egyes üzemeltetők részére kiosztatható kibocsátási egységek mennyiségét arányosan csökkenti.

Bezáró létesítmények

3. §

(1) A létesítmény üzemeltetője köteles a létesítmény bezárását tizenöt napon belül a környezetvédelmi hatóság számára bejelenteni a bezárást megalapozó esemény napjának megjelölésével (bezárás napja). A környezetvédelmi hatóság a bezárás tényéről haladéktalanul értesíti a minisztert.

(2) Az 1. § (3) bekezdés *aa* és *ab*) pontjában meghatározott esetekben a környezetvédelmi hatóság a kibocsátási engedélyt az (1) bekezdés szerinti bejelentés alapján visszavonja. A bezárásra tekintet nélkül a bezárás napjáig fennálló nyomon követési, jelentéstételi és a kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó kötelezettségét az üzemeltetőnek a vonatkozó jogszabályok szerint teljesítenie kell.

(3) Amennyiben az üzemeltető a bezárás bejelentésére irányuló kötelezettségének nem tesz eleget, a környezetvédelmi hatóság az üzemeltetőt határozatban – e kötelezettsége teljesítéséig – bírság megfizetésére kötelezi. A bírság napi tétele az első kereskedési időszak alatt az üzemeltető részére, a létesítmény vonatkozásban kiosztott minden egyes kibocsátási egység után ötszáz forint.

(4) Az üzemeltető az (5) bekezdés esetét kivéve nem jogosult kibocsátási egységekre a bezárás napját követő év január 1-jétől az első kereskedési időszak végéig. A ki nem osztott kibocsátási egységek az új belépő tartalékba kerülnek.

(5) A bezárt létesítmény üzemeltetője legkésőbb az (1) bekezdés szerinti bejelentéssel egyidejűleg kezdeményezheti a miniszternél, hogy a részére a bezárás miatt ki nem osztott kibocsátási egységek teljes mennyisége az első kereskedési időszak során általa üzembe helyezett, az Üht. 1. melléklete szerinti tevékenységet folytató új vagy rekonstruált meglévő létesítmény kibocsátásai kapcsán az üzemeltető számláján kerüljön jóváírásra (kibocsátási egységek megtartása).

(6) Nem jogosult a kibocsátási egységek megtartására az üzemeltető, ha annak jogellenes tevékenysége eredményezte a létesítmény bezárását.

(7) A miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben – a kibocsátási egységek megtartását határozatban akkor hagyja jóvá, ha az új létesítmény üzembe helyezésére a bezárás napját követő hat hónapon belül sor kerül. E határidő az üzemeltető kérelmére, indokolt esetben, egy alkalommal hat hónappal meghosszabbítható. A villamos energia termelői engedélyköteles tevékenységek kapcsán a kibocsátási egységek megtartásáról a miniszter a Magyar Energia Hivatal szakvéleményére figyelemmel határoz.

(8) A kibocsátási egységek megtartása esetén az üzemeltető a (5) bekezdés szerinti új létesítmény kapcsán nem

jogosult az új belépő tartalékban szereplő kibocsátási egységekre.

4. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az egyes létesítmények üvegházhatású gázkibocsátásának engedélyezéséről, nyomon követéséről és jelentéséről szóló 272/2004. (IX. 29.) Korm. rendelet 7. §-a az alábbi (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Nem alkalmazható az 5. § (2) bekezdésében megjelölt jogkövetkezmény, amennyiben az üzemeltető a 4. § (1) bekezdése szerinti jelentéstételi kötelezettségének a 2005. évi kibocsátások tekintetében határidőre nem tesz eleget. Ez a rendelkezés nem érinti az üzemeltetőnek a kibocsátási egységek határidőre történő visszaadására fennálló, külön jogszabályban meghatározott kötelezettségét.”

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 143/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet 1. melléklete helyébe az alábbi melléklet lép:

„1. melléklet

a 143/2005. (VII. 27.) Korm. rendelethez

Az új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztása iránti kérelem tartalmi elemei és a csatolandó dokumentumok köre

I. A kérelem tartalma

I.1. A kérelmező üzemeltető azonosító adatai (név, székhely, levelezési cím, cégjegyzék szám, adóazonosító jel, telefonszám, faxszám, email cím, a cég jegyzésére jogosult képviselő neve és beosztása);

I.2. a kiosztási kérelem által érintett létesítmény azonosító adatai [létesítmény neve, levelezési címe, a környezet-használati engedély száma (ha van), a kibocsátási engedély száma];

I.3. a létesítmény termelési szintjét jellemző adatok (így például a közbelső és a végső termék mennyiségi adatai, a termeléshez felhasznált anyagok és tüzelőanyagok mennyiségi adatai);

I.4. a létesítmény berendezéseinek technológiai jellemzői (így különösen a kapacitás és az alkalmazott technológia jellemzői);

I.5. az első kereskedési időszakra tervezett termelési szint;

I.6. az első kereskedési időszak alatt felhasználni tervezett anyagok és tüzelőanyagok, továbbá ezeknek a szén-dioxid kibocsátást befolyásoló jellemzői.

II. A kérelemhez csatolandó dokumentumok

- II.1. 30 napnál nem régebbi cégkivonat;
- II.2. az egységes környezethasználati engedély másolata (ha van), a kibocsátási engedély másolata;
- II.3. az I.3. pont szerinti termelési szintek, valamint a termeléshez felhasznált anyagok és tüzelőanyagok mennyiségét igazoló dokumentumok, elsősorban termék eladási és tüzelőanyag beszerzési szerződések;
- II.4. a létesítmény berendezéseinek az I.4. pont szerinti technológiai jellemzőit igazoló dokumentumok, elsősorban a létesítmény berendezéseinek gyártója által kiadott műszaki dokumentumok és a létesítmény műszaki tervei;
- II.5. a felhasználni kívánt anyagok szén-dioxid kibocsátását befolyásoló jellemzőit igazoló dokumentumok, elsősorban független laboratóriumi mérések, valamint a szállító által végzett mérések.”

(4) E rendelet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikke (1) és (3)–(4) bekezdéseinek való megfelelést szolgálja.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet
a 66/2006. (III. 27.) Korm. rendelethez

A 2005–2007. évi időszakra vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv

1. Bevezetés

A jelen melléklet Magyarország Nemzeti Kiosztási Tervét (a továbbiakban: Kiosztási Terv) tartalmazza, amely az Európai Unió kibocsátási egységkereskedelmi rendszerében (a továbbiakban: ETS) részt vevő létesítmények számára térítésmentesen kiosztásra kerülő, illetve ellenérték fejében kiosztható kibocsátási egységek mennyiségét, valamint a teljes mennyiség létesítmények közötti szétosztásának szabályait határozza meg a 2005–2007 időszakra nézve az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény (a továbbiakban: Üht.) 2. mellékletének és a Kiosztási Terv elkészítésére vonatkozó bizottsági közleménynek¹ megfelelően.

¹ Communication from the Commission on guidance to assist Member States in the implementation of the criteria listed in Annex III to Directive 2003/87/EC establishing a scheme for greenhouse gas emission allowance trading within the Community and amending Council Directive 96/61/EC, and on the circumstances under which force majeure is demonstrated; Brussels, 7.1.2004, COM(2003)830 final.

2. A kibocsátási egységkereskedelmi rendszerben részt vevő ágazatokra jutó kibocsátási egységek mennyiségének meghatározása

A kiosztható kibocsátási egységek teljes mennyiségének meghatározása három lépésben történt.

Első lépésben a nemzeti szintű kibocsátások alakulása került felmérésre 2004-ben abból a célból, hogy megállapítható legyen, hogy Magyarország várhatóan képes-e teljesíteni addicionális intézkedések nélkül a Kiotói Jegyzőkönyv kapcsán tett vállalását.

A második lépésben elkészített ágazati kibocsátási előrejelzések szükséglet alapú módon mutatták be, hogy az ETS által érintett ágazatok előrejelzett tevékenységi szintje várhatóan mekkora kibocsátási szintet eredményez. Ez alapján került előzetesen meghatározásra a kiosztásra kerülő teljes kibocsátási egységmennyiség.

A harmadik lépésben az egyes létesítmények üvegházhatású gázkibocsátásának engedélyezéséről, nyomon követéséről és jelentéséről szóló 272/2004. (IX. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: kormányrendelet) 4. melléklete alapján az érintett létesítményektől begyűjtött adatoknak megfelelően sor került a Kiosztási Terv adatainak pontosítására, annak a Kormány által történt elfogadását és az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) által történt jóváhagyását követően. A pontosítás szükségességét indokolta az érintett létesítmények körének változása, mely a Bizottság döntése értelmében a teljes kiosztható kibocsátási egységmennyiségre is hatással van, valamint az érintett létesítmények által felhasznált, szén-dioxid kibocsátást eredményező alapanyagok és tüzelőanyagok mennyiségi és minőségi adatairól alkotott, a korábbinál pontosabb kép.

A 2005 és 2007 közötti időszakban kiosztásra kerülő teljes mennyiség összetevői:

- a meglévő létesítmények számára ingyenesen kiosztásra kerülő kibocsátási egységmennyiség;
- a térítés ellenében kiosztandó mennyiség; és
- az új belépő tartalékból részesedő létesítmények számára ingyenesen kiosztásra kerülő, elkülönített egységmennyiség (új belépő tartalék).

$$(i) \quad LK = \sum PK_{\text{ágazat}}^{05-07} = \sum KK_{\text{létesítmény}}^{05-07} + \text{ÜBT} + \text{AUK}$$

ahol:

LK:

A Kiosztási Terv keretében 2005 és 2007 között létrehozott összes kibocsátási egységmennyiség [tonna CO₂]

$\sum PK^{05-07}_{\text{ágazat}}$:

Az érintett ágazatok részére 2005 és 2007 között előre jelzett és a kormányrendelet alapján pontosított kibocsátásának összessége [tonna CO₂]

$\sum KK^{05-07}_{\text{létesítmény}}$:

A létesítmények számára 2005 és 2007 között összesen ingyenesen

ÚBT:	kiosztható kibocsátási egységmennyiség Az új belépő tartalékból részese- dő létesítmények részére elkülönítet- t kibocsátási egységmennyi- ség [tonna CO ₂], amely az összes kibocsátási egységmennyiség 2%-a (azaz $ÚBT = \sum PK^{05-07}_{\text{ágazat}} \times 0,02$)
AUK:	A térítés ellenében elkülönített kibocsátási egységmennyiség, ami az összes kibocsátási egy- ségmennyiség 2,5%-a (azaz $AUK = \sum PK^{05-07}_{\text{ágazat}} \times 0,025$)

3. Intézkedések az ETS ágazatokon kívül, energiapolitika

Energiatakarékosság

Az ETS ágazatok közül a lakossági szektorra vonatkozó legfontosabb intézkedés az energiahatékonyság növelésének támogatása.

Megújuló energiaforrások

A jelenlegi kötelező átvételi rendszer 2010-ig jogszabályban rögzített, preferenciális hatósági árral támogatja a megújuló energiaforrásokból történő villamos energia termelését. A kiosztás alapjául szolgáló előrejelzés ennek megfelelően a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelés részarányának növekedésével számol. A megújuló energiaforrásokról szóló 2001/77/EK irányelv értelmében Magyarországnak a megújuló energiaforrásokból termelt villamos energia részarányát a belső földi fogyasztáshoz képest 2010-re 3,6%-ra kell növelnie.

A Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott rugalmassági mechanizmusok

Mivel Magyarország az előrejelzések szerint kizárólag hazai intézkedések révén is képes teljesíteni kiotói vállalását, ezért – költségvetési forrásokból támogatott módon – nem tervezi igénybe venni a Kiotói Jegyzőkönyvben foglalt rugalmassági mechanizmusokat nemzeti szintű kötelezettségei teljesítéséhez. Ugyanakkor, mint beruházásokat fogadó ország ezután is elősegíti egyedi addicionális kibocsátáscsökkentő projektek megvalósulását az Együttes Végrehajtás (Joint Implementation) mechanizmus keretében.

A magyar rendszerirányító által a villamosenergia-termelésre vonatkozóan készített középtávú becslésre erősen támaszkodik a villamos energia szektor kibocsátási prognózisa, mely az energiapolitikai megfontolásokat is figyelembe veszi. Emellett a villamosenergia-termelő ágazatra készített előrejelzés figyelembe veszi azt a tény is, hogy a korszerűtlen és környezetszennyező erőművi blokkok a környezetvédelmi követelmények szigorodása következtében fokozatosan leállnak, illetve tüzelőanyag-váltást hajtanak végre.

A környezetbarát energiatermelés elősegítése érdekében a 2001-es villamos energia törvény alapján bevezetésre került a hővel kapcsoltan termelt villamos energia támogatott hatósági áron történő kötelező átvétele.

A kiosztható teljes egységmennyiség és a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt célok összhangja

A kiotói vállaláshoz való viszony vizsgálatát szolgáló modell egy, az ágazati kapcsolatok mérlegén alapuló általános egyensúlyi modell. Makrogazdasági vizsgálat a modell feltételezésein és keretein belül kimutatta a nemzeti szintű kibocsátások várható alakulását a kiotói vállaláshoz viszonyítva. A modell alkalmazásával készült prognózis a 2001. évi emissziók alapján származtatott üvegházhatású gáz (a továbbiakban: „ÜHG”) kibocsátási együtthatókkal dolgozott és a kibocsátó ágazatokra terjedt ki. Az ágazati adatszolgáltatások ezzel szemben már tartalmazták a 2001–2004 közötti időszakban történt jogszabályi, piaci és egyéb, a gazdaságra ható változások hatását, valamint a második kereskedési időszak szokásos üzemrendűnek feltételezhető (business-as-usual) működése alapján várható, termelési volumenben, és kibocsátási szintben kifejezhető teljesítmény-értékeket. A változások leginkább az alkalmazott koeficiensek (kibocsátási fajlagosok) időben változó voltában testesültek meg, míg a makrogazdasági modell statikus koeficienseket használt.

A makrogazdasági modell eredményei, továbbá az ENSZ által létrehozott Éghajlatváltozási Kormányközi Tanácsadó Testület (a továbbiakban: „IPCC”) által alkalmazott módszertan alapján átszámolt ÜHG adatok alapján a tárgyidőszakban a bruttó kibocsátás növekedése alatta marad Magyarország kiotói vállalásának, amely kb. 113 millió tonna szén-dioxid egyenérték. A kiosztható kibocsátási egységek teljes mennyisége tehát összhangban áll a Kiotói Jegyzőkönyvben a Magyar Köztársaság által vállalt kibocsátás-csökkentési céllal.

4. A kiosztandó mennyiség és az ágazati várható kibocsátások viszonya

A kiosztható kibocsátási egységek teljes mennyisége egyenlő az érintett ágazatokra előrejelzett, a szokásos üzletmenet alapú tevékenységi szintjéhez tartozó kibocsátási mennyiségek összegével, korrigálva – a 2. pontban említett módon – a Bizottság iránymutatásának megfelelően. Az ágazati előrejelzésekből előzetesen levezetett összes kibocsátások felmérése az IPCC módszertanának, valamint a vonatkozó közösségi jogszabálynak, a Bizottság nyomon követési és jelentési határozatának megfelelően történt. Az ágazati mennyiségek a Kormányrendelet alapján beérkezett adatok alapján kerültek pontosításra.

5. A kibocsátási egységek térítés ellenében történő kiosztása

Az ETS-t megalapozó 2003/87/EK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 10. cikkével összhangban az összes kiosztható kibocsátási egységmennyiségének 2,5%-a térítés

ellenében kerül kiosztásra. Az árbevételből befolyó összeg Kormány által meghatározott hányadát a kibocsátáscsökkentéssel összefüggő tevékenységekre, illetve a megújuló energiaforrások támogatására kell a költségvetésnek fordítania.

6. A kibocsátási egységek ágazati szintű meghatározása

A teljes kiosztásra kerülő kibocsátási egységmennyisége előzetesen az egyes ágazatok számára készült makro-gazdasági előrejelzések alapján került meghatározásra. Az ágazatok számára kiosztásra kerülő kibocsátási egységmennyiség a Kormányrendelet alapján begyűjtött, ellenőrzött és szükség esetén hitelesítési dokumentumokkal alátámasztott adatok alapján került pontosításra. Ennek megfelelően az egyes ágazatok számára a tartalékok levonását követően meghatározott kibocsátási egységmennyiséget az alábbi táblázat mutatja be:

Meglévő létesítmények számára térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységmennyiségek	Kibocsátási egységmennyiség (t CO ₂ /év)
I/a–I/b. Villamosenergia-termelés*	16 927 857
I/b. Távhő termelés	2 267 091
I/c. Saját célú tüzelőberendezések (kivéve cukoripari)	2 100 160
I/d. Cukoripar	431 479
II. Ásványolaj-feldolgozás	1 383 170
III. Kokszolás	264 233
IV–V. Fémércék pörkölése és zsugorítása; vas- és acéltermelés*	2 643 354
VI/a. Cementgyártás	2 390 321
VI/b. Mészgyártás	464 575
VII. Üveggyártás	295 420
VIII. Tetőcserepek, téglák, tűzálló téglák; csempék, kőárúk és porcelánok gyártása	865 447
IX–X. Celluló-, papír- és kartongyártás	203 059
1. Meglévő létesítmények összesen	30 236 166
2. Új belépő tartalék	633 218
TÉRÍTÉSMENTES ÖSSZESEN (1+2)	30 869 384
3. Térítés ellenében kiosztásra kerülő mennyiség	791 523
ÁGAZATOK ÖSSZESEN (1+2+3)	31 660 907

* beleértve a szektor által a Kiosztási Terv 15. pontja szerint később átadásra kerülő mennyiséget is.

Megjegyzés: a) A II–X. ágazatok kibocsátásai a technológiai folyamatok és az ott alkalmazott tüzelőberendezések kibocsátásait együtt tartalmazzák;

b) a IV–V. szektor számai csökkentettek a Dunaferr Dunai Vasmű Rt. által az EMA-Power Kft. részére átadott kohógáz mennyiség földgáz kibocsátási tényezővel számolt kibocsátásának megfelelően.

7. Az Európai Gazdasági Térségen kívüli verseny

Az egyes ágazatok számára kiosztható kibocsátási egységmennyiség megállapítása során nem történt különbségtétel abból a szempontból, hogy az ágazat tevékenységi területén jelentkező verseny döntő részben az Európai Gazdasági Térség tagállamai vagy Európai Gazdasági Térségen kívüli országok részéről nyilvánul meg.

8. Az egyes létesítményekre jutó kibocsátási egységek mennyiségének meghatározása

8.1. A kibocsátási egységek kiosztása, érvényessége, visszavonása és törlése

Az egyes létesítményeknek ingyenesen kiosztásra kerülő mennyiség évente, egyenlő részekben kerül átadásra a létesítmények számára (kiosztás). Az adott naptári évben kiosztandó kibocsátási egységek a Nemzeti Kiosztási Listát kihirdető kormányrendelet hatálybalépését követően, illetve minden további kereskedési év február 28-áig kerülnek kiosztásra. Egy kibocsátási egység arra jogosítja fel birtokosát, hogy egy tonna szén-dioxidot bocsásson ki, amely jogosultság szabadon átruházható.

Az első kereskedési időszakban kiosztott kibocsátási egységek csak ezen kereskedési időszakon belül használhatók fel. A kereskedési időszak egyes éveiben a létesítményeknek átadott kibocsátási egységek továbbvihetők a kereskedési időszak későbbi éveire és azokban szabadon felhasználhatók. A kereskedési időszak lezártaival, vagyis 2008. április 30-át követően a 2005–2007-es időszakból megmaradt, vissza nem adott kibocsátási egységek törlésre kerülnek.

A kibocsátási egységek tulajdonosai az egységeket más, az Európai Gazdasági Térségen belüli természetes és jogi személyek részére szabadon átruházhatják.

8.2. Az egyes létesítményeknek kiosztható mennyiség meghatározására vonatkozó szabályok

A létesítmények azonosítási adatait, ágazati besorolását, valamint a létesítmények számára a kormányrendelet alapján beadott, ellenőrzött és esetenként hitelesített adatokból az alábbi képletek alapján kiosztandó kibocsátási egységmennyiségeket az Üht. alapján a Kormány által elfogadott Nemzeti Kiosztási Lista tartalmazza [e rendelet 2. melléklete].

Az egyes létesítményekre jutó kibocsátási egységmennyiség (azaz a létesítménynek az ágazatra jutó összes kiosztható kibocsátási egységmennyiségből való részese-dése) a létesítményeknek az adott ágazat számára megállapított bázisidőszak, ún. referencia-kibocsátása, illetve egyéb referencia adata¹ alapján került meghatározásra.

¹ Illetve a cement-, mész- és cukoripar esetében a referencia-termelés és kibocsátási adatok alapján.

A létesítmények számára kiosztható kibocsátási egységeinek meghatározása

(i) egyrészt a tüzelőanyag-fogyasztásukból származó kibocsátások,

(ii) másrészt a technológiai eljárásból származó kibocsátások alapján történt.

Az egyes ágazatok számára a 2005–2007 közötti időszakra meghatározott tüzelési eredetű és technológiai kibocsátásoknak meg kell egyezniük a létesítmények számára kiosztott egységek (azaz a bázisidőszak alapján meghatározott tüzelési eredetű és technológiai kibocsátásainak) összes mennyiségével. Ennek biztosítására egy létesítmény-specifikus arányosítási tényező került meghatározásra mind a tüzelési eredetű, mind a technológiai kibocsátásokra vonatkozóan ($RAT_{\text{üz}}^{\text{létesítmény}}$ és $RAT_{\text{tech}}^{\text{létesítmény}}$), amely tényező a létesítmény részarányát mutatja meg az ágazat számára kiosztható kibocsátási egységmennyiségéből.

Az egyes létesítményeknek a tüzelőanyag-fogyasztásból származó, illetve technológiai eredetű kibocsátások alapján kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyisége az arányosítási tényező felhasználásával került meghatározásra oly módon, hogy az egyes létesítmények tüzelési, illetve technológiai referencia-kibocsátásainak részesezési arányát megszoroztuk a kereskedési időszak éveinek számával, valamint az ágazat referencia-tüzelési és technológiai kibocsátásaival. A létesítmény számára kiosztható összes kibocsátási egységmennyisége a tüzelési, illetve a technológiai kibocsátások alapján kiosztható kibocsátási egységmennyisége összege.

$$(ii) \quad KKT_{\text{üz}}^{\text{05-07}} = KKT_{\text{üz}}^{\text{05-07}} \times RAT_{\text{üz}}^{\text{létesítmény}}$$

$$(iii) \quad KKT_{\text{tech}}^{\text{05-07}} = KKT_{\text{tech}}^{\text{05-07}} \times RAT_{\text{tech}}^{\text{létesítmény}}$$

$$(iv) \quad KK^{\text{05-07}} = KKT_{\text{üz}}^{\text{05-07}} + KKT_{\text{tech}}^{\text{05-07}}$$

ahol:

$KKT_{\text{üz}}^{\text{05-07}}_{\text{létesítmény}}$: A létesítménynek tüzelési kibocsátások alapján kiosztható kibocsátási egységmennyiség

$KKT_{\text{tech}}^{\text{05-07}}_{\text{létesítmény}}$: A létesítménynek technológiai kibocsátások alapján kiosztható kibocsátási egységmennyiség

$RAT_{\text{üz}}^{\text{létesítmény}}$: A létesítmény részesezési aránya az ágazat számára tüzelési és technológiai kibocsátások alapján kiosztható kibocsátási egységmennyiségből (%)

$KK^{\text{05-07}}_{\text{létesítmény}}$: Az adott létesítmény számára kiosztható teljes egységmennyiség

A létesítmény-specifikus arányosítási tényezők meghatározása:

$$(v) \quad RA_{\text{létesítmény}} = \frac{REFKT_{\text{üz}}^{\text{bázis}}_{\text{létesítmény}} + REFKT_{\text{tech}}^{\text{bázis}}_{\text{létesítmény}}}{\sum REFKT_{\text{üz}}^{\text{bázis}}_{\text{létesítmény}} + \sum REFKT_{\text{tech}}^{\text{bázis}}_{\text{létesítmény}}}$$

ahol:

$REFKT_{\text{üz}}^{\text{bázis}}_{\text{létesítmény}}$: A létesítmény tüzelési referencia-kibocsátása (azaz a bázisidőszak alapján meghatározott évi átlagos tüzelési eredetű kibocsátása)

$REFKT_{\text{tech}}^{\text{bázis}}_{\text{létesítmény}}$: A létesítmény technológiai referencia-kibocsátása (azaz a bázisidőszak alapján meghatározott évi átlagos technológiai eredetű kibocsátása)

8.2.1. Az egyes létesítmények referencia-kibocsátásának meghatározása

A létesítmények referencia-kibocsátásának meghatározása ($REFKT_{\text{üz}}^{\text{létesítmény}}$ és $REFKT_{\text{tech}}^{\text{létesítmény}}$) az alábbiaknak megfelelően történik:

Amennyiben a létesítmény (i) üzembe helyezése; vagy azt követően (ii) 10%-ot meghaladó bemenő hőteljesítmény, vagy névleges termelésikapacitás-változása, illetve (iii) kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre való áttérésének időpontja:

a) 2004. január 1. és 2004. december 31. között volt, akkor a referencia-kibocsátás a létesítmény 2005-re tervezett termelése alapján várható kibocsátás;

b) 2003. január 1. és 2003. december 31. között volt, akkor a referencia-kibocsátás a létesítmény 2004. január 1. és december 31. közötti (megvalósult, illetve tervezett) kibocsátás;

c) 2002. január 1. és 2002. december 31. között volt, akkor a referencia-kibocsátás a létesítmény próbaüzemének lezárulta utáni első év január 1. és a 2004. december 31. közötti időszak (megvalósult, illetve tervezett) kibocsátásainak átlaga. Az átlagot a legalacsonyabb kibocsátású teljes naptári év adatának elhagyásával kell kiszámolni, kivéve, ha a naptári év elhagyása esetén nem maradna több év;

d) 1998. január 1. és 2001. december 31. között volt, a referencia-kibocsátás a létesítmény próbaüzemének lezárulta utáni első év kezdete (január 1.) és a 2003. december 31. közötti időszak kibocsátásainak átlaga, amit a legalacsonyabb kibocsátású teljes naptári év adatának elhagyásával kell kiszámolni, kivéve, ha a naptári év elhagyása esetén nem maradna több év;

e) 1998. január 1. előtt volt, a referencia-kibocsátás az 1998. január 1. és 2003. december 31. közötti időszak kibocsátásainak átlaga, amit a legalacsonyabb kibocsátású naptári év adatainak elhagyásával kell kiszámolni.

A fentiek értelmezésében a 10%-ot meghaladó bemenő hőteljesítmény vagy névleges termelésikapacitás-változás időpontja a beruházást követően a rendes üzemmenet megkezdésének napja; a kogenerációra való áttérés időpontja a rendes üzemmenet megkezdésének a napja a beruházást követően.

Amennyiben több ütemben történtek a létesítményben a fenti változások, a változások időpontjának az e rendelet hatálybalépését megelőzően történt utolsó változás utáni üzembe helyezés napja minősül.

Azon létesítmények esetében, amelyek üzemeltetője 2004. során felszámolás alatt állt, a referencia-kibocsátás az a) pont szerint került meghatározásra.

A fenti a) pont, illetve esetlegesen a b) pont esetében a 2005 utáni bázisidőszakkal rendelkező létesítmények bázisidőszaki kibocsátásainak meghatározásának szabályai az alábbiak.

A villamosenergia-termelői engedéllyel nem rendelkező létesítményeknél a 2005 utáni időszakra vonatkozó bázisidőszaki kibocsátás számítása az alábbi képletnek megfelelően történik:

$$(vi) TK_{\text{létesítmény}} = TT_{\text{létesítmény}} \times (FK_{\text{létesítmény}}^{\text{Tüz}} + FK_{\text{létesítmény}}^{\text{Tech}})$$

ahol:

$TK_{\text{létesítmény}}$:	a létesítmény 2005 utáni időszakra vonatkozó, tervezett termelés alapján számított bázis kibocsátási adata
$TT_{\text{létesítmény}}$:	a létesítmény tervezett termelési adata
$FK_{\text{létesítmény}}^{\text{Tüz}}$:	a létesítmény fajlagos tüzelési kibocsátása
$FK_{\text{létesítmény}}^{\text{Tech}}$:	a létesítmény fajlagos technológiai kibocsátása

8.2.2. Egyes ágazatok létesítményeinek kiosztható kibocsátási egységek kiszámítására vonatkozó speciális szabályok

a) A Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: MEH) villamosenergia-termelői engedélyéhez kötött tüzelőberendezések esetében a fent meghatározottak helyett az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

Amennyiben a létesítmény üzembe helyezése, vagy más, a Kiosztási Terv keretében az alábbiakban lényeges módosításként meghatározott esemény:

(i) 2004. január 1. és 2004. december 31. között volt, a referencia-kibocsátás a létesítmény 2005-re tervezett termelése alapján várható kibocsátás;

(ii) 2003. január 1. és 2003. december 31. között volt, a referencia-kibocsátás a létesítmény 2004. január 1. és december 31. közötti (megvalósult, illetve tervezett) kibocsátás;

(iii) 2002. december 31. előtt volt, a referencia-kibocsátás a létesítmény 2003. január 1. és december 31. közötti kibocsátás.

A fentiek szerinti lényeges módosulásnak minősülnek az alábbi esetek:

(i) a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról 180/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet („VET Vhr.”) 44. § (1) bekezdése² értelmében erőmű bővítésének minősülő beruházások;

(ii) a VET Vhr. 45. § (1) bekezdése³ értelmében erőmű teljesítménynövelésnek minősülő és a MEH által engedélyezett beruházás;

(iii) a VET Vhr. 46. § (2) bekezdése⁴ értelmében tüzelőanyag-megváltoztatásnak minősülő és a MEH által engedélyezett beruházás;

(iv) a létesítmény valamely berendezésének olyan végleges leállása, amelynek következtében a létesítmény erőművi teljesítménye legalább 10%-kal csökkent;

(v) a létesítményben valamely berendezés engedélyen alapuló szüneteltetésének vége, amennyiben ennek következtében a létesítmény erőművi teljesítménye legalább 10%-kal nőtt;

(vi) a létesítményben füstgáz-kéntelenítő beszerelésre került.

A fentiek értelmezésében lényeges módosulásnak minősülő esemény időpontja a beruházást követően a rendes üzemmenet megkezdésének a napja.

b) A kombinált ciklusú gázturbinás erőművek esetében a tüzelésnél alkalmazandó arányosítási tényezőt kiszámításánál (vi) képlet bal oldalát meg kell szorozni 1,032-vel.

c) A vas- és acélgyártás létesítményei esetében a referencia-időszak kiszámítására a villamosenergia-termelői engedélyesekre a fenti a) pontban meghatározott referencia-kibocsátás számítási szabályokat kell alkalmazni. A lényeges módosulás meglétének megállapítása azonban az általános szabályok szerint történik.

d) Az alumínium és timföldgyártás létesítményei esetében a referencia-kibocsátás a létesítményeknek a 2005-re tervezett termelése alapján várható kibocsátása.

e) A téglaiipar létesítményei esetében a referencia-kibocsátásokat az általános szabály szerint kell kiszámolni, azaz az eltéréssel, hogy 1998. január 1. helyett 2001. január 1-et kell alkalmazni.

² VET Vhr. 44. § (1) Erőmű bővítésének minősül a működési engedélyben meghatározott erőművi teljesítmény további új főberendezéssel történő legalább 10%-os növelése. Erőmű bővítésének minősül a kiserőmű teljesítményének új berendezéssel történő növelése is, ha a kiserőmű teljesítménye eléri vagy meghaladja az 50 MW-t.

³ VET Vhr. 45. § (1) Erőmű teljesítménynövelésnek minősül a működési engedélyben meghatározott erőművi teljesítmény vagy a kiserőmű teljesítményének átalakítással, javítással történő növelése, ha bármelyik meglévő berendezés (blokk vagy turbógépcsoport), vagy azok együttes teljesítménynövekménye meghaladja a működési engedélyben meghatározott teljesítmény 10%-át, vagy kiserőmű esetében eléri vagy meghaladja az 50 MW-ot.

⁴ VET Vhr. 46. § (2) Tüzelőanyag megváltoztatásának minősül a működési engedélyben meghatározott tüzelőanyag fajtától való legalább 10%-os tüzelőhőben mért mennyiségi eltérés.

f) A cementipar létesítményei esetében a térítésmentesen kiosztandó teljes (azaz tüzelési és technológiai) kibocsátási egységmennyiség kiszámítása az általános szabályok helyett a 2004. év összes tervezett cementtermeléséből az adott létesítmény fajlagos széndioxid-kibocsátása alapján a létesítményre jutó részarány szerint történik, azaz a következő képletnek megfelelően:

$$(vii) \quad KK_{\text{létesítmény}}^{05-07} = \frac{CT_{\text{létesítmény}}^{04} \times FK_{\text{létesítmény}}^{04}}{\sum CT_{\text{létesítmény}}^{04} \times \sum FK_{\text{létesítmény}}^{04}} \times KK_{\text{ágazat}}^{05-07}$$

ahol:

$CT_{\text{létesítmény}}^{04}$: A létesítmény cementtermelése 2004-ben

$FK_{\text{létesítmény}}^{04}$: A létesítmény egy tonna cementre vetített fajlagos kibocsátása 2004-ben

g) A papír- és cellulózipar létesítményei esetében a térítésmentesen kiosztandó teljes (azaz tüzelési és technológiai) kibocsátási egységmennyiség kiszámítása az általános szabályok helyett a 2005–2007 közötti időszak tervezett papírtermeléséből az adott létesítmény 1998–2002 közötti fajlagos széndioxid-kibocsátása alapján a létesítményre jutó részarány szerint történik, azaz a következő képletnek megfelelően:

$$(viii) \quad KK_{\text{létesítmény}}^{05-07} = \frac{PT_{\text{létesítmény}}^{05-07} \times FK_{\text{létesítmény}}^{98-02}}{\sum PT_{\text{létesítmény}}^{05-07} \times \sum FK_{\text{létesítmény}}^{98-02}} \times KK_{\text{ágazat}}^{05-07}$$

ahol:

$PT_{\text{létesítmény}}^{05-07}$: A létesítmény papírtermelése 2005 és 2007 között

$FK_{\text{létesítmény}}^{98-02}$: A létesítmény egy tonna termékre jutó fajlagos kibocsátása 1998 és 2002 között

h) A mészipar létesítményei esetében a térítésmentesen kiosztandó teljes (azaz tüzelési és technológiai) kibocsátási egységmennyiség kiszámítása az általános szabályok helyett a 2003. év összes (üzemzavarok miatt korrigált, azaz a Beremendi Cementgyár esetében 18 000 tonna mészkövel megnövelt) mészkö-felhasználásából az adott létesítményre jutó részarány alapján történt, azaz a következő képletnek megfelelően:

$$(ix) \quad KK_{\text{létesítmény}}^{05-07} = \frac{KM_{\text{létesítmény}}^{03}}{\sum KM_{\text{létesítmény}}^{03}} \times KK_{\text{ágazat}}^{05-07}$$

ahol:

$KM_{\text{létesítmény}}^{03}$: A létesítmény korrigált mészkö-felhasználása 2003-ban (t)

i) A cukoripar létesítményei esetében a kiosztási részarány meghatározása az alábbi képletnek megfelelően történt:

$$(x) \quad KK_{\text{létesítmény } y}^{05-07} = CK_{\text{vállalat}} \times \frac{CT_{\text{létesítmény}}^{98-02}}{CT_{\text{vállalat}}^{98-02}} \times FK_{\text{létesítmény } y}^{98-02}$$

ahol:

$CK_{\text{vállalat}}$: A létesítményt üzemeltető vállalat számára a 28/2004. (III. 10.) FVM rendeletben meghatározott A és B kvóta összege

$CT_{\text{létesítmény}}^{98-02}$: A létesítmény cukortermelése az 1998–2002-es időszakban

$CT_{\text{vállalat}}^{98-02}$: A létesítményt üzemeltető vállalat cukortermelése az 1998–2002-es időszakban

$FK_{\text{létesítmény}}^{98-02}$: A létesítmény egy tonna cukortermelésre vetített átlagos éves fajlagos kibocsátása 1998 és 2002 között, amit a legalacsonyabb fajlagos kibocsátású év adatának elhagyásával számolunk

A Hungrana esetében a cukorkvótával lefedett termelés esetében a kiosztás a cukoripar kiosztási szabályai szerint történik az I/d alszektorban, míg a cukorkvótával le nem fedett termelés esetében az allokáció az I/c alszektorban történt.

9. Az adatgyűjtés alapja, módja, eszközei

Az egyes létesítmények számára kiosztásra kerülő mennyiségek a Kormányrendelet alapján beadott, hiánypótlás keretében beadott, ellenőrzött, esetenként hitelesített és a létesítményekkel a számítási hibák elkerülése céljából egyeztetett referenciaidőszakai adatok alapján kerülnek meghatározásra.

10. Létesítmények egyoldalú bevonása, illetve kizárása

A Kiosztási Terv nem zár ki egyetlen, az Irányelv I. mellékletben meghatározott körbe tartozó létesítményt sem a rendszerből, és egyetlen, a körbe nem tartozó létesítményt sem kíván nemzeti döntésként bevonni a rendszerbe.

11. A létesítmények kibocsátás-csökkentési potenciáljának figyelembevétele

A Kiosztási Terv az „új belépő tartalék”-ból kiosztandó kibocsátási egységek esetében technológiai referenciaértékeket alkalmaz. A referenciaértékek alapja a Magyaror-

szágon elérhető legjobb környezeti teljesítményű technológia. Alkalmazásuk indoka, hogy az újonnan belépő versenypiaci gyártó vagy közüzemi szolgáltató-létesítmények a legkisebb externális költséget eredményező technológiát alkalmazzák. (Az „új belépő tartalék”-ból történő kiosztásra vonatkozó képlet és a technológiai referenciaérték közötti kapcsolatot lásd a 13. pontban.)

12. Közös teljesítés (pooling)

Az Irányelv lehetővé teszi, hogy egy tagállam bizonyos létesítményei közösen teljesítsék a kibocsátás-kereskedelemből fakadó kötelezettségeiket. A magyar szabályozás is megengedi közös teljesítési csoportok alakítását, mindazonáltal ilyen csoportok működéséhez a Bizottság jóváhagyására is szükség van.

13. Új belépő tartalék és bezáró létesítmények

Az új belépő tartalék a teljes kibocsátási egységmennyiségből kerül elkülönítésre, annak mértéke a teljes mennyiség 2%-a.

13.1. Az új belépő tartalék felosztása

Amennyiben az adott létesítmény az alábbi csoportok valamelyikébe tartozik, egyúttal kérheti kibocsátási egységek kiosztását az új belépő tartalékból vagy a korábbi kiosztás kiegészítését szintén az új belépő tartalékból.

Az új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztását az alábbi csoportok bármelyikébe tartozó, jogerős kibocsátási engedéllyel rendelkező azon létesítmény üzemeltetője kérelmezheti, amely

a) tevékenységét 2005. január 1. után kezdi meg és nem szerepel a Kiosztási Listában;

b) szerepel a Kiosztási Listában, de 2005. január 1-jét követően beépített kapacitását a lenti 13.1.1. pontja szerint bővíti;

c) szerepel a Kiosztási Listában, de 2005. január 1-jét követően a fenti b) pont alá nem tartozó, külön jogszabály szerinti kötelező olyan beruházást valósít meg, amely szén-dioxid kibocsátását a legutolsó hitelesített éves kibocsátáshoz képest legalább 10%-kal növeli;

d) e rendelet 1. § (3) bekezdés ac) pontja szerint szüneteltetett tevékenységét 2005. január 1-jét követően ismételtelen megkezdi.

Új belépő tartalékból részesülhetnek az Üht. 1. melléklete I. pontja szerinti azon tüzelőberendezések üzemeltetői, mely tüzelőberendezések kizárólag olyan létesítmény számára termelnek energiát, amelyben a lenti 13.1.1. b) pont szerinti kapacitásbővítés történt (azaz a tüzelőberendezés kiszolgáló funkciója a beépített kapacitásra tekintet nélkül kibocsátás növekedést eredményez).

Nem részesülhetnek az új belépő tartalékból az üzemeltetők olyan fejlesztéseik vonatkozásában, amelyek a Kiosztási Lista összeállítása során már figyelembevételre kerültek (ezek: a Dunaferr-DBK rekonstrukció alatt lévő III-as blokkja, illetve a MOL Rt.-nek a csökkentett kénar-

talomra vonatkozó előírások miatt megvalósítandó fejlesztései).

A létesítményben vagy annak üzemeltetője személyében bekövetkező változás nem keletkeztet jogosultságot új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységekre. Ez esetben a jogutódlás általános szabályai irányadóak.

13.1.1. A lényeges módosulás meghatározása új belépő tartalékból részesedő létesítményeknél

a) A villamosenergia-termelői engedélyéhez kötött és 50 MW erőművi teljesítmény feletti tüzelőberendezésekkel rendelkező létesítményeknél lényeges módosulásnak minősülnek az alábbi esetek:

(i) a VET Vhr. 44. § (1) bekezdése⁵ értelmében erőmű bővítésének minősülő beruházás;

(ii) a VET Vhr. 45. § (1) bekezdése⁶ értelmében erőmű teljesítménynövelésnek minősülő és a MEH által engedélyezett beruházás;

(iii) a VET Vhr. 46. § (2) bekezdése⁷ értelmében tüzelőanyag-megváltoztatásnak minősülő és a MEH által engedélyezett beruházás.

b) Az a) pont alá nem tartozó tüzelőberendezésekkel rendelkező létesítményeknél lényeges módosulásnak minősülnek az alábbi esetek:

(i) a tüzelőanyag váltás,

(ii) a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre való áttérés;

(iii) olyan átalakítás, fejlesztés vagy a meglévő berendezés újraindítása, amelynek következtében a létesítmény bemenő hőteljesítménye, vagy a létesítményhez kapcsolódó termelési kapacitás 2005. január 1-jétől számítva legalább 10%-ot meghaladó mértékben nőtt;

(iv) a kiserőmű teljesítményének a VET Vhr. 44. § (1) bekezdése szerinti növelése.

c) A technológiai (azaz a 8. pont alatti táblázat II–X. tevékenységi kategóriáiba tartozó tevékenységet folytató) létesítményeknél lényeges módosulásnak minősül az olyan változás is, amely következtében:

(i) jogszabályilag kötelező fejlesztés eredményeképpen a létesítmény felhasznált nyersanyagra vagy végtermékre vetített együttes fajlagos széndioxid-kibocsátása 2005. január 1-jétől számítva összesen 10%-ot meghaladó mértékben nőtt;

⁵ VET Vhr. 44. § (1) Erőmű bővítésének minősül a működési engedélyben meghatározott erőművi teljesítmény további új főberendezéssel történő legalább 10%-os növelése. Erőmű bővítésének minősül a kiserőmű teljesítményének új berendezéssel történő növelése is, ha a kiserőmű teljesítménye eléri vagy meghaladja az 50 MW-t.

⁶ VET Vhr. 45. § (1) Erőmű teljesítménynövelésnek minősül a működési engedélyben meghatározott erőművi teljesítmény vagy a kiserőmű teljesítményének átalakítással, javítással történő növelése, ha bármelyik meglévő berendezés (blokk vagy turbógépcsoport), vagy azok együttes teljesítménynövekménye meghaladja a működési engedélyben meghatározott teljesítmény 10%-át vagy kiserőmű esetében eléri, vagy meghaladja az 50 MW-ot.

⁷ VET Vhr. 46. § (2) Tüzelőanyag megváltoztatásának minősül a működési engedélyben meghatározott tüzelőanyag fajtától való legalább 10%-os tüzelőhőben mért mennyiségi eltérés.

(ii) olyan átalakítás vagy fejlesztés, amelynek következtében a létesítmény technológiai kibocsátásokat okozó nyersanyag feldolgozó kapacitás 2005. január 1-jétől számítva összesen 10%-kal nőtt.

13.1.2. Kibocsátási egységek biztosítása az új belépők tartalékából

Az új belépő tartalékból részesedő létesítmények számára a kibocsátási egységek mennyisége az alábbiak szerint történik:

$$(xi) \quad IKK_{\text{új lét}}^{07} = (TAF_{\text{új lét}}^{07} \times KTTech_{\text{anyag}}) + (TET_{\text{új lét}}^{07} \times KTTüz_{\text{tüzelőanyag}})$$

$$(xii) \quad KK_{\text{új lét}}^{07} = \frac{IKK_{\text{új lét}}^{07}}{\sum IKK_{\text{új lét}}^{07}} \times \dot{U}BT / \text{év} \quad \text{ha} \quad \frac{\dot{U}BT}{\sum IKK_{\text{új lét}}^{07}} < 1$$

$$KK_{\text{új lét}}^{07} = IKK_{\text{új lét}}^{07} \quad \text{ha} \quad \frac{\dot{U}BT}{\sum IKK_{\text{új lét}}^{07}} > 1$$

ahol:

$IKK_{\text{új lét}}^{07}$:

Az új létesítmény által igényelhető összes kibocsátási egységmennyiség

$TAF_{\text{új lét}}^{07}$:

Jóváhagyott, tervezett, technológiai kibocsátásokat okozó alapanyag-felhasználás az üzemelés megkezdésétől 2007-ig

$TET_{\text{új lét}}^{07}$:

Jóváhagyott, tervezett hő- és villamos energia-termelés, az üzemelés megkezdésétől 2007-ig (TJ). A tervezett hő- és villamosenergia-termelést tüzelőanyagként, és technológiáinként külön kell megadni. Külön technológiaként kell kezelni a kapcsolt és a nem kapcsolt hő- és villamosenergia-termelést. A kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés esetén külön kell kezelni a tervezett áram-, illetve hőtermelést

$KTTüz_{\text{tüzelőanyag}}$:

A létesítmény tüzelési technikájára vonatkozó fajlagos CO_2 -kibocsátási tényező ($t CO_2/MWh$). Az alkalmazandó tényezőt tüzelőanyagként külön jogszabály adja meg az országban fellelhető legjobb bizonyított (vagy legjobb elérhető) technológia alapján. A korábban működött, de bezárt létesítmények és leállt berendezések újraindítása esetén a berendezésre vagy berendezés csoportra jellemző tényleges faj-

$KTTech_{\text{anyag}}$:

lagos kibocsátás alapján kerül sor kiosztásra. Külön technológiaként kell kezelni a kapcsolt- és a nem kapcsolt villamosenergia-termelést

A létesítmény által felhasznált vagy megtermelt technológiai kibocsátásokat okozó anyagokra vonatkozó fajlagos kibocsátási tényező ($t CO_2/t$). Az alkalmazandó tényezőt külön jogszabály adja meg, az országban fellelhető legjobb bizonyított (vagy legjobb elérhető) technológia alapján. A korábban működött, de bezárt létesítmények és leállt berendezések újraindítása esetén a berendezésre vagy berendezés csoportra jellemző tényleges fajlagos kibocsátás alapján kerül sor kiosztásra

$KK_{\text{új lét}}^{07}$:

Az új belépő tartalékból részesedő létesítmények számára kiosztandó kibocsátási egységmennyiség

$\dot{U}BT/\text{év}$:

Az új belépő tartalék adott évre vonatkozó része

Az új belépők összes tartaléka az alábbiak szerint oszlik meg az egyes évek között:

Év	Az adott évben az új belépő tartalékból kiosztandó egységmennyiség
2005	50,0%
2006	33,3%
2007	16,7%
Összesen	100,0%

Az új belépő tartalékból részesedő létesítmények számára megállapított kiosztási képlet annyiban különbözik a meglévő létesítmények számára érvényes kiosztási képlet-től, hogy nem a múltbeli, hanem tervezett kibocsátásokon alapul, és a tervezett termelési mennyiséget egy széndioxid-takarékos technológia fajlagos kibocsátásaival megszorozva határozza meg a kiosztandó kibocsátási egységmennyiséget az új belépő tartalékból részesedő létesítmények a) és b) csoportja esetén.

Amennyiben a 2005-re meghatározott új belépő tartalék nem fogy el teljesen, a maradékkal arányosan megnövelik a 2006-os és 2007-es tartalékhányadot. Amennyiben a 2006-ra meghatározott új belépő tartalékhányad nem fogy el teljesen, a maradék a 2007-es tartalékhányadba kerül. Ha vállalatbezárások következtében a tartalék kimerülése után újabb kibocsátási egységek kerülnének a tartalékba, ezeket arányosan a maradék évek új belépő tartalékai között osztják szét.

13.1.3. A tervezett termelés jóváhagyása

A létesítmények által tervezett termelési mennyiségeket a miniszter vizsgálja, és megalapozottságukat mérlegeli a létesítmény által megadott adatok és egyéb rendelkezésére álló információk alapján, majd dönt a kiosztás során figyelembe veendő termelési mennyiségről.

13.2. Bezáró létesítmények – a kibocsátási egységek megtartása

Amennyiben egy vagy több bezáró létesítmény üzemeltetője vagy jogutódja 6 hónapon belül Magyarország területén egy új, illetve rekonstruált meglévő, azonos ágazatba tartozó létesítményt helyez üzembe, mely a kibocsátási egységkereskedelmi rendszer hatálya alá tartozik, akkor az új belépők tartalékából történő kibocsátási egységigénylés helyett kérelmezheti a bezáró létesítmény(ei) egységeinek az új létesítménye általi megtartását. Ez esetben az új létesítmény csak abban az esetben részesülhet kiosztásban az új belépő tartalék kerete terhére, ha az új létesítmény kapacitása meghaladja az általa kiváltott létesítmény(ek) kapacitását.

A létesítmény (ill. létesítmények) olyan jellegű bezárása:

- amelyet jogsértés, vagy
- MEH villamos energia-termelői engedély, vagy
- bármilyen más, a tevékenység működéséhez szükséges engedély lejárta, felfüggesztése vagy visszavonása, vagy
- bármilyen más olyan indok okozott, melynek következtében a létesítmény jogszerűen nem folytathatja tovább üvegházhatású gáz kibocsátással járó tevékenységét, nem járhat a bezáró létesítmény(ek) egységeinek megtartásával.

Az egységek megtartására rendelkezésre álló 6 hónapos határidő kérelemre legfeljebb 12 hónapra meghosszabbítható, ha az üzemeltető bizonyítja, hogy az új létesítmény a régi létesítmény(ek) bezárásától számított 6 hónapon belül technikai vagy egyéb körülmények miatt nem helyezhető üzembe. Ilyenkor a régi létesítmény(ek) nem kap(nak) további egységeket, de az új csak az üzembe helyezés napjától kezdődően kapja meg az új egységeket.

Amennyiben a régi helyébe lépő új létesítmény a régi bezárása előtt kezd üzemelni, az új létesítmény a régi bezárásáig nem kap új kibocsátási egységet, illetve amennyiben kiosztásban részesül, a régi létesítmény(ek) egységei az új létesítmény részére nem adhatók át.

Amennyiben az új létesítmény kapacitása nagyobb mint a régi(ek)é, a létesítmények közötti kapacitás különbséget olyan létesítményként kell kezelni, mely az új belépő tartalékból részesedhet, amennyiben kisebb, a különbséget bezárásként kell kezelni.

14. Egyéb közösségi jogi aktusok és politikák figyelembevétele

A kibocsátási egységmennyiség meghatározása a vonatkozó közösségi jogi aktusok, illetve az azokat a belső

jogrendbe átültető jogszabályok figyelembevételével történik. Az irányadó közösségi jogi aktusok különösen a következők:

- 1996/61/EK tanácsi irányelv, (1996. szeptember 24.) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről;
- 1999/31/EK tanácsi irányelv, (1999. április 26.) a hulladéklerakókról;
- 1999/32/EK tanácsi irányelv, (1999. április 26.) az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról;
- 2001/77/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2001. szeptember 27.) a belső villamos-energia piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról;
- 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2001. október 23.) a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról;
- 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2001. október 23.) az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről;
- 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2002. december 16.) az épületek energiateljesítményéről;
- 2003/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2003. március 3.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv módosításáról;
- 2003/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2003. május 8.) a közlekedési ágazatban a bio-üzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok előmozdításáról;
- 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról;
- 2003/96/EK tanácsi irányelv, (2003. október 27.) az energiatermékek és villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről;
- 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2004. február 11.) a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról és a 92/42/EGK irányelv módosításáról.

15. Egyebek – a kohógáz elégetéséből származó kibocsátások kapcsán kiosztott kibocsátási egységekre vonatkozó különös szabályok

A Dunaferri Dunai Vasmű Rt.-ben keletkező és ott fel nem használt kohógáz elégetését az EMA-Power Kft. egy, a bázisidőszak során végig fennálló, és a Kiosztási Terv elkészítése idején is érvényes szerződés alapján végzi. A szerződés értelmében az EMA-Power Kft. a kohógáz átvételére és elégetésére kötelezett. A kiosztásban a vasműben keletkező és az EMA-Power Kft. számára átadott kohógáz múltbeli kibocsátása alapján kiosztásra kerülő mennyiség megoszlik a Dunaferri Dunai Vasmű Rt. és az EMA-Power Kft. között. Ennek megfelelően az alábbi képlet szerint az

EMA-Power Kft. részére került kiosztásra az átvett kohógáz mennyiségéhez tartozó, de földgáz kibocsátási tényezővel számolt kibocsátás mennyiség, míg a Dunaferr Dunai Vasmű Rt.-nél marad az átadott kohógáz mennyiségéhez tartozó, a kohógáz és a földgáz kibocsátási tényezőjének különbségével számolt kibocsátás-mennyiség, azaz:

$$(xiii) \quad KG_{Dunaferr} = KG \times (KF_{kohógáz} - KF_{földgáz})$$

$$(xiv) \quad KG_{EMA \text{ Power}} = KG \times KF_{földgáz}$$

ahol:

$KG_{Dunaferr}$:

Az EMA-Power által elégetett kohógázból származó kibocsátásnak a Dunaferr számára kiosztott kibocsátási mennyisége

$KG_{EMA-Power}$:

Az EMA-Power által elégetett kohógázból származó kibocsátásnak az EMA-Power számára kiosztott kibocsátási mennyisége

KG :

az EMA-Power számára átadott kohógáz-mennyiség fűtőértéke (GJ)

$KF_{földgáz}$:

a földgáz Kormányrendelet szerinti kibocsátási tényezője az ott megjelölt oxidációs tényezővel korrigálva

$KF_{kohógáz}$:

a kohógáz Kormányrendelet szerinti kibocsátási tényezője az ott megjelölt oxidációs tényezővel korrigálva

A felek az átadott kohógáz tényleges mennyiségének megfelelően kötelesek havonta elszámolni. A Dunaferr Dunai Vasmű Rt. a ténylegesen átadott kohógáz-mennyiség esetében köteles az EMA-Power Kft.-nek átadni annyi kibocsátási egységet, amennyi egyenlő az átadott kohógáz mennyisége és a földgáz, illetve kohógáz kibocsátási faktorok különbözetének szorzatával. Az elszámolást a felek havonta kötelesek elvégezni.

KÖZLÖNY

§

A 2005–2007 időszakra szóló Nemzeti Kiosztási Lista

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
<i>Villamos energia termelő létesítmények</i>				
AES Borsodi Energetikai Kft.	AES Borsodi Energetikai Kft. Tiszapalkonyai Erőmű	3580 Tiszaújváros, Jedlik Ányos u.	UHG5377-1	523 700
AES Borsodi Energetikai Kft. Borsodi Hőerőmű	AES Borsodi Energetikai Kft. Borsodi Hőerőmű	3704 Kazincbarcika, Ipari u 4.	UHG5288-1	464 930
AES Tisza Erőmű Kft.	AES Tisza Erőmű Kft.	3580 Tiszaújváros, Verebély u. 2.	UHG5332-1	1 435 860
Bakonyi Erőmű Rt.	Bakonyi Erőmű Rt. Ajkai Hőerőmű	8401 Ajka, Gyártelep	UHG5317-1	419 977
Budapesti Erőmű Rt.	Budapesti Erőmű Rt. Kelenföldi Kombinált Ciklusú Gázturbinás Hőszolgáltató Erőmű	1117 Budapest, Budafoki u. 52.	UHG5182-1	387 421
Budapesti Erőmű Rt.	Budapesti Erőmű Rt. Kispesti Kombinált Ciklusú Gázturbinás Hőszolgáltató Erőmű	1182 Budapest, Nefelejcs u. 2.	UHG5248-1	291 740
Budapesti Erőmű Rt.	Budapesti Erőmű Rt. Újpesti Kombinált Ciklusú Gázturbinás Hőszolgáltató Erőmű	1045 Budapest, Tó u. 7.	UHG5250-1	300 777
Budapesti Erőmű Rt.	Budapesti Erőmű Rt. Kőbánya Erőmű	1107 Budapest, Bihari u. 10/a.	UHG5253-1	28 679
Csepeli Áramtermelő Kft.	Csepel II. KCGT Erőmű	1211 Budapest, Gyepsor u. 1.	UHG5197-1	810 866
Debreceni Kombinált Ciklusú Erőmű Kft.	Debreceni Kombinált Ciklusú Erőmű Kft.	4030 Debrecen, Mikepércsi út 1.	UHG5210-1	304 261
Dunamenti Erőmű Rt.	Dunamenti Erőmű Rt.	2440 Százhalombatta, Erőmű u. 2.	UHG5300-1	2 643 513
EMA-POWER Energiatermelő és Szolgáltató Kft.	EMA-POWER Erőmű	2400 Dunaújváros, Vasmű tér 1–3.	UHG5295-1	407 325
Magyar Villamos Művek Rt.	Lőrinci Gázturbinás Erőmű	3022 Lőrinci, Külterület	UHG5235-1	6 199
Magyar Villamos Művek Rt.	Litéri Gázturbinás Erőmű	8196 Litér, Külterület	UHG5245-1	1 541
Magyar Villamos Művek Rt.	Sajószögedi Gázturbinás Erőmű	3599 Sajószöged, Külterület	UHG5246-1	2 810
Mátrai Erőmű Rt.	Mátrai Erőmű Rt. Visontai Erőmű	3272 Visonta, Erőmű u. 11.	UHG5119-1	6 794 106
Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Rt.	Pannon Hőerőmű Rt. Pécsi Erőmű	7630 Pécs, Edison u. 1.	UHG5154-1	375 649
Vértesi Erőmű Rt.	Vértesi Erőmű Rt. Oroszlányi Erőmű	2841 Oroszlány, Külterület, Pf. 23.	UHG5198-1	1 728 503
<i>Távhő termelő létesítmények</i>				
Alfa-Nova Energetikai Fejlesztő, Tervező és Vállalkozó Kft.	Alfa-Nova Kft. Szekszárdi Területi Igazgatóság Déli Fűtőmű	7100 Szekszárd, Sárvíz u. 4.	UHG5256-1	39 070
Alfa-Nova Energetikai Fejlesztő, Tervező és Vállalkozó Kft.	Alfa-Nova Kft. Szolnoki Területi Igazgatóság József Attila Fűtőmű	7100 Szolnok, Széchenyi krt. 2.	UHG5258-1	26 036
Alfa-Nova Energetikai Fejlesztő, Tervező és Vállalkozó Kft.	Szolnok, József Attila Fűtőmű	5000 Szolnok, Baross G. út 72.	UHG5259-1	5 745
ALFEN Almásfüzitői Energetikai és Szolgáltató Kft.	ALFEN Almásfüzitői Energetikai és Szolgáltató Kft.	2931 Almásfüzitő, Fő út 1.	UHG5149-1	11 345
Bakonyi Bioenergia Kft.	Bakonyi Bioenergia Kft. 11–12. sz. kazán	8400 Ajka, Gyártelep, Pf. 134	UHG5322-1	352 814
Budaörsi Településgazdálkodási Kft.	Fűtőmű	2040 Budaörs, Lévai u. 37.	UHG0288-1	8 648

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
Budapesti Erőmű Rt.	Budapesti Erőmű Rt. Révész Fűtőmű	1138 Budapest, Révész u. 18.	UHG5251-1	58 647
Budapesti Távhőszolgáltató Rt.	Észak-budai Fűtőmű	1030 Budapest, Kunigunda utca 49.	UHG5163-1	89 838
Budapesti Távhőszolgáltató Rt.	Óbudai Fűtőmű	1032 Budapest, Zápor utca 70.	UHG5165-1	56 211
Budapesti Távhőszolgáltató Rt.	Újpalotai Fűtőmű	1158 Budapest, Késmárk u. 8–10.	UHG5166-1	55 317
Budapesti Távhőszolgáltató Rt.	Rákoskeresztúri Fűtőmű	1173 Budapest, Gyökér utca 63–65.	UHG5167-1	13 415
Budapesti Távhőszolgáltató Rt.	Füredi úti Fűtőmű	1144 Budapest, Füredi út 53–63.	UHG5168-1	59 838
Callis-R Energetikai Rt.	Rákoskeresztúri Gázmotoros Fűtőerőmű	1173 Budapest, Gyökér u. 45.	UHG0352-1	22 288
Csepeli Erőmű Kft.	PTVM kazánház	1211 Budapest, Gyepsor u. 1.	UHG5312-1	5 290
Csornahő Csornai Hőszolgáltató Kft.	Csornahő Csornai Hőszolgáltató Kft.	9300 Csorna, Barbacsi út 1.	UHG 5289-1	11 950
Debreceni Erőmű Kft.	Debreceni Erőmű Kft.	4030 Debrecen, Mikepércsi út 1.	UHG5232-1	89 731
Egri Vagyonkezelő és Távfűtő Rt.	EVAT Rt. Fűtőerőmű	3300 Eger, Malomárok u. 28.	UHG5375-1	15 324
Gyórhő Győri Hőszolgáltató Kft.	Gyórhő Kft. Rozgonyi u.-i fűtőerőmű	9028 Győr, Rozgonyi u. 44.	UHG5228-1	142 831
Győri Fűtőerőmű Kft.	Győri Fűtőerőmű Kft.	9027 Győr, Kandó Kálmán u. 13.	UHG5224-1	48 645
Hódmezővásárhelyi Távfűtő Tüzelés-technikai Szolgáltató és Fejlesztő Kft.	Hód-tói Kazánház	6800 Hódmezővásárhely, Ormos E. u. 11.	UHG5316-1	3 390
Hőforgó Hőtermelő Szolgáltató és Üzemeltető Kft.	Fűtőmű	8200 Veszprém, Haszkovó u. 11/A	UHG5115-1	19 572
Hőszolgáltató és Energetikai Berendezéseket Üzemeltető Kft.	HEBÜ Kft. Szegedi Telephely	6724 Szeged, Damjanich u. 21.	UHG5394-1	8 816
Hőszolgáltató és Energetikai Berendezéseket Üzemeltető Kft.	HEBÜ Kft. Békéscsabai Fióktelep	5600 Békéscsaba, Bocskai u. 31.	UHG5396-1	11 162
Kaposvári Önkormányzati Vagyonkezelő és Szolgáltató Rt.	Kanizsai utcai Fűtőmű	7400 Kaposvár, Kanizsai utca 27.	UHG5326-1	20 672
Kazinc Therm Fűtőerőmű Kft.	Kazincbarcika Fűtőerőmű	3700 Kazincbarcika, Gorkij u. 1.	UHG5234-1	52 735
Kecskeméti TERMOSTAR Hőszolgáltató Kft.	TERMOSTAR Hőszolgáltató Kft. Szultán utcai fűtőmű	6000 Kecskemét, Szultán u. 1.	UHG5488-1	16 532
Kecskeméti TERMOSTAR Hőszolgáltató Kft.	Széchenyivárosi fűtőmű	6000 Kecskemét, Akadémia krt. 4.	UHG5713-1	31 828
Komlói Fűtőerőmű Kft.	Komlói Fűtőerőmű Kft.	7300 Komló, Bem József u. 24.	UHG5388-1	33 270
Kőbányahő Távhőtermelő és Szolgáltató Kft.	Kőbányai Kogenerációs Erőmű	1107 Budapest, Fertő út 2.	UHG5200-1	91 137
Magyar Villamos Művek Rt.	Tatár utcai Gázmotoros Erőmű	3531 Miskolc, Tatár utca 27.	UHG 5236-1	68 721
MESZ Mosonmagyaróvár Energia Szolgáltató Kft.	MESZ Mosonmagyaróvár Kft. Erőműve	9200 Mosonmagyaróvár, Timföldgyári u. 1.	UHG5292-1	74 853
Miskolci Hőszolgáltató Kft.	Miskolci Hőszolgáltató Kft. Diósgyőri Fűtőmű	3535 Miskolc, Bánki Donát u. 15–17.	UHG5379-1	9 695
Miskolci Hőszolgáltató Kft.	Miskolci Hőszolgáltató Kft. Hőtermelő üzem	3530 Miskolc, Tatár u. 29/a.	UHG5522-1	97 436
Nyíregyházi Erőmű Kft.	Nyíregyházi Erőmű Kft.	4400 Nyíregyháza, Bethlen Gábor u. 92.	UHG5339-1	126 156
Ózdi Távhőtermelő és Szolgáltató Kft.	Ózdi Távhő Kft.	3600 Ózd, Zrínyi út 3.	UHG5325-1	27 125
Sinergy Energiaszolgáltató Beruházó és Tanácsadó Kft.	Tiszaújvárosi Fűtőerőmű	3580 Tiszaújváros, Tisza út 1/D	UHG1814-1	34 704

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
SINESCO Energiaszolgáltató Kft.	SOTÁV Kft. telephelyén működő gázmotoros erőmű	9400 Sopron, Hőközpont u. 2.	UHG5589-1	37 197
Soproni Fűtőerőmű Kft.	Soproni Fűtőerőmű Kft.	9400 Sopron, Somfalvi út 3.	UHG5221-1	45 276
Soproni Távhőszolgáltató Kft.	Soproni Távhőszolgáltató Kft. Kőfaragó téri Fűtőmű	9400 Sopron, Hőközpont u. 2.	UHG5237-1	13 112
Szegedi Hőszolgáltató Kft.	Szeged Észak I/A fűtőmű	6724 Szeged, Vág u. 4.	UHG2662-1-05	5 090
Szegedi Hőszolgáltató Kft.	Szeged Észak I/b fűtőmű	6723 Szeged, Temető u. 1.	UHG2663-1-05	12 935
Szegedi Hőszolgáltató Kft.	Szeged Felsőváros I. fűtőmű	Szeged, Vajda u.	UHG2664-1-05	6 938
Szegedi Hőszolgáltató Kft.	Szeged Felsőváros II. fűtőmű	Szeged, Tápai u.	UHG2665-1-05	7 511
Szegedi Hőszolgáltató Kft.	Szegedi Hőszolgáltató Kft. Rókusi Fűtőmű	Szeged, Vág u. 4.	UHG2666-1-05	10 399
Székesfehérvári Fűtőerőmű Kft.	Székesfehérvári Fűtőerőmű Kft.	8000 Székesfehérvár, Királysor 1/B	UHG5145-1	59 259
Szombathelyi Távhőszolgáltató Kft.	Szombathelyi Távhőszolgáltató Kft. – Vizöntő u.	9700 Szombathely, Vizöntő u. 7.	UHG5214-1	36 302
Tarjánhó Szolgáltató Elosztó Kft.	Városi Fűtőmű	Salgótarján, Salgó út 52.	UHG5304-1	18 934
Tatabánya Erőmű Kft.	Tatabánya Erőmű Kft.	2800 Tatabánya, Vájár köz 2.	UHG5180-1	141 789
Termidor Kft.	Termidor Kft. Tallér úti Fűtőműve	2120 Dunakeszi, Tallér u. 1.	UHG2783-1-05	7 135
Váci Távhőszolgáltató Kft.	Alsóvárosi Fűtőműve	2600 Vác, Vásár u. 4.	UHG0131-1	7 604
Várpalotai Távhőszolgáltató Kft.	Várpalota Hétvezér utcai Fűtőmű	8100 Várpalota, Hétvezér u. 6.	UHG5320-1	16 823
<i>Saját célú tüzelőberendezés létesítmények</i>				
Agro-Chemie Növényvédőszer Gyártó, Értékesítő és Forgalmazó Kft.	Agro-Chemie Energiaüzem Kazánház	1225 Budapest, Bányalég u. 2.	UHG5431-1	10 715
Agroferm Fermentációs Rt.	Agroferm Rt. Energiaellátás	4183 Kaba, Nádudvari útfél	UHG5150-1	31 353
Alcoa-Kőfém Székesfehérvári Könnyűfémű Kft.	Alcoa-Kőfém Kft. összes tüzelőberendezése (Kőfém)	8000 Székesfehérvár, Verseci u. 1–15.	UHG5314-1	114 209
BC-Erőmű Kft.	BC-Erőmű Kft.	3702 Kazincbarcika, Bólyai tér 1.	UHG5142-1	218 501
Borsodchem Rt.	Borsodchem Rt. VCM Üzem DKE Bontókemencék	3700 Kazincbarcika, Bólyai tér 1.	UHG5141-1	70 697
Borsodi Sörgyár Rt.	Borsodi Sörgyár Rt. Gyártelep	3574 Böcs, Rákóczi Ferenc u. 81.	UHG5230-1	17 319
Budapest Airport Rt.	Budapest Airport Rt.	1185 Budapest, Ferihegy	UHG5534-1	19 520
Bunge Növényolajipari Rt.	Martfői Növényolajgyár kazánjai	5435 Martfű, Szolnoki út 201.	UHG5466-1	11 509
DAM Energy Energiaszolgáltató Kft. „f.a.”	DAM Energy Energiaszolgáltató Kft. "f.a." Erőműve	3540 Miskolc, Vasgyári út 43.	UHG5434-1	25 097
Dorogi Erőmű Kft.	Dorogi Erőmű Kft.	2510 Dorog, Esztergomi út 17.	UHG5147-1	88 523
Dotenergo Energetikai és Épületgépészeti Rt.	DEOEC Kazánház	4012 Debrecen, Nagyerdei krt. 98.	UHG5335-1	10 588
Dreher Sörgyárak Rt.	Dreher Sörgyárak Rt.- Erőtelep	1106 Budapest, Jászberényi út 7–11.	UHG5143-1	18 721
EGIS Gyógyszergyár Rt.	EGIS Gyógyszergyár Rt., Központi Telep	1106 Budapest, Keresztúri út 30–38.	UHG5231-1	26 423
EGIS Gyógyszergyár Rt.	EGIS Gyógyszergyár Rt., Lacta Gyógyszergyár	9900 Körmend, Mátyás király út 65.	UHG5398-1	3 754
Egyesült Vegyiművek Rt.	Egyesült Vegyiművek Rt.	1172 Budapest, Cinkotai út 26.	UHG5884-1	24 327
Electrolux-Lehel Kft.	Electrolux-Lehel Kft.	5100 Jászberény, Fémnyomó út. 1.	UHG0656-1	14 290
Energo-Holding Energetikai, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	Debreceni Gázmotoros Erőmű	4030 Debrecen, Szabó K. u. 1.	UHG5311-1	24 303

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
ESZAT Kft.	ESZAT Kft. Almafeldolgozó üzem	4700 Mátészalka, Jármű u. 57.	UHG5156-1	2 273
Falco Forgácsoló Rt.	Falco Rt. Forgácsoló üzem	9700 Szombathely, Zanati út. 26.	UHG5331-1	18 903
Fővárosi Önkormányzat Szent János Kórház és Rendelőintézet	Szent János Kórház	1125 Budapest, Diósárok 1-3.	UHG5120-1	13 003
Fűzfői Erőmű Kft.	Fűzfői Erőmű Kft.	8184 Fűzfőgyártelep, Nike krt. 1.	UHG 5215-1	69 822
Globus Konzervipari Rt.	Globus Konzervipari Rt. Energiaszolgáltató üzem, gázkazánok	1106 Budapest, Maglódi u. 47.	UHG5161-1	7 075
Győri Szeszgyár és Finomító Rt.	Győri Szeszgyár és Finomító Rt. Kazánház	9027 Győr, Budai u. 7.	UHG5140-1	28 667
HUMÁN Gyógyszergyártó Rt.	HUMÁN Kazánház	2100 Gödöllő, Táncsics Mihály. u. 82.	UHG5223-1	11 206
Hungrana Keményítő és Izocukorgyártó Kft.	Hungrana Kft. Tüzelőberendezések	2432 Szabadegyháza, Ipartelep	UHG5328-1	5 154
ICN Magyarország Rt.	ICN Magyarország Rt. Tiszavasvári Fióktelepe	4440 Tiszavasvári, Kabay János u. 29.	UHG5144-1	39 837
INTERSPAN Faipari Kft.	INTERSPAN Faipari Kft.	4800 Vásárosnamény, Ipar utca	UHG5336-1	10 980
Kecskeméti Konzervgyár Rt.	Kecskeméti Konzervgyár Rt. Kazánháza	6000 Kecskemét, Szolnoki út 35.	UHG4828-1	12 201
Kertész Termelő és Értékesítő Szövetkezet	Kertész Szövetkezet	9700 Szombathely, Vízöntő u. 9.	UHG5489-1	13 854
Magyar Alumínium Termelő és Kereskedelmi Rt.	MAL Rt. Ajkai telephelye	8401 Ajka, Gyártelep	UHG5297-1	79 866
Magyar Aszfalt Keverékgyártó és Építőipari Kft.	MASZ Kft. Illatos úti Keverőüzeme	1097 Budapest, Illatos út 8.	UHG0144-1	3 992
Magyar Aszfalt Keverékgyártó és Építőipari Kft.	MASZ Kft. Csengelei aszfaltkeverő üzem	6765 Csengele, Külterület hrsz.: 0167/1	UHG2634-1-05	5 432
Magyar Olaj- és Gázipari Földgáztároló Rt.	MOL Földgáztároló Rt. Hajdúszoboszlói Tároló Déli-telep	4064 Nagyhegyes, Külterület hrsz.: 0159/4	UHG1217-1	17 319
Magyar Olaj- és Gázipari Földgázszállító Rt.	MOL Rt. Földgázszállító Rt. Beregdaróc Kompresszorállomás	4934 Beregdaróc, Külterület	UHG5477-1	45 855
Magyar Olaj- és Gázipari Földgázszállító Rt.	MOL Földgázszállító Rt. Mosonmagyaróvári Kompresszorállomás	9221 Mosonmagyaróvár, Külterület	UHG5765-1	5 533
Magyar Olaj- és Gázipari Földgázszállító Rt.	MOL Földgázszállító Rt. Nemesbikk Kompresszorállomás	3592 Nemesbikk, Külterület	UHG5766-1	64 436
Magyar Olaj- és Gázipari Földgázszállító Rt.	MOL Rt. Földgázszállító Rt. Hajdúszoboszló Kompresszorállomás	4200 Hajdúszoboszló, Balmazújvárosi útszél	UHG5767-1	38 410
Magyar Olaj- és Gázipari Földgázszállító Rt.	MOL Rt. Földgázszállító Rt.	6033 Városföld, Külterület	UHG5768-1	13 061
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. KTD Kiskunhalasi Termelési Egység	6400 Kiskunhalas külterület hrsz.: 0782/10	UHG1216-1	9 570
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. KTD Észak-Magyarországi Termelési Egység Hajdúszoboszló Déli Telep	4064 Nagyhegyes külterület hrsz.: 0159/3	UHG1218-1	15 796
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. Tiszai Finomító	3580 Tiszaújváros, Mezőcsáti út 1.	UHG5472-1	26 582
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. Füzesgyarmati Termelési Egység	5525 Füzesgyarmat, Külterület hrsz.: 0416/35	UHG5475-1	8 687
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. Komáromi Bázistelep	2921 Komárom, Kőolaj u. 2.	UHG5478-1	10 645
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. Algyő Technológiai Ipartelep	6750 Algyő, hrsz.: 01884/4-5	UHG5480-1	122 285
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	A MOL Rt. KTD. Szanki Földgázüzem-Dúsító	6131 Szank, hrsz.: 1161/2	UHG5481-1	19 922
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. Algyő C kazánház	6750 Algyő, hrsz.: 01884/11	UHG5482-1	34 368

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. Zalai Finomító	8900 Zalaegerszeg, Zrínyi M. u. 6.	UHG5619-1	43 527
Magyar Suzuki Rt.	Magyar Suzuki Rt.	2500 Esztergom, Schweidel József u. 52.	UHG5287-1	8 566
Magyaróvári Timföld és Múkorund (MOTIM) Rt.	MOTIM Rt. Timföldgyára	9200 Mosonmagyaróvár, Timföld út 1.	UHG5353-1	16 265
MÁV Vasjármű Járműjavító és Gyártó Kft.	MÁV Vasjármű Kft. Szombathelyi telephely	9700 Szombathely, Szövő u. 85.	UHG0041-1	4 145
Mohácsi Farostlemezgyár Rt.	Mohácsi Farostlemezgyár Rt. (MOFA Rt.)	7700 Mohács, Budapesti országút 3747/1	UHG5290-1	28 581
Nagykőrösi Konzervgyár Rt.	Nagykőrösi Konzervgyár tüzelőberendezései	2750 Nagykőrös, József A. 1.	UHG5337-1	10 659
Nestlé Hungária Kft.	Fűtőberendezések (kazánok, szárítók)	9737 Bük, Darling u. 1.	UHG5436-1	9 312
Nitrogénművek Rt.	Földgáztüzelésű kazánüzem	8105 Pétfürdő, Hősök tere 14.	UHG5216-1	20 347
PICK SZEGED Szalámigyár és Húsüzem Rt.	Pick Szeged Rt. Központi telepe (tüzelőberendezések)	6725 Szeged, Szabadkai út 18.	UHG5378-1	12 870
Prometheus Tüzeléstechnikai Rt.	MÁV Rt. Bp. Nyugati pu. kazánház	1062 Budapest, Teréz krt. 55–57.	UHG5476-1	10 859
Prometheus Tüzeléstechnikai Rt.	Fejér Megyei Szent György Kórház	8000 Székesfehérvár, Seregélyesi u. 3.	UHG5199-1	10 086
Rába Energiaszolgáltató Kft.	Reptéri Kazántelep	9027 Győr, Budai út 1–5.	UHG5323-1	57 319
Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Rt.	Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Rt. Kazántelep	1103 Budapest, Gyömrői út 19–21.	UHG5218-1	25 273
Samsung SDI Magyarország Rt.	Samsung SDI Magyarország Rt. képesőgyára	2132 Göd, Ipartelep hrsz.: 6901	UHG5604-1	13 988
SÁTO Tojásfeldolgozó és Kereskedelmi Kft.	SÁTO Kft. Bp. Szél utcai telephelye	1222 Budapest, Szél u. 4.	UHG5638-1	938
Szegedi Tudományegyetem	Szegedi Tudományegyetem Központi Kazánház	6725 Szeged, Semmelweis u. 8.	UHG2817-1-05	12 116
TEVA Gyógyszergyár Rt.	TEVA Gyógyszergyár Rt. Kazánháza	4042 Debrecen, Pallagi út 13.	UHG5162-1	33 224
Tiszai Vegyi Kombinát Rt.	Tiszaújvárosi TVK Ipartelep	3580 Tiszaújváros, Gyári út	UHG5479-1	17 854
Tolna Megyei Önkormányzat Balassa János Kórháza	Balassa János Kórház	7100 Szekszárd, Bródy S. u. 1.	UHG5114-1	6 574
TVK Erőmű Kft.	TVK Erőmű Kft.	3580 Tiszaújváros, TVK-Ipartelep, Gyári út	UHG5392-1	150 293
UNILEVER Magyarország Gyártó és Kereskedelmi Kft.	UNILEVER Magyarország Kft.	1151 Budapest, Horváth Mihály u. 2.	UHG5560-1	9 917
Videoton Holding Rt.	Videoton Holding Rt.	8002 Veszprém, Alsóerdők	UHG5157-1	5 576
Videoton Holding Rt.	Videoton Holding Rt.	8000 Székesfehérvár, Berényi út 72–100.	UHG5467-1	16 760
Wink A Mezőgazdasági, Termelő és Kereskedelmi Kft.	Wink A Kft. Vásárosnaményi almaléüzem	4800 Vásárosnamény, Nyíregyházi út 3.	UHG5268-1	8 741
Wink C Mezőgazdasági, Termelő és Kereskedelmi Kft.	Wink C Kft. Anarcsi Almaléüzem	4546 Anarcs, Széchenyi út 72.	UHG5269-1	4 693
Zoltek Rt.	Zoltek Rt. Erőmű	2537 Nyergesújfalú, Varga József tér 1.	UHG5305-1	77 094
<i>Cukoripari létesítmények</i>				
Magyar Cukor Rt. Petőházi Cukorgyára	Tüzelőberendezések (gőzkazán, mézskemence)	9443 Petőháza, Kinizsi u. 6.	UHG5238-1	47 323
Magyar Cukor Rt. Kaposvári Cukorgyára	Tüzelőberendezések (gőzkazán, mézskemence, szeletszárító)	7400 Kaposvár, Pécsi u. 10–14.	UHG5243-1	36 826

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
Eastern Sugar Cukoripari Rt.	Tüzelőberendezések (gőzkazán, mészkemence, szeletszárító)	4183 Kaba, Meteorit u. 5.	UHG5298-1-04	111 002
Mátra Cukor Mátravidéki Cukorgyárak Rt.	Tüzelőberendezések (gőzkazán, mészkemence, szeletszárító)	5000 Szolnok, Gyökér út 10.	UHG5307-1	52 961
Hungrana Keményítő és Izocukorgyártó Kft.	Hungrana Kft. Tüzelőberendezések	2432 Szabadegyháza, Ipartelep	UHG5328-1	127 734
Mátra Cukor Mátravidéki Cukorgyárak Rt.	Tüzelőberendezések (gőzkazán, mészkemence)	3900 Szerencs, Gyár út 1.	UHG5385-1	55 633
<i>Olajfinomító létesítmények</i>				
Magyar Olaj- és Gázipari Rt.	MOL Rt. Dunai Finomító	2440 Százhalombatta, Olajmunkás u. 2.	UHG5620-2	1 383 170
<i>Kokszoló létesítmények</i>				
DUNAFERR DBK. Kokszoló Kft.	Dunaferr DBK Kokszoló Kft.	2400 Dunaújváros, Vasmű tér 1–3.	UHG5242-3	264 233
<i>Fémérc pörkölő és zsugorító, vas- és acéltermelő létesítmények</i>				
BÉM Borsodi Érc, Ásvány- és Hulladék Hasznosító Mű Rt.	BÉM Borsodi Érc, Ásvány- és Hulladék Hasznosító Mű Rt.	3791 Sajókeresztúr, Ipartelep	UHG5756-4	80 842
DAM 2004 Acél- és Hengermű Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	DAM 2004 Acél- és Hengermű Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	3540 Miskolc, Vasgyári út 43.	UHG0595-5	139 524
DUNAFERR Dunai Vasmű Rt.	Dunaferr Meleghengermű	2400 Dunaújváros, Vasmű tér 1–3.	UHG5406-1	109 537
DUNAFERR Dunai Vasmű Rt.	Dunaferr Nagyolvasztó és Konverteres Acélgyártómű	2400 Dunaújváros, Vasmű tér 1–3.	UHG5408-5	1 923 276
DUNAFERR Dunai Vasmű Rt.	DUNAFERR Zsugorítómű	2400 Dunaújváros, Vasmű tér 1–3.	UHG5401-4	253 555
DUNAFERR Lőrinci Hengermű Kft.	DUNAFERR Lőrinci Hengermű Kft.	1184 Budapest, Hengersor út 38.	UHG5386-5	40 749
EURO-METAL Öntödei Kft.	Vasöntöde	1045 Budapest, Elem u. 5–7.	UHG5146-5	3 910
Finomhengermű Munkás Kft.	Finomhengermű Munkás Kft.	3600 Ózd, Gyár út 2.	UHG0429-1	4 755
Ózdi Acélművek Kft.	Ózdi Acélművek Kft.	3600 Ózd, Kovács Hagyó Gyula út 7.	UHG5382-5	60 003
RÁBA Futómű Gyártó és Kereskedelmi Kft.	Rába Futómű Kft. Reptéri telephely	9027 Győr, Martin u. 1.	UHG5568-5	21 219
SVT WAMSLER Háztartástechnikai Rt.	SVT WAMSLER Háztartástechnikai Rt.	3100 Salgótarján, Rákóczi út 53–55.	UHG5148-5	5 582
Wescast Hungary Autóipari Rt.	Weslin Hungary Autóipari Rt.	2840 Oroszlány, Szent Borbála út 16.	UHG5222-5-04	402
<i>Cementipari létesítmények</i>				
Duna-Dráva Cement Kft.	Duna-Dráva Cement Kft. Váci Cementgyár	2600 Vác, Kőhidpart dűlő 2.	UHG5260-6a	736 156
Holcim Hungária Cementipari Rt.	Holcim Hungária Cementipari Rt. Lábatlani Cementgyár	2541 Lábatlan, Rákóczi u. 60.	UHG5293-6a	380 651
Duna-Dráva Cement Kft.	Duna-Dráva Cement Kft. Beremendi Cementgyár	7827 Beremend, Külterület	UHG5381-6a	653 634
Holcim Hungária Cementipari Rt.	Holcim Hungária Cementipari Rt.	3508 Miskolc, Fogarasi u. 6.	UHG5384-6a	619 880
<i>Mészipari létesítmények</i>				
Carmeuse Hungária Kft.	Beremendi Mészüzem	7827 Beremend, hrsz.: 064/1	UHG5155-6b	151 962
Kalcinátor Kft.	Hejőcsabai Mészüzem	3508 Miskolc, Fogarasi u. 6.	UHG5294-6b-04	165 064
Calmit Hungária Mészművek Kft.	Mészüzem	2541 Lábatlan, Rákóczi u. 60.	UHG5330-6b	147 549
<i>Üvegipari létesítmények</i>				
Egyesült Magyar Csomagolóüveg Kft.	Egyesült Magyar Csomagolóüveg Kft.	5900 Orosháza, Csorvási út 5.	UHG5310-7	67 333

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Rt.	Váci Fényforrásgyár Üvegolvasztó Kemence Telephely	5600 Vác, Honvéd u. 21–23.	UHG5426-7	23 020
GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Rt.	Alkatrészgyár Zalaegerszeg Üvegolvasztó Kemence Telephely	8900 Zalaegerszeg, Alsóerdei út 3.	UHG5427-7	2 779
GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Rt.	GE Hungary Rt. Budapesti Fényforrásgyár Üvegolvasztó kemence	1340 Budapest, Váci út 77.	UHG5428-7	10 834
GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Rt.	GE Hungary Rt.	8800 Nagykanizsa, Kinizsi út 97.	UHG5429-7	24 036
Guardian Orosháza Üvegipari Kft.	Guardian Orosháza Üvegipari Kft.	5900 Orosháza, Csorvási út 31.	UHG5327-7	134 233
Lighttech Lámpatechnológiai Kft.	LIGHTTECH Kft. Üvegyár	2120 Dunakeszi, Mező u. 1.	UHG5329-7	4 932
ST GLASS Öblösüveggyártó és Forgalmazó Rt.	ST GLASS Öblösüveggyártó és Forgalmazó Rt.	3100 Salgótarján, Huta u. 1.	UHG5261-7	18 594
URSA Salgótarjáni Üvegyapot Rt.	URSA Salgótarjáni Üvegyapot Rt.	3104 Salgótarján, Budapesti út 31.	UHG5112-7	9 659
<i>Kerámiatermékeket gyártó létesítmények</i>				
ALTEK-Tégla és Cserépipari Kft.	Kunszentmártoni téglagyár	5440 Kunszentmárton, Szentesi út 39.	UHG0341-8a	11 336
Baranya-Tégla Ipari és Kereskedelmi Kft.	Alsómocsoládi Téglagyár	7345 Alsómocsolád, Külterület (033. hrsz.)	UHG5474-8a	10 113
Berényi Téglaiipari Kft.	Berényi téglagyár	5650 Mezőberény, Gyár u. 1.	UHG5211-8a	10 244
Fehérvári Téglaiipari Kft.	Téglagyár Székesfehérvár	8000 Székesfehérvár, Kiskút út 5.	UHG5414-8a	8 577
Fertőszéplaki Téglaiipari Kft.	Fertőszéplaki Téglaiipari Kft. Agyagtégla Égető	9436 Fertőszéplak, Gyártelep	UHG5324-8a	6 664
Hajdú Tégla Kft.	Hajdúnánási Téglagyár	4080 Hajdúnánás, Bellegelő u. 32.	UHG5213-8a	6 174
IMERYS Magyarország Tűzállóanyaggyártó Kft.	IMERYS Magyarország Tűzállóanyaggyártó Kft.	6800 Hódmezővásárhely, Erzsébeti út 7.	UHG5160-8a	8 304
Kisterenyei Bányászati Építőanyag-gyártó és Kereskedelmi Kft.	Kisterenyei Kft. Téglagyára	3078 Bányaterenye, Zrínyi u. 137.	UHG0328-8a	1 783
Kunsági Téglaiipari Kft.	Kisújszállási téglagyár	5310 Kisújszállás, Külterület hrsz.: 0297	UHG5315-8a	9 199
Lasselsberger Hungária Kft.	Lasselsberger Hungária Kft. Alföldi Fióktelepe	6800 Hódmezővásárhely, Erzsébeti út 7.	UHG5303-8b	14 861
Leier Mátratherm Téglaiipari és Kereskedelmi Kft.	Mátraderecskei Téglagyár	3246 Mátraderecske, Baross Gábor út 51.	UHG5299-8a	39 876
Leier Somlótherm Kft.	Leier Somlótherm Kft. Téglagyár	8460 Devecser, Sümei út 079/1	UHG4180-8a-05	27 650
Leier Tégla Kft.	Leier Tégla Kft. Téglagyár	4200 Hajdúszoboszló, Szováti út 2.	UHG5376-8a	6 715
Magyar Téglaiipari Rt.	Magyar Téglaiipari Rt.	2045 Törökbálint, Bajcsy-Zsilinszky út 19.	UHG5125-8a	22 176
Mályi Tégla Kft.	Mályi Téglagyár	3434 Mályi, Fő út 1.	UHG5306-8a	18 384
Mázai Téglagyár Ipari és Kereskedelmi Kft.	Mázai Téglagyár Ipari és Kereskedelmi Kft.	7351 Máza, Téglagyár u. 5.	UHG5913-8a	5 059
Nagykanizsa Burkoló- és Falazóanyaggyártó Kft.	Nagykanizsa Burkoló- és Falazóanyaggyártó Kft. Nagykanizsai Téglagyár	8800 Nagykanizsa, Csengery u. 89.	UHG5152-8a	10 515
Pankaszi Téglaiipari Kft.	Téglagyár Pankasz	9937 Pankasz, Téglagyár	UHG5416-8a	1 671
Pannon Tégla Kft.	Pannon Tégla Kft. Bonyhádi Gyáregysége	7150 Bonyhád, Berekalja dűlő 8.	UHG5301-8a	10 789
Pannon Tégla Kft.	Pannon Tégla Kft. Dombóvári Gyáregysége	7200 Dombóvár, Kórház u. 11.	UHG5334-8a	22 875
Pápateszéri Téglaiipari Kft.	Pápateszéri Téglagyár	8556 Pápateszér, Téglagyári út 1.	UHG5244-8a	9 855
RATH Hungária Tűzálló Rt.	Rath Hungária Tűzálló Rt. Téglagyár	1106 Budapest, Porcelán u. 1.	UHG5220-8a	7 671

Üzemeltető neve	Létesítmény neve	Létesítmény címe	Kibocsátási engedély-azonosító	Kibocsátási egység
Szema Makó Téglagyártó Kft.	Szema Makó Téglagyártó Kft.	6900 Makó, Járandó u. 124/4.	UHG5229-8a	5 062
Szentesi Téglagyár Kft.	Szentesi Téglagyár Ipari és Kereskedelmi Kft.	6600 Szentes, Téglagyár út 6.	UHG5302-8a	9 386
Tapolcafi Téglaiipari Kft.	Téglagyár Tapolcafi	8598 Tapolcafi, Tóraduló u. 9075/2	UHG5411-8a	9 535
Tondach Magyarország Rt.	Csornai Gyáregység	9300 Csorna, Soproni út 66.	UHG5380-8a	7 839
Tondach Magyarország Rt.	Jamina Gyáregység	5600 Békéscsaba, Orosházi út 88.	UHG5523-8a	28 698
Tondach Magyarország Rt.	Tatai Gyáregység	2890 Tata, Faller Jenő u. 9.	UHG 5524-8	23 253
Tondach Magyarország Rt.	Csabai Gyáregység	5600 Békéscsaba, Kétegyházi út 2631.	UHG5525-8a	20 723
Villeroy & Boch Magyarország Rt.	Villeroy & Boch Magyarország Rt.	6800 Hódmezővásárhely, Erzsébeti út 7.	UHG5151-8b-04	24 358
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Solymár I. Téglagyár	1037 Budapest, Solymárvölgy	UHG 5126-8a	46 938
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Solymár II. Téglagyár	2083 Solymár, Rókus út 1.	UHG5127-8a	20 564
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Órbottyáni Téglagyára	2162 Órbottyán, Pf. 16	UHG5128-8a	67 345
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Kőszeg Téglagyára	9730 Kőszeg, Csepregi út 2.	UHG5130-8a	5 828
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Bátaszéki Téglagyár	7140 Bátaszék, Kövesdpuszta	UHG5132-8a	50 159
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Abonyi Téglagyár	2740 Abony, Kécskei út 35.	UHG5134-8a	23 881
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Balatonszentgyörgyi Téglagyár	8710 Balatonszentgyörgy, Pf. 2	UHG5135-8a	39 821
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Kisbéri Téglagyár	2870 Kisbér, Pf. 47	UHG5136-8a	51 597
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Mohácsi Téglagyár	7700 Mohács, Budapesti út 50.	UHG5473-8a-04	14 667
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Sopron Téglagyár	9400 Sopron, Ravasz u. 63.	UHG5129-8a	32 324
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Mezőtúri Téglagyár	5401 Mezőtúr, Szolnoki út külterület	UHG5131-8a	19 437
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Békéscsabai Téglagyár	5600 Békéscsaba, Kétegyházi út	UHG5133-8a	30 502
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Pannonhalmi Téglagyár	9090 Pannonhalma, Arany J. u. 30.	UHG5137-8a	12 654
Wienerberger Téglaiipari Rt.	Wienerberger Téglaiipari Rt. Teskándi Téglagyár	8991 Teskánd, Petőfi út 127.	UHG5138-8a	13 478
ZALAKERÁMIA Rt.	ZALAKERÁMIA Rt. Cserépkályhagyártó Gyáregysége	8900 Zalaegerszeg, Hock János út 70.	UHG5344-8b	1 309
ZALAKERÁMIA Rt.	ZALAKERÁMIA Rt. Romhányi Gyáregysége	2654 Romhány, Zrínyi út 17.	UHG5348-8b	11 955
ZALAKERÁMIA Rt.	ZALAKERÁMIA Rt. Tófeji Gyáregysége	8946 Tófej, Rákóczi u. 44.	UHG5350-8b	23 643
<i>Papír- és cellulózipari létesítmények</i>				
Dunacell Dunaújvárosi Cellulózgyár Kft.	Dunacell Dunaújvárosi Papírgyár lúgregeneráló kazán	2400 Dunaújváros, Papírgyári u. 42-46.	UHG5153-9	22 531
Dunapack Papír és Csomagolóanyag Rt.	Dunapack Rt. Csomagolópapírgyár Csepel	1215 Budapest, Duna utca 42.	UHG5181-10	61 192
Hartmann-Bábolna Packaging Hungary Kft.	Csomagolóanyag gyártó üzem	2941 Ács, Ipari út 1.	UHG5286-10	15 920
Mondi Business Paper Hungary Rt.	Erőmű és zsugorfóliázó kemence	5000 Szolnok, Tószegi 2.	UHG5430-10	69 366
Piszkei Papír Rt.	Piszkei Papír Rt. Kazánház	2541 Lábatlan, Rákóczi út 161.	UHG5561-10	28 123
Szentendrei Papírgyár Rt.	Szentendrei Papírgyár Rt. - Kazánház	2000 Szentendre, Dózsa Gy. u. 22.	UHG5387-10	5 927

Miniszteri rendeletek

A gazdasági és közlekedési miniszter 11/2006. (III. 10.) GKM rendelete

a közúti járművek forgalomba helyezésével és forgalomban tartásával, környezetvédelmi felülvizsgálatával és ellenőrzésével, továbbá a gépjárműfenntartó tevékenységgel kapcsolatos egyes közlekedési hatósági eljárások díjairól szóló 91/2004. (VI. 29.) GKM rendelet módosításáról

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. §-ának (2) bekezdésében, valamint a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 46/B. §-ának (2) bekezdésében és 48. §-a (3) bekezdésének e) pontjában kapott felhatalmazás alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A közúti járművek forgalomba helyezésével és forgalomban tartásával, környezetvédelmi felülvizsgálatával és

ellenőrzésével, továbbá a gépjárműfenntartó tevékenységgel kapcsolatos egyes közlekedési hatósági eljárások díjairól szóló 91/2004. (VI. 29.) GKM rendelet 1. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően kezdeményezett hatósági eljárásokra kell alkalmazni.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a közúti járművek forgalomba helyezésével és forgalomban tartásával, környezetvédelmi felülvizsgálatával és ellenőrzésével, továbbá a gépjárműfenntartó tevékenységgel kapcsolatos egyes közlekedési hatósági eljárások díjairól szóló 91/2004. (VI. 29.) GKM rendelet módosításáról szóló 28/2005. (V. 5.) GKM rendelet.

Dr. Kóka János s. k.,

gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet a 11/2006. (III. 10.) GKM rendelethez

[1. számú melléklet a 91/2004. (VI. 29.) GKM rendelethez]

I. Fejezet

A közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet alapján végzett hatósági tevékenységek díjai

	Ft/db
1. A közúti járművek sorozatára vonatkozó engedélyezési eljárások	
1.1. Általános forgalomba helyezési engedély	178 900
1.2. Sorozat forgalomba helyezési engedély	178 900
1.3. Sorozat átalakítási engedély	109 000
2. A közúti járműtulajdonságra, a járműalkatrészre, tartozékra, önálló műszaki egységre vonatkozó engedélyezési eljárások	
2.1. Járműalkatrészre, tartozékra és járműtulajdonságra vonatkozó jóváhagyási jel („E”, „e” jel) használati engedély	117 300
2.2. Járműalkatrészre, tartozékra és járműtulajdonságra vonatkozó minősítő jel („H” jel) használati engedély	60 200
3. A közúti járműre vonatkozó engedélyezési eljárások és műszaki igazolások	
3.1. Egyedi forgalomba helyezés engedély	22 800
3.2. Összeépítés engedély	17 600
3.2.1. Veszélyes anyagot szállító jármű (ADR), valamint egyedi és kissorozatú gyártású jármű összeépítési engedély	175 900
3.3. Átalakítás engedély	11 800
3.3.1. Veszélyes anyagot szállító jármű (ADR) átalakítási engedély	88 000

3.4. Veszélyes anyagot szállító járműre előírt „ADR” jóváhagyási igazolás kiadása, érvényesítése	750
3.5. A nemzetközi forgalomban való részvétellel jogosító „Nemzetközi Időszakos Vizsgálati Bizonyítvány”, illetőleg igazolólap kiadása, pótlása	1 190
3.6. „Műszaki adatlap” kiadása, pótlása	1 190
3.7. A közúti jármű műszaki adatára, illetőleg műszaki alkalmasságára vonatkozó igazolás kiadása a közlekedési hatóság nyilvántartásába bejegyzett adatok alapján	1 190
3.8. Érvényesítő címke kiadása, pótlása	420
4. A forgalomba helyezés előtti és az időszakos vizsgálat díja (alapdíj)	
4.1. Segédmotoros kerékpár	1 900
4.2. Motorkerékpár, továbbá ennek pótkocsija	2 750
4.3. M ₁ kategóriájú jármű („személygépkocsi”), továbbá az M ₁ és N ₁ kategóriájú járműhöz kapcsolható pótkocsi	7 700
4.4. N ₁ kategóriájú jármű („könnyű tehergépkocsi”)	8 500
4.5. N ₂ , N ₃ kategóriájú járművek („tehergépkocsik” és „vontatók”) és M ₂ , M ₃ kategóriájú járművek („autóbuszok”), továbbá ezek pótkocsijai	11 800
4.6. Mezőgazdasági vontató, lassú jármű, ezek pótkocsijai	6 150
5. Az egyes közúti járműveken elvégzett vizsgálatok további díjai – a 4. pontban meghatározott díjon felül – (pótdíj)	
5.1. A veszélyes anyagot/árut szállító jármű ADR Megállapodás szerinti jóváhagyási vizsgálata	5 800
5.2. Áru- és személyszállításra nem alkalmas különleges felépítményű jármű	1 700
5.3. Menetíróval (tachográf), illetőleg sebesség korlátozóval felszerelt jármű vizsgálata	5 800
5.4. Közúti gépjármű közforgalmú személyszállításra való alkalmassága megállapítása	950
5.5. Az emelt sebességgel való közlekedésre jogosult autóbuszok műszaki alkalmasságának megállapítása	1 180
5.6. Összkerék hajtású jármű vizsgálatának díja – a kategóriájához tartozóan a 4. pontban meghatározott díj további – 50%-a	
5.7. Kettőnél több tengelyes jármű vizsgálatának díja – a kategóriájához tartozóan a 4. pontban meghatározott díj további – 50%-a	
5.8. Alvázszám (azonosítási jelzés) hatósági beütés díja – a kategóriájához tartozóan a 4. pontban meghatározott díj további – 50%-a	
5.9. Az engedélyezett átalakítást követő első időszakos vizsgálat díja – a kategóriájához tartozóan a 4. pontban meghatározott díj további – 50%-a	
6. Gépjárműfenntartó kijelölése vizsgáló állomásként, valamint a sorozat-átalakításra feljogosított hely vizsgálati helyé történő feljogosítása	171 200
7. A „Megfelelőségi nyilatkozattal” történő forgalomba helyezés esetén – az engedélyezési és ellenőrzési tevékenységért fizetendő díj – megegyezik a 4. pontban a jármű kategóriájához meghatározott forgalomba helyezés előtti vizsgálat díjával	

II. Fejezet

A gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 7/2002. (VI. 29.) GKM–BM–KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) alapján a közlekedési hatóság és a felülvizsgáló szervezet által végzett tevékenységek díjai

1. A gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatával kapcsolatos közlekedési hatósági tevékenységek díja	
1.1. Gépjárműfenntartó szervezet környezetvédelmi felülvizsgálatra történő kijelölése az R. 7. § (1) bekezdése alapján	85 700
1.2. A felülvizsgáló szervezet további kategóriák vizsgálatára történő feljogosítása, kategóriánként	7 300

1.3. A környezetvédelmi igazolólap vagy plakett kiadásának díja az 1.6. pont kivételével	1 180
1.4. Műszeregység „Rendszeres Környezetvédelmi Felülvizsgálatára Alkalmas” (RKFA) minősítése és újraminősítése (műszer típusonként) az R. 8. §-a alapján	35 400
1.5. A megsérült igazolólap, valamint az elveszett vagy megsérült plakett R. 9. § (3) bekezdés szerinti pótlásának díja	1 180
1.6. A fegyveres erők és rendvédelmi szervek részére az igazolólapot vagy plakettet a közlekedési hatóság az önköltség megtérítése ellenében adja ki	
2. A felülvizsgáló szervezet által végzett környezetvédelmi felülvizsgálat (SZJ 74.30) díja	
2.1. Hagyományos kétütemű Otto-motoros és dízelmotoros gépkocsi (R. 9. számú melléklet 2.2.3. pont)	
2.1.1. kétütemű (ideértve az R. 1. számú melléklet 1.8. pontja szerint 45 kóddal rendelkező motorokat)	2 900
2.1.2. Dízelmotoros	5 400
2.2. Hagyományos Otto-motoros négyütemű gépkocsi (R. 9. számú melléklet 2.2.2. pont)	4 550
2.3. Csökkentett szennyezésű gépkocsi (R. 9. számú melléklet 2.2.1. pont)	5 400
2.4. Korszerű, környezetbarát gépkocsi (R. 9. számú melléklet 2.1. pont)	
2.4.1. benzin- és dízelmotoros gépkocsi (ideértve az R. 1. számú melléklet 1.8. pontja szerint 55 kóddal rendelkező motorokat)	6 100
2.4.2. benzinmotoros gépkocsi, amelyhez célműszer (speciális fordulatszám-mérő) szükséges	8 500
2.4.3. elektronikusan szabályozott befecskendezésű dízelmotoros	
2.4.3.1. személygépkocsi, kisteherautó és kisbusz (megengedett legnagyobb össztömeg ≤ 3500 kg)	8 500
2.4.3.2. tehergépkocsi, vontató és autóbusz (megengedett legnagyobb össztömeg > 3500 kg)	11 600
2.5. A megsérült igazolólap, elveszett vagy megsérült plakett R. 9. § (3) bekezdés szerinti pótlásának, valamint az igazolólap és plakett rendszámváltozás miatti cseréjének díja az 1.5. pontban meghatározott díjon felül	460
2.6. A gépkocsinak a motorállapot felülvizsgálatát és a kipufogógáz szennyezőanyag-tartalmának mérését is magában foglaló, a gyártó által előírt futásteljesítmény szerinti ellenőrzése vagy javítása után a gépkocsi tulajdonosának (üzembentartójának) az 1.3. pontban meghatározottan felül fizetendő díja	460

Megjegyzés: a II. Fejezet 2. pontjában megjelölt forintösszegek bruttó díjak.

III. Fejezet

A gépjárműfenntartó tevékenység személyi és dologi feltételeiről szóló 1/1990. (IX. 29.) KHVM rendeletben meghatározott egyes közlekedési hatósági eljárások díjai

1. A regisztrált bontó-hulladékkezelő tevékenységhez kapcsolódó közlekedési hatósági díjak	
1.1. A regisztrált bontó-hulladékkezelő tevékenység közlekedési hatósági nyilvántartásba vételének díja	175 900
1.2. A „Bontási átvételi igazolás” díja	2 950
2. A sebességkorlátozó és a menetíró készülék (tachográf) beépítéshez kapcsolódó közlekedési hatósági díjak	
2.1. A sebességkorlátozó vagy menetíró (tachográf) beépítő műhely nyilvántartásba vételi díja	175 900

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
14/2006. (III. 21.) KvVM
rendelete**

a Bécsi-domb Természetvédelmi Terület létesítéséről

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 24. § (1) bekezdés *a*) pontjában, valamint 85. § *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Védetté nyilvánítom Bécsi-domb Természetvédelmi Terület elnevezéssel a Sopron 0902/22 ingatlan-nyilvánítási helyrajzi számú, 7,8 hektár kiterjedésű területet.

2. §

A védetté nyilvánítás célja a mészkőhavasai reliktum szíveslevelű gubóvirág egyetlen hazai állományának és termőhelyének, valamint a terület sziklagyepének, sztyeppréteinek és karszt-bokorerdő szegélycserjéseinek megőrzése.

3. §

(1) A Bécsi-domb Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Fertő–Hanság Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

(2) A Bécsi-domb Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési tervét e rendelet *melléklete* tartalmazza.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Melléklet

a 14/2006. (III. 21.) KvVM rendelethez

**A Bécsi-domb Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezelési terve**

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

Őrizze meg

– a szíveslevelű gubóvirág (*Globularia cordifolia*) állományát és élőhelyét,

– a terület védett és veszélyeztetett növény-, illetve állatfajainak állományait,
– a soproni Bécsi-domb élettelen természeti és tájképi értékeit.

Biztosítson lehetőséget a terület további állattani és növényteni értékeinek feltárására, valamint az ismert természeti értékek részletes vizsgálatát célzó kutatásoknak.

2. Természetvédelmi stratégiák

– A fehér akác eltávolítása aktív természetvédelmi kezeléssel (szükség esetén kémiai szerekkel is).

– Az őshonos fafajok (pl. csertölgy, molyhos tölgy) visszaszorítása (nem a területéről való teljes kiirtása).

– A természetvédelmi kutatások feltételeinek biztosítása.

– Fajmegőrzési tervet kell készíteni a szíveslevelű gubóvirág és a leánykököröcsin (*Pulsatilla grandis*) állományának védelme érdekében.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Élőhelyek kezelése, fenntartása

– A fehér akácot a területéről teljes mértékben el kell távolítani, a sarjakat rendszeresen vissza kell vágni.

– Növényvédő szerek, irtószer a természetvédelmi kezelési tevékenység keretében, inváziós fajok elleni védekezés érdekében alkalmazhatók a területen.

– A területen a fa- és cserjefajok borítása a 10%-ot nem haladhatja meg.

– A területen található illegális hulladéklerakókat és tüzrakóhelyeket fel kell számolni.

– Az M84. számú főút menti akác sáv helyén, az akác eltávolítása után, őshonos, a termőhelynek megfelelő fajokból álló keskeny fás-ligetes sávot kell kialakítani.

– A talaj bolygatásával járó természetvédelmi kezelési tevékenységek megkezdése előtt a természetvédelmi kezelő kikéri a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal illetékes regionális irodájának véleményét.

3.1.2. Látogatás

– A területen tilos a természeti értékek károsításával járó tömegrendezvények tartása.

3.1.3. Terület- és földhasználat

– A terület belterületbe vonása, illetve más művelési ágba sorolása tilos.

– A területen etetők, szórók, szók elhelyezése, vadtenyésztés, vadkibocsátás és zárttéri vadtartás, valamint vadföld létesítése, művelése tilos.

– A területre gépkocsival behajtani csak a természetvédelmi kezelés részeként végzendő tevékenység, illetve a természetvédelmi hatóság által engedélyezett kutatás keretében szabad.

– A területen építmény létesítése tilos.

– A területen vonalas létesítmény nem építhető. A területet szegélyező meglévő országos közút üzemeltetési, fenntartási, valamint felújítási feladatait a természetvédelmi érdekekkel összhangban kell biztosítani. A közút menti 5 méter széles területsáv útszélesítés céljára felhasználható.

– A területen keresztül közműveket vezetni tilos.

3.2. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Gyepek kezelése

– A gyepek ideiglenes felszántása, műtrágyázása, felülvetése, drénezése tilos.

– A kaszálásokat évi egy alkalommal (június vége-július folyamán) változó időpontban kell elvégezni.

– A gyepek 10%-át éves váltásban kaszátlanul kell hagyni.

– A lekaszált és bebálázott szénát a kaszálást követően legkésőbb egy hónapon belül le kell hordani a területről.

—————

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
15/2006. (III. 21.) KvVM
rendelete**

**az Ikva-patak menti Természetvédelmi Terület
létesítéséről**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 24. § (1) bekezdés *a*) pontjában, valamint 85. § *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Védetté nyilvánítom Ikva-patak menti Természetvédelmi Terület elnevezéssel a Sopron 0820/1–17, 0820/33 ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú, összesen 18 hektár kiterjedésű területet.

2. §

A védetté nyilvánítás célja a térség egyik utolsó szubalpin, hegylábi réjtjeinek és azok élővilágának megőrzése.

3. §

(1) Az Ikva-patak menti Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Fertő–Hanság Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

(2) Az Ikva-patak menti Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési tervét e rendelet *melléklete* tartalmazza.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

*Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter*

Melléklet

a 15/2006. (III. 21.) KvVM rendelethez

**Az Ikva-patak menti Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezelési terve**

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

Őrizze meg

– az Ikva-patak öntésterületén található üde réteket, lápréteket és kiszáradó lápréteket,

– a területen található védett természeti értékeket.

Biztosítson lehetőséget a terület további állattani és növénytani értékeinek feltárására, valamint az ismert természeti értékek részletes vizsgálatát célzó kutatásoknak.

2. Természetvédelmi stratégiák

– A területen átfolyó, a területről vizet elvezető csatornák, árkok működésének szabályozása.

– A természetvédelmi szempontból értékes fajok élőhelyeinek rovására terjeszkedő fa- és cserjefajok, valamint a nád visszaszorítása, terjeszkedésük megakadályozása.

– A terület rendszeres kaszálásának biztosítása.

– Az illegális hulladéklerakás megakadályozása.

– A természetvédelmi kutatások feltételeinek biztosítása.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Fajok védelme

– A szibériai nőszirm (*Iris sibirica*) előfordulási helyein a természetéréséig tilos kaszálni. Amennyiben az első kaszálás egyeztetett időpontja a termések beérése előtti időszakra esik, a szibériai nőszirm termőhelyén az első kaszálást el kell hagyni.

3.1.2. Terület- és földhasználat

– A gyepek művelési ág megváltoztatása tilos.

– A területen a láprét fennmaradásához szükséges ökológiai vízmennyiséget, azaz a tavaszi, időszakos, sekély vízborítást biztosítani kell, illetve a láprét teljes kiszáradását meg kell akadályozni.

– A területen etetők, szórók, sózók elhelyezése, vadtenyésztés, vadkibocsátás és zárttéri vadtartás, valamint vadföld létesítése, művelése tilos.

– A területre gépkocsival behajtani csak a természetvédelmi (és vízügyi) kezelés részeként végzendő tevékenység, illetve a természetvédelmi hatóság engedélyével végzett kutatás keretében szabad.

– A területen építmény létesítése – a természetvédelmi bemutatást szolgáló létesítmények kivételével – tilos.

– A területen vonalas létesítmény (vízügyi célokat szolgáló gát kivételével) nem építhető.

– A területen keresztül közműveket vezetni tilos.

3.2. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Gyepkezelés

– A gyepebe betelepült cserjéket el kell távolítani a területről.

– A terület évi kétszeri kaszálását biztosítani kell. A tavaszi kaszálást május végén vagy júniusban, az őszi kaszálást szeptember és október folyamán kell elvégezni. A kaszálások során a terület 20%-át éves váltásban érintetlenül kell hagyni.

– A kaszálások időpontját a nemzeti park igazgatósággal előzetesen egyeztetni kell. A kaszálásokat az elsőfokú természetvédelmi hatóság időszakosan korlátozhatja.

– Tilos a gyepek felülvetése, lazítása, műtrágyázása, szántása.

– A lekaszált és bebálázott szénát a kaszálás időpontját követő 1 hónapon belül le kell hordani a területről.

– A tervezési területen a legelőgazdálkodás tilos.

– A talaj bolygatásával járó természetvédelmi kezelési tevékenységek megkezdése előtt a természetvédelmi kezelő kikéri a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal illetékes regionális irodájának véleményét.

3.2.2. Kivett területek kezelése

– A területen meglévő vagy létesítendő vízkormányzó berendezésekkel biztosítani kell a terület ökológiai vízigényét.

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
16/2006. (III. 31.) KvVM
rendelete**

**a Babócsai Basa-kert Természetvédelmi Terület
kezelési tervéről**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján – a 36. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az Országos Természetvédelmi Hivatal elnökének 6/1977. OTvH számú határozatával védetté nyilvánított, Babócsa külterület 0155 ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú, 12,6235 hektár kiterjedésű Babócsai Basa-kert Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési tervét e rendeletben állapítom meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott természetvédelmi kezelési tervet a *melléklet* tartalmazza.

2. §

A Babócsai Basa-kert Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

*Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter*

*Melléklet
a 16/2006. (III. 31.) KvVM rendelethez*

**A Babócsai Basa-kert Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezelési terve**

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

Őrizze meg

– a terület élő és élettelen természeti értékeit, különös tekintettel a csillagos nárciszra (*Narcissus stellaris*) és élőhelyére, a franciaperjés kaszálórétre (*Pastinaco-Arrhenatheretum*), valamint az egyéb védett állat- és növényfajokra és természetközeli élőhelyükre,

– a terület táji, kultúrtörténeti és régészeti értékeit, különös tekintettel Somogy megye legnagyobb alapterületű földvárára,

– a Belső-Somogy dombvidéke és a Dráva-völgy találkozásánál kialakult táj jellemző részletét.

Biztosítsa a feltételeket a természetvédelmi célú kutatásokhoz, bemutatáshoz, a látogatók természetvédelmi szemléletének fejlesztéséhez, a természetvédelmi oktatási célok megvalósításához.

2. Természetvédelmi stratégiák

– A csillagos nárcisz élőhelyének, valamint egyéb, a területre jellemző, természetközeli élőhelyek helyreállítása.

– Aktív természetvédelmi kezelés megvalósítása a táj- és kultúrtörténeti értékek, a régészeti értékek és a gyepek esetében a területen élő védett fajok életciklusának figyelembevételével.

– Természetvédelmi oktatási, bemutatási, kutatási tevékenység végzése, ehhez megfelelő infrastruktúra biztosítása.

– A fenntartási, oktatási, idegenforgalmi, kutatási és gazdálkodási tevékenységek összehangolása a természetvédelmi kezelés során.

– A védett fajokat és a földvárat veszélyeztető invazív fajok visszaszorítása.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Gyepek kezelése

– Tilos a gyepek felülvetése, feltörése és beerdősítése, növényvédőszer és műtrágya használata, valamint a legeltetés. A gyeppel borított felszín bolygatása csak a természetvédelmi hatóság és a területen bejegyzett bányászati jogosultjának előzetes hozzájárulásával végzett régészeti feltérési munkálatok keretében lehetséges.

– A gyepeket évente kétszer (a csillagos nárcisz virágzását követően, június 15. után és augusztus hó során) kell kaszálni, és a szénát el kell szállítani a területéről. Előnyben kell részesíteni a kézi erővel történő kaszálást. A kaszálás időpontját érintő időbeli és/vagy térbeli korlátozásról a természetvédelmi hatóság évente május elejéig értesíti a tulajdonost vagy a területen gazdálkodót.

– A nárciszos gyepekben csak őshonos vagy hagyományos gyümölcsfa fajú, magányos (szoliter) fák maradhatnak. A meglévő díszjuharok vadcsereznye, vadkörte vagy hagyományos gyümölcsfa fajokra kell cserélni. Az új telepítésű gyümölcsfákat kímélni kell a kaszálás során. Az erdők felől a gyepek felé terjeszkedő faegyedeket el kell távolítani. Fátelépítés vagy fafajcseré esetén a gáz-gerincvezeték biztonsági övezetére vonatkozó szabályokat figyelembe kell venni.

3.1.2. Erdők kezelése

– Az erdőkben évente legalább egyszer a fafajösszetétel megváltoztatása érdekében fenntartó munkálatokat kell végezni a nem őshonos fajok (akác, bálványfa, ezüstjuhar) területi arányának folyamatos csökkentésével, illetve a kocsányos tölgy, gyertyán, mezei juhar, mezei szil és vadkörte területi arányának növelésével.

– Fakivágás csak a szeptember 1. és március 15. közötti időszakban megengedett, a kivágott fákat és gallyakat ezen időszakon belül el kell szállítani a területéről.

3.1.3. Gyümölcsös kezelése

– Az idős gyümölcsfákat elpusztulásukig a területen kell hagyni, ezt követően fokozatosan – évente 1–3 példány nagyságrendben – kitermelhetők, helyettük szintén vad-

csereznye, vadkörte vagy e tájon jellemző hagyományos gyümölcsfa-fajok ültethetők.

– Öntözés a nemzeti park igazgatósággal történt előzetes egyeztetést követően végezhető.

– Fakivágás csak a szeptember 1. és március 15. közötti időszakban megengedett, a kivágott fákat és gallyakat ezen időszakon belül el kell szállítani a területéről.

3.2. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Élőhelyek kezelése, fenntartása

– Az invazív fajok, illetve az agresszív, tájidegen fajok terjedését meg kell akadályozni, állományukat vissza kell szorítani.

– A bokrosokban évente legalább egyszer fenntartó munkákat kell végezni a nem őshonos fajok területi arányának csökkentésével.

3.2.2. Fajok védelme

– A csillagos nárcisz virágzási idejében (április 15.–június 15.) a területet folyamatosan őrizni kell.

– Virággyűjtés csak az illetékes természetvédelmi hatóság engedélyével, a hatóság által meghatározott helyen és mértékben történhet.

– A védett kétéltű- és madárfajok élőhelyének, illetve fészkeinek környezetében csak a szaporodási, költési és a fiókanevelési időszakon kívül szabad beavatkozásokat végezni.

3.2.3. Közlekedés

– A csillagos nárcisz virágzási idejében a látogatók csak a kijelölt utakon és ösvényeken közlekedhetnek, a gyepekre taposni tilos. A látogatók biztonságának megóvása, a balesetveszély megelőzése érdekében a gerincvezeték nyomvonalára figyelmeztető táblát kell elhelyezni.

– Sétára és lovas kocsizásra csak a kijelölt, meglévő utak használhatók.

– A földutakon a gépkocsi-közlekedés a tulajdonos és a területkezelők, valamint a területen áthaladó szénhidrogén-szállító vezeték kezelője, fenntartója számára csak a természetvédelmi kezeléssel és a már meglévő létesítmények fenntartásával, karbantartásával összefüggésben megengedett.

3.2.4. Terület- és földhasználat

– A természetvédelmi hatóság előzetes hozzájárulásával végzett régészeti feltérési munkálatok kivételével tilos a felső humusz talajréteg bolygatása.

– A régészeti lelőhely területén csak a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal illetékes irodájának engedélyével végezhető minden olyan tevékenység, amely a régészeti lelőhely bolygatásával, sérülésével járhat.

– A területen tilos az állattenyésztés, a haszonállattartás.

– Tűzgyűjtés csak a Duna–Dráva Nemzeti Park Igazgatósággal (a továbbiakban: igazgatóság) történt egyeztetést követően megengedett.

– A területen tilos új épület létesítése, a közművesítés, kivéve a fogadóépületet érintő, valamint az élet- és bal- esetvédelmet szolgáló minimális kerítési munkákat, továbbá az oktatási, idegenforgalmi, bemutató információs anyagok és infrastruktúra (építmény, szemetesek, padok stb.) elhelyezését. A területen meglévő épületek, építmények fenntartásával összefüggő építési tevékenység csak a természetvédelmi célokkal összhangban végezhető.

– Tilos a tereprendezés és a melioráció, a feltöltés, kivéve a régészeti feltárás céljából végzett földmunkákat.

– Tilos sportpályák, állandó kereskedelmi területek (piac, vásártér) létesítése.

– Híd, zsilip, átereszt csak a természetvédelmi kezelés vagy régészeti rekonstrukció keretében építhető.

– A csillagos nárcisz virágzásának idején tilos a vadászat.

– A területen vadat vonzó vadászati létesítmények (sózó, szóró, etető, dagonya, itató) létesítése tilos.

3.2.5. Táj- és kultúrtörténeti értékek

– Az ártéri sajátosságokat mutató Rinya-parti sáv jelleget fenn kell tartani.

– Az egykori gyümölcstermesztés emlékét őrző idős gyümölcsfákat meg kell őrizni, illetve hagyományos tájfajtákkal kell pótolni.

3.2.6. Kutatás, vizsgálatok

– A tervezési területen belül kutatási tevékenység csak az igazgatósággal előzetesen egyeztetett módon történhet. Az elvégzett kutatás eredményeit (kutatási jelentés, publikációk) egy példányban az igazgatóság rendelkezésére kell bocsátani.

– Nem folytatható kutatás a területen ásványi nyersanyag bányászatának megalapozása céljából és abban az esetben, ha a kutatás célja a természetvédelmi célkitűzésekkel ellentétes, illetve ha a terület gazdasági célú hasznosításának megalapozására irányul.

– Ellenőrzött módon, az igazgatósággal előzetesen egyeztetett részletes kutatási tervvel végezhető minden olyan régészeti, élővilág-védelmi kutatás, amely nem csupán terepi megfigyeléseket foglal magában, hanem valamilyen beavatkozással is jár vagy járhat.

– Szabadon végezhető az olyan kutatás, amely kizárólag terepi megfigyeléseket, illetve régészeti céllal végzett lelőhely-felderítést foglal magában, amennyiben e tevékenység az élővilágot nem zavarja és a természeti értékeket nem károsítja.

– A területen ki kell építeni az élővilág-védelmi monitorozó rendszert, amelynek megalapozásaként részletes botanikai felvételezést kell végezni.

3.2.7. Természetvédelmi infrastruktúra

– A tanösvény mentén hulladékgyűjtőket kell elhelyezni, és gondoskodni kell rendszeres ürítésükről.

– A területen kemping és egyéb, tömegturizmust kiszolgáló létesítmény elhelyezése tilos.

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 17/2006. (III. 31.) KvVM rendelete

a Dévaványai, a Vértesi Tájvédelmi Körzet, a Balatonkenesei tátorjános Természetvédelmi Terület bővítéséről, valamint a Bodrogszegi Várhegy és Szendrőládi-rét természeti terület védetté nyilvánításáról és természetvédelmi kezelő megnevezéséről szóló 6/1990. (VI. 18.) KöM rendelet módosításáról

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján – a 36. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A Dévaványai, a Vértesi Tájvédelmi Körzet, a Balatonkenesei tátorjános Természetvédelmi Terület bővítéséről, valamint a Bodrogszegi Várhegy és Szendrőládi-rét természeti terület védetté nyilvánításáról és természetvédelmi kezelő megnevezéséről szóló 6/1990. (VI. 18.) KöM rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdésben védetté nyilvánított terület természetvédelmi kezelését a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság, a (2) bekezdésben védetté nyilvánított terület természetvédelmi kezelését az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság, mint természetvédelmi kezelő látja el.”

(2) Az R. 5. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2) bekezdésben védetté nyilvánított terület természetvédelmi kezelési tervét e rendelet 3. számú melléklete tartalmazza.”

2. §

Az R. e rendelet *mellékletével* egészül ki.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Melléklet
a 17/2006. (III. 31.) KvVM rendelethez

[3. számú melléklet
a 6/1990. (VI. 18.) KöM rendelethez]

A Szendrőládi-rétek Természetvédelmi Terület kezelési terve

1. Gyakorlati természetvédelmi célkitűzések

– A magyar nőszirm (*Iris aphylla subsp. hungarica*) egyik jelentős magyarországi állományának megőrzése, a populációnak – és más védett természeti értékeknek – ott-hont adó élőhelyek, valamint a terület élettelen természeti, táji értékeinek megővése.

– A természetes regenerációs folyamatok feltételeinek biztosítása, a természetes szerkezetű és összetételű (idegenhonos fajok jelenlététől mentes) növénytakaróval fedett terület megőrzése, illetve kialakítása.

2. Természetvédelmi stratégiák

– A jelenlegi területhasználat változtatásának tilalma, a terület kizárólag természetvédelmi kezelési beavatkozásokkal érintett területként való távlati fenntartása.

– A terület legfőbb természeti értéke (magyar nőszirm), valamint további védett növény- és állatfajok védelme élőhely-védelmi beavatkozások útján.

– A magyar nőszirmnak otthont adó gyepeken és a bánya sziklás oldalán a cserjésedés szabályozása.

– Idegenhonos fajok eltávolítása a területről.

– Egyéb gazdálkodási célzatú tevékenység végzésének tilalma.

– A területet érintő mindennemű tevékenységet (területhasználat, látogatás, bemutatás stb.) a természetvédelmi célkitűzéseknek kell alárendelni, illetve azokkal összhangban kell végezni.

– A terület táji értékei védelmének biztosítása a tájkép-átalakítással járó tevékenységek teljes tiltásával.

– Minimális természetvédelmi infrastruktúra kiépítése és fenntartása.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások, tilalmak

3.1. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Gyepek kezelése

– A magyar nőszirm élőhelyén meg kell akadályozni a gyepek erőteljes cserjésedését. Háromévente ellenőrizni kell a cserjésedés mértékét és szükség esetén szelektív cserjeirtást kell végezni.

– Az idegenhonos fajok előforduló, illetőleg újonnan megjelenő egyedeit el kell távolítani a területről. Háromévente ellenőrizni kell a területet, és szükség esetén elvégezni az irtást. Az irtás során előnyben kell részesíteni a mechanikai védekezést, de az akácsarjak visszaszorítása

érdekében 3-4 éven keresztül gondoskodni kell a rendszeres vegyszeres kezeléstről is.

– A felhagyott bánya fölötti egykori gyepterületen a már megindult spontán erdősülés feltételeit kell biztosítani, e helyen távlatilag a természetes (vegyeskorú, elegyes) tölgyerdő kialakulásának kell teret engedni.

– A cserjeirtási és fakivágási munkákat csak vegetációs időszakon kívül, téli időszakban (december 1.–február 28.), fagyott és hóval borított talajon lehet elvégezni.

3.1.2. Kivett területek kezelése

– Az egykori bányaudvar területén, illetve a bánya falán erőteljesebb, a fokozottan védett faj állományát veszélyeztető mértékű cserjésedés esetén kisebb erélyű, szelektív cserjeirtást kell végezni. A cserjeirtás során el kell távolítani az esetlegesen megjelent idegenhonos fafajok sarjait, illetve magoncáit is.

3.2. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Fajok védelme

– A magyar nőszirm virágzásának időszakában (április 15.–május 30.) a Természetvédelmi Őrszolgálat fokozott jelenléttel (legalább 2-3 naponkénti ellenőrzéssel) gondoskodik az állomány megővéséről.

– A védett növényfajok megővése (a taposási és a rágási kár megelőzése) érdekében a területen a nagyvadfajok létszámapasztása – különös tekintettel a vaddisznóra és az őzre – a körzettervben, illetve a terület vonatkozásában az üzemtervben és az éves tervben meghatározottak szerint történik.

3.2.2. Látogatás

– A tervezési terület korlátozottan, a védett földtani alapszelvény és a felszíni természeti értékek szakmai bemutatása céljából, a magyar nőszirm populációt nem veszélyeztető módon – létszám- és útvonal-korlátozással – látogatható. A látogatáshoz minden esetben szükséges a természetvédelmi kezelő előzetes hozzájárulása. A bemutatási tevékenységnek csak szakmai célja lehet, turisztikai célpontként a terület nem nevesíthető.

– A terület idegenforgalmi, üdülési és rekreációs célokra nem szolgálhat, ilyen jellegű fejlesztés (pl. turistaút vagy kilátópont kiépítése) tilos.

3.2.3. Kutatás, vizsgálatok

– A terület élővilágának folyamatos nyomon követésére munkatervet kell készíteni (monitoring), az ebből fakadó feladatokat folyamatosan el kell látni. A folyamatos nyomon követésnek ki kell terjednie az élőhelyi változásoknak, az adventív növényfajok jelenlétének, valamint a magyar nőszirm populáció mennyiségének és virágzásának vizsgálatára.

– Biztosítani kell a védett földtani alapszelvény részletes tudományos kutatásának lehetőségét, illetve feltételeit.

– A kezelési, monitoring és ellenőrzési feladatok ellátása során – folyamatos kutatással, adatgyűjtéssel – megszerezni kell valamennyi archiv és új adatot (természetföldrajzi, tájtörténeti, biotikai adatok, antropogén hatások, fényképek, térképek stb.).

3.2.4. Terület- és földhasználat

– Új építmény (épület, kerítés, lépcső, támfal út, légvezeték, földkábel, közművek stb.) létesítésére irányuló építési tevékenység tilos.

– A területen korábban megszüntetett külszíni bányaművelés (kőfejtés) újraindítása tilos.

3.2.5. Természetvédelmi infrastruktúra

– Az oktatást és bemutatást szolgáló minimális infrastruktúra létesítése és fenntartása csak a terület délnyugati oldalán levő egykori bányaudvar szélén lehetséges.

– A terület határán található hatósági tájékoztató táblák fenntartásáról folyamatosan gondoskodni kell.

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
18/2006. (III. 31.) KvVM
rendelete**

**az Uzsai Csarabos erdő Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezeléséről**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján – a 36. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az Országos Természetvédelmi Tanács 485/1951. sz. határozatával védetté nyilvánított, az *1. számú mellékletben* felsorolt ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú, összesen 109,1 hektár kiterjedésű Uzsai Csarabos erdő Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési tervét e rendeletben állapítom meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott természetvédelmi kezelési tervet a *2. számú melléklet* tartalmazza.

2. §

Az Uzsai Csarabos erdő Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Balatoni Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

*Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter*

1. számú melléklet

a 18/2006. (III. 31.) KvVM rendelethez

**Az Uzsai Csarabos erdő Természetvédelmi Terület
ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számai**

Lesenceistvánd

024/2, 025/2, 026/2, 027/1

Sümege

092/5

2. számú melléklet

a 18/2006. (III. 31.) KvVM rendelethez

**Az Uzsai Csarabos erdő Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezelési terve**

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

– Őrizze meg a Bakonyban és a Balaton-felvidéken csak a területen előforduló fekete áfonyás-csarabos fenyér (*Luzulo luzuloidis – Callunetum myrtilletosum*) és nyíres-csarabos fenyér (*Luzulo luzuloidis – Callunetum betuletosum*) jellemző és veszélyeztetetté vált természetes társulásait és az azokat körülvevő, természetes környezetüket képező savanyú talajú erdőtársulásokat,

– biztosítsa a hazánkban csak itt előforduló Vöth-nőszőfűve (*Epipactis cf. Voethii*) és borókaképző vánkosmoha (*Leucobryum juniperoidetum*), valamint a kiemelkedő botanikai értéket képviselő szálkás és tarajos pajzsika (*Dryopteris cristata, D. carthusiana*), henyé boroszlán (*Daphne cneorum*), dunántúli sás (*Carex fritschii*), epergyöngyike (*Muscari botryoides*) és szőrös nyír (*Betula pubescens*) állományainak a megőrzését,

– óvja meg az erdők és fenyérek biológiai sokféleségét, őrizze meg a területen élő további, természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajokat,

– őrizze meg a terület földtani, felszínalaktani, valamint táji és kultúrtörténeti értékeit,

– segítse elő az erdők és fenyérek természeti értékeinek fenntartása érdekében az esetleges károk helyreállítását,

– biztosítsa a terület természeti értékeinek bemutatását.

2. Természetvédelmi stratégiák

– A fekete áfonyás-csarabos fenyér és a nyíres-csarabos fenyér, valamint a területen előforduló védett fajok állományai megmaradásának biztosítása az erdők és a fenyérek természetes összhangjának fenntartásával.

– Az akác eltávolításával az őshonos fajok arányának növelése a fenyérekben.

– A fenyér és erdő társulások megőrzése érdekében, e helyeken a vad károkozásának (vaddisznó esetében túsás, szarvas, őz, muflon esetében pedig a rágás) kizárása kerítésépítéssel, valamint a fenyéres foltok spontán záró-

dásának, a becserjésedésnek és beerdősülésnek a korlátozása, illetve megakadályozása.

– A terület természeti értékeinek bemutatása a tömegturizmus mellőzésével, szervezett, ellenőrzött keretek között.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Erdők kezelése

Általános kezelési előírások:

Fafaj és célállomány megválasztás

– A nem őshonos fafajokat erőteljesen vissza kell szorítani.

– A vadgyümölcs fafajokat, különösen a védett lisztes berkenye kisfajait gyérítések és tisztítások során nem szabad kivágni.

– A nyír mindkét, a területen előforduló fajtát teljes kíméletben kell részesíteni, gyéríteni tilos.

– Az erdő szegélyén kialakult mogyoró-cserjéseket teljes kíméletben kell részesíteni.

Erdőfelújítás

– Az összes felújítást őshonos fafajokkal kell megtervezni és kivitelezni.

Állománynevelés

– A gyérítéseknel kíméletes fadöntést és közelítést kell alkalmazni.

– Az előhasználatok során a természetes kőzetkibúvással és kavicsstakaróval borított felszíneken a járművekkel való mozgás tilos.

– Az előhasználatokban az elhalt és korhadt fákat az állományban bent kell hagyni.

Egyes faállomány típusok kezelése:

Égeres láperdők

– Az állománytípus kiterjedését, területi arányát meg kell őrizni, a társulás regenerálódását biztosítani kell.

– A tisztítások során az elegy-fafajokat a faji sokféleség fokozása érdekében kímélni kell.

– A tisztításkor az elhalt és élő éger sarj tuskókat a pajzsika fajok megmaradása érdekében kímélni kell.

Gyertyános tölgyesek

– Az állománytípus kiterjedését, területi arányát meg kell őrizni.

– A gyérítések során az elegy-fafajokat, különösen a kocsányos tölgyet, a faji sokféleség fokozása érdekében kímélni kell.

Cseres-tölgyesek

– Az állománytípus kiterjedését, területi arányát fenn kell tartani.

– A csarab előfordulási helyein a faállományt erőteljesebben kell gyéríteni.

– A gyérítések során az elegy-fafajokat, különösen a tölgyeket, a faji sokféleség fokozása érdekében kímélni kell.

Nyíres csarabos fenyérek

– A csarabos fenyér foltjait meg kell védeni a vadkároktól.

– A fenyéres foltok széleit, gyérítés jelleggel a csarab fényigényének és terjeszkedésének érdekében – a Balatoni Nemzeti Park Igazgatóság (a továbbiakban: igazgatóság) szakmai tanácsait figyelembe véve – tágítani kell.

Borókás nyíres fenyér

– Az állománytípus kiterjedését, a területen elfoglalt arányát fenn kell tartani.

– A borókás fenyér foltok érdekében az akácot az állománytípusból teljesen ki kell szorítani.

– A tisztítást a boróka támogatásával kell végrehajtani.

Akácok

– A vágásérettségi kor elérése után gyertyános tölgyesre kell lecserélni az állományt.

– A gyérítés során az őshonos fafajokat meg kell hagyni.

3.2. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Fajok védelme

– Az odvas bükk-, cser- és kocsánytalan tölgyfákat nem szabad kivágni (a tisztásokon, nyiladékokon sem).

– Mesterséges odúk kihelyezésével elő kell segíteni az odúlakó madár- és denevérfajok sikeresebb megtelepedését.

3.2.2. Látogatás, oktatás és bemutatás

– A látogatás szabályozása érdekében az igazgatóság tanösvényt alakít ki, és ismertető-, tájékoztató táblákat helyez el a területen, valamint a tanösvényt ismertető kiadványt jelentet meg. A tanösvény elkészülte után – a látogatás során – annak nyomvonaláról letérni tilos.

3.2.3. Kutatás, vizsgálatok

– A terület teljesebb megismerése érdekében folytatni kell a monitorozó vizsgálatokat.

3.2.4. Vadgazdálkodás

– Sózót és szórót a területen üzemeltetni nem szabad.

– A vadföld művelése során vegyszert alkalmazni tilos.

3.2.5. Táj- és kultúrtörténeti értékek

– A területen lévő őskori halomsírt megbolygatni tilos.

– A Lesence-patak hajdani medrét, a benne lévő sziklával együtt, eredeti állapotában kell meghagyni, ott közlekedni, földmunkát végezni tilos.

3.2.6. Terület- és földhasználat

– A védett természeti terület határán haladó 84. számú főút fenntartásával és kezelésével összefüggő tevékenységek korlátozás nélkül folytathatók.

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
19/2006. (III. 31.) KvVM
rendelete
az éti csiga gyűjtéséről és hasznosításáról**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. §-ának *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján – figyelemmel 24. §-ának (2) bekezdésére, valamint 44. §-ának (4) bekezdésére – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közzétételéről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet alapján védetté nyilvánított éti csiga (*Helix pomatia*) gyűjtési és felvásárlási időszaka minden év április 1-jétől június 15-ig (a továbbiakban: idény) tart.

(2) A Magyar Köztársaság területén évente összesen 2000 tonna éti csiga gyűjthető.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott mennyiség felosztására az éti csiga gyűjtését, hasznosítását koordináló érdekvédelmi szervezet tesz javaslatot, amelyet minden év február 15. napjáig megküld az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségnek.

2. §

(1) A gyűjtési és hasznosítási engedély iránti kérelmet az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséghez (a továbbiakban: felügyelőség) kell benyújtani. A kérelemhez mellékelni kell a gyűjtésben, hasznosításban részt vevők nevét, címét.

(2) Védett természeti területen, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó területen éti csiga gyűjtése nem engedélyezhető.

(3) Gyűjtési, illetőleg hasznosítási engedély kizárólag 30 mm vagy annál nagyobb házátmérőjű éti csigára adható.

(4) Annak érdekében, hogy a begyűjtött, illetve felvásárolt éti csigák között – lehetőség szerint – elhullás, károsodás ne legyen, az engedélyes köteles az élő éti csigákat az elszállítás vagy az élelmiszer-ipari feldolgozást megelőzően száraz, hűvös helyen tárolni. Az élő állatok tárolása alatt a csigák természetes vízvesztését nedvesítéssel, locsolással pótolni nem szabad. A sérült és elpusztult egyedeket a szállítás előtt el kell távolítani az egészségesek közül.

3. §

(1) Az engedélyes az idényt követően július 1. napjáig köteles adatot szolgáltatni a felügyelőségnek a begyűjtött, hasznosított éti csigák mennyiségéről.

(2) A felügyelőség a gyűjtési, hasznosítási engedélyt visszavonja, amennyiben az engedélyes nem tesz eleget a jogszabályban, illetőleg az engedélyben előírt kötelezettségének.

4. §

(1) Ez a rendelet 2006. április 1. napján lép hatályba, egyidejűleg az éti csiga 2005. évi hasznosításáról szóló 9/2005. (III. 26.) KvVM rendelet hatályát veszti.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közzétételéről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet 2. számú mellékletében az „Éti csiga” szövegrész helyébe az „Éti csiga (kivéve annak élelmezési célra feldolgozott, valamint konzerv származéka, illetőleg a konyhakész csigahús és a csigahéj)” szövegrész lép.

(3) Ez a rendelet a természetes élőhelyek és vadon élő növény- és állatvilág védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 14. cikkének, valamint V. mellékletében a „*Helix pomatia*”-ra vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelést szolgálja.

*Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter*

Kormányhatározatok

**A Kormány
1020/2006. (III. 14.) Korm.
határozata**

**a köztisztviselők jogállásáról szóló
1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek
jegyzékéről szóló 1085/2004. (VIII. 27.) Korm.
határozat kiegészítéséről**

A Kormány a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 73. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következő határozatot hozza:

1. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1085/2004. (VIII. 27.) Korm. határozat mellékletének „II. Kormányzati szervek, minisztériumok, nem miniszté-

riumi formában működő központi közigazgatási szervek és területi, helyi közigazgatási szervek” része a magyar abc által meghatározott felsorolás rendje szerint kiegészül a „Felsőoktatási Regisztrációs Központ” szövegrésszel.

2. Ez a határozat 2006. április 1-jén lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Lista tartalmának jóváhagyásáról és az Európai Bizottságnak történő bemutatásáról szóló 2302/2005. (XII. 29.) Korm. határozat e határozat közzététele napján a hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Miniszteri utasítások

A Kormány 2018/2006. (II. 6.) Korm. határozata

a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes felek konferenciájának találkozóin való részvételtől

A Kormány

1. egyetért azzal, hogy képviselőiben küldöttség vegyen részt a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes felek konferenciájának találkozóin;

2. felhatalmazza a környezetvédelmi és vízügyi minisztert, hogy a Felek Konferenciájának találkozóin részt vevő magyar küldöttség vezetőjét és tagjait a külügyminiszterrel egyetértésben kijelölje;

3. felhívja a külügyminisztert, hogy az esetenkénti kijelölést követően a küldöttség meghatalmazó okiratát adja ki.

Felelős: külügyminiszter

Határidő: a delegáció kijelölését követően azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 2059/2006. (III. 27.) Korm. határozata

az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelméhez a 2005–2007. évi első kereskedési időszakra vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv és Nemzeti Kiosztási Lista tartalmának jóváhagyásáról és az Európai Bizottságnak történő bemutatásáról szóló 2302/2005. (XII. 29.) Korm. határozat hatályon kívül helyezéséről

Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelméhez a 2005–2007. évi első kereskedési időszakra vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv és Nemzeti Kiosztási

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 9/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM utasítása

a nemzeti park igazgatóságok természetvédelmi vagyonkezelési tevékenységének egységes alapelvek szerinti ellátásáról

A nemzeti park igazgatóságok állami tulajdonú védett és védelemre tervezett természeti területein végzett természetvédelmi vagyonkezelési tevékenység egységes alapelvek szerinti ellátása érdekében az alábbi utasítást adom ki:

1. §

Az utasítás hatálya a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumra (a továbbiakban: Minisztérium), valamint a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alatt álló nemzeti park igazgatóságokra (a továbbiakban: igazgatóságok) terjed ki.

2. §

Az igazgatóságok vagyonkezelési tevékenysége során – a hatályos jogszabályok vagyonkezelési előírásaira is figyelemmel – az utasítás *melléklete* szerinti szabályzat az irányadó.

3. §

Ez az utasítás a kiadmányozása napján* lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

* A kiadmányozás napja: 2006. március 13.

Melléklet a 9/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM utasításhoz

SZABÁLYZAT

a nemzeti park igazgatóságok állami tulajdonú védett és védelemre tervezett természeti területein végzett természetvédelmi vagyongazdálkodási tevékenységének egységes alapelvek szerinti ellátásához

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés (a szabályzat célja)	1
2. A KvVM irányítása alá tartozó szervek vagyongazdálkodásában lévő védett természeti területek vagyoni köre	2
2.1. Vagyongazdálkodásban lévő vagyon, kincstári vagyon	2
2.2. Vagyongazdálkodásba vétel	2
2.3. A nemzeti park igazgatóságok vagyongazdálkodási tevékenysége	2
2.4. Szerződéskötés (vagyongazdálkodási szerződés)	2
2.5. Saját, illetve idegen használat	2
2.5.1. Saját használat	2
2.5.2. Idegen használat	2
2.6. Szerződéskötés (haszonbérleti szerződés)	2
2.6.1. A szerződéskötés általános szabályai	2
2.6.2. A haszonbérleti szerződés követelményei	2
2.7. A vagyongazdálkodott vagyon számbavétele, nyilvántartása, adatszolgáltatás	2
3. A nemzeti park igazgatóságok természetvédelmi vagyongazdálkodásával szembeni követelmények	3
3.1. Mezőgazdasági jellegű tevékenységek	3
3.2. Erdőgazdálkodási tevékenység	3
3.3. Vadgazdálkodási tevékenység	3
3.4. Halgazdálkodási tevékenységek	3
3.5. Nádgazdálkodási tevékenységek	3
3.6. Művelés alól kivett területek	3
3.7. Gyümölcsös és szőlőterületek, kertek	3
4. Vagyongazdálkodás közgazdasági és pénzügyi követelményei	4
4.1. Tervezés	4
4.1.1. A természetvédelmi kezelési terv	4
4.1.2. Hosszú távú (10 éves) természetvédelmi vagyongazdálkodási program	4
4.1.3. Éves igazgatósági természetvédelmi vagyongazdálkodási terv	4
4.1.4. Igazgatósági költségvetés	4
4.2. Nyilvántartások	4
4.2.1. Számviteli nyilvántartás (könyvvizsgálás)	4
4.2.2. Szakmai nyilvántartások	4
4.3. Felügyeleti feladatok	4
4.4. Beszámolás	4
4.4.1. A tulajdonos képviselőjének történő beszámolás	4
4.4.2. A felügyeleti szervnek történő beszámolás	4
4.5. Ellenőrzés	4

4.5.1. Belső, igazgatósági ellenőrzés	4
4.5.2. Külső (igazgatóságon kívüli) ellenőrzés	4
4.5.2.1. Felügyeleti ellenőrzés	4
4.5.2.2. Tulajdonosi ellenőrzés	4
4.5.2.3. ÁSZ, KEHI ellenőrzés	4
Függelék	4

1. Bevezetés (a szabályzat célja)

A szabályzat célja, hogy a természetvédelem vagyongazdálkodási koncepciójából (a nemzeti park igazgatóságok állami tulajdonú védett és védelemre tervezett természeti területein végzett természetvédelmi vagyongazdálkodási tevékenység koncepciójának alapelveiről és kidolgozásának jövőbeni irányairól szóló előterjesztésből) kiindulva és arra építve

– valamennyi állami tulajdonban és a nemzeti park igazgatóságok vagyongazdálkodásában lévő (illetve vagyongazdálkodásba kerülő) védett természeti területre **megfogalmazza a vagyongazdálkodási tevékenység végzésének – a jogszabályokban, a vagyongazdálkodási szerződésben megfogalmazottak mellett – konkrét szakmai szabályait,**

– **egységesen, valamennyi nemzeti park igazgatóságra kiterjedően** meghatározza a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (KvVM) szakmai elvárásait a vagyongazdálkodás ellátására vonatkozóan, a nemzeti park igazgatóságok vagyongazdálkodási **feladatainak számontartásával és számonkérésével** (ellenőrzés, szakmai felügyelet), **a tárcadöntések előkészítésével és a döntések meghozatalával a minisztérium szakmai irányítási funkciója kiteljesedjék.**

A kincstári vagyongazdálkodási jogviszony polgári jogi jogviszony, amelyben a két fél

– az állami tulajdonosi jogok gyakorlója általában a Kincstári Vagyoni Igazgatóság (KVI)

– a vagyongazdálkodó a nemzeti park igazgatóság.

A jogviszony a vagyongazdálkodási szerződésben ölt testet. Mindezek miatt a szabályzatban az igazgatóságok vagyongazdálkodási tevékenysége szakmai elveinek rögzítése történik meg, amelyek a helyi döntések meghozatalához és a vagyongazdálkodás gyakorlati megvalósításához adnak támpontot, illetve azok szakmai megalapozottságát segítik.

2. A KvVM irányítása alá tartozó szervek vagyongazdálkodásában lévő védett természeti területek vagyoni köre

2.1. Vagyongazdálkodásban lévő vagyon, kincstári vagyon

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 104. § (1) bekezdése szerint: Az államháztartás alrendszereihez kapcsolódó **vagyon** rendeltetése a közérdek szolgálata. **Kincstári vagyon** az állami feladat ellátását szolgáló vagyon, amely a társadalom mű-

ködését, a nemzetgazdaság céljai megvalósítását segíti elő (Áht. 109/A. § (1)). A kincstári vagyon körébe tartozó állami tulajdont törvény határozza meg (Áht. 109/B. §).

Jelen szabályzat a kincstári vagyoni körből az állami tulajdonú **védtett és védelemre tervezett természeti területek** (Áht. 109/B. § d) 2.) közül csak a nemzeti park igazgatóságok vagyonkezelésében lévő **területekre vonatkozik**.

A kincstári vagyonon belül a védtett és védelemre tervezett természeti területekre és más természetvédelmi vagyoni körre az jellemző, hogy meglehetősen „sérülékeny”, ezért különleges bánásmódot, szakértelmet és óvatos, körültekintő fenntartási tevékenységet kíván. E természetvédelmi vagyon megfelelő jogi háttere miatt jól körülhatárolható.

2.2. Vagyonkezelésbe vétel

A kincstári természetvédelmi vagyonelemek közül a védtett és védelemre tervezett természeti területek fenntartásának gyakorlati megvalósítása, megőrzése és használata – a természetvédelmi vagyonkezelés – a kincstári vagyonkezelői jog gyakorlásával történik.

A természetvédelmi vagyonkezelés olyan speciális vagyonfenntartási és vagyonbővítési tevékenységek összessége, amelynek elsődleges célja a természeti értékek hosszú távú fenntartása és fejlesztése.

A 2003. évi költségvetésről szóló 2002. évi LXII. törvény 78. § (22) e) bekezdésével módosított Áht. 109/F. § (2) bekezdés e) pont értelmében: A kincstári vagyon tárgyai felett vagyonkezelői jogot gyakorolhat a védtett természeti területek tekintetében az, akivel – a földművelésügyi és vidékfejlesztési, valamint a környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: **miniszter**) egyetértésével – a KVI vagyonkezelési szerződést köt.

A természetvédelmi kezelést végző nemzeti park igazgatóságok és az idegen vagyonkezelők, illetve tulajdonosok közötti nézeteltérések kiküszöbölésére, a természetvédelmi érdekek maradéktalan érvényesülése, továbbá az állami költségvetés kímélése egyaránt arra ösztönzik a természetvédelem irányítóit, hogy a nemzeti park igazgatóságok mind nagyobb kiterjedésű területen lássanak el vagyonkezelői feladatokat is.

Földterület nemzeti park igazgatóság általi vagyonkezelési tevékenység ellátásának előfeltételei a következők:

- állami tulajdonlás;
- szabályszerűen megkötött vagyonkezelési szerződés (KVI – nemzeti park igazgatóságok között),
- ingatlan-nyilvántartásba történt bejegyzés.

A nemzeti park igazgatóságok vagyoni köre várhatóan tovább növekedhet:

- a védtett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról rendelkező 1995. évi XCIII. törvény szerinti földvásárlások alapján,
- a már kincstári vagyoni körbe tartozó védtett és védelemre tervezett természeti területek átvétele alapján, (ÁPV

Rt., Erdőgazdasági Rt., Vízügytől a nemzeti park igazgatóságokhoz)

- az elővásárlási jog gyakorlása következtében,
- a Nemzeti Földalap általi, a földet életjáradékért program keretében történő földvásárlások alapján a védtett és a védelemre tervezett területek tekintetében.

2.3. A nemzeti park igazgatóságok vagyonkezelési tevékenysége

A „**természetvédelmi kezelés**” fogalmát a természetvédelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: **Tvt.**) 36. § (2) bekezdése a következők szerint tartalmazza: Természetvédelmi kezelésnek minősül a védtett természeti érték, terület felmérését és nyilvántartását, megóvását, őrzését, fenntartását, bemutatását, valamint helyreállítását célzó valamennyi tevékenység.

Az elmúlt 30 év tapasztalatai azt mutatják, hogy a természetvédelmi kezelési tevékenység **hosszabb távon, természetvédelmi szakmai szempontból legeredményesebben és a leginkább költségkímélően vagyonkezelői pozícióból (Áht. szerint), azaz jelen esetben a vagyonkezelési jogok birtokában végezhető, vagyis akkor, ha a természetvédelmi kezelést végző és vagyonkezelő ugyanazon szerv (nemzeti park igazgatóság).**

Az állami költségkímélés azáltal valósul meg, hogy magántulajdon esetén a tulajdonost állami költségvetési forrásból kellene folyamatosan kártalanítani, míg állami tulajdon és nemzeti park igazgatósági vagyonkezelés esetén ilyen kiadás nem terheli az állami költségvetést. Ez utóbbi a természeti értékektől függően történhet haszonbérbe adással, illetve a legérzékenyebb, legtöbb természeti értéket őrző területeken saját hasznosítással.

Az Áht. végrehajtási rendelete, a kincstári vagyonnal való gazdálkodásról szóló 58/2005. (IV. 4.) Korm. rendelet pontosan meghatározza a vagyonkezelés fogalmát. **A vagyonkezelés olyan vagyongazdálkodási tevékenység, amelynek elsődleges célja az állami feladatellátás és a központi, valamint társadalombiztosítási költségvetési szervek működési feltételeinek hatékony biztosítása, a vagyon állagának és értékének megőrzése, védelme, értékének növelése** [58/2005. (IV. 4.) Korm. rendelet 4. §].

Ez a definíció tökéletesen alkalmazható a természetvédelem szakterületére is, a következők szerint: **a „természetvédelmi vagyonkezelés” a védtett természeti területeken folytatott olyan (kincstári) vagyongazdálkodási tevékenység, amelynek célja az állami feladatok (azaz jelen esetben a természeti értékek megóvása) hatékony ellátása, a természeti vagyon állagának és értékének megőrzése, védelme, továbbá értékének növelése.**

A kétféle kezelés törvényekben is megjelenő definíciója alapján is érzékelhető, hogy a **természetvédelmi kezelés** elkülönül a vagyonkezelés egyéb, gazdasági hasznosítást is feltételező formáitól. A természetvédelmi vagyonkezelésnek viszont **nem lehet elsődleges célja sem a nyereség, sem a haszonelvű vagyonszerzés**, mivel az csupán a

természeti értékek megóvásán túl, bár kétségtelenül fontos szempontként szerepelhet.

A nemzeti park igazgatóságok vagyongazdálkodási tevékenységének sajátosságait a vagyongazdálkodásukban lévő természetvédelmi oltalom alatt álló földterületek természetvédelmi kezeléséből eredő kötelezettségek, a területen folytatható gazdálkodásnak (mező-, erdő-, vad-, hal-, nád-, stb.) a természetvédelmi oltalom miatt korlátozott volta, valamint az őshonos háziállatok állományának génrezervátumként való fenntartása, továbbá a barlangok különleges vagyongazdálkodási tevékenységének ellátása képezi. Az állatállományok (megfelelő létszám, faj- és fajtaösszetétel esetén) a génmegőrzés mellett a védett természeti területeken a természetvédelmi érdekeknek megfelelő területfenntartást, -gondozást, és ezzel a természetvédelmi kezelés ellátását is biztosítják.

A nemzeti park igazgatóságok vagyongazdálkodásában lévő természetvédelmi vagyonelemek létének, azaz a természetvédelmi értékek fenntartásának feltétlen elsőbbséget biztosító, más állami tulajdonú védett természeti területet vagyongazdálkodó személyek vagy szervezetek számára **példaértékű vagyongazdálkodása alapvető kötelessége a nemzeti park igazgatóságoknak.**

A nemzeti park igazgatóságok természetvédelmi vagyongazdálkodási tevékenységére – ideértve a vagyongazdálkodáshoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok (vadászat, halászat stb.) gyakorlását is – vonatkozó **követelmények** (vagyis a nemzeti park igazgatóságok feladatkörei) a következőkben összegezhetők:

a) a védett és védelemre tervezett természeti területek és azok természetvédelmi értékeinek vagyongazdálkodási tevékenység ellátásával történő megőrzése, fenntartása, gyarapítása, helyreállítása,

b) a vagyongazdálkodással összefüggő természetvédelmi és egyéb jogszabályok (ideértve az adó-, jövedék- stb. törvényeket is), illetve más jogi erővel nem bíró szabályok, továbbá a nemzetközi egyezmények mintaszerű betartása, illetve betartatása,

c) hagyományos (tájjellegű), természetkímélő és természetközeli gazdálkodási módok bevezetése, fenntartása, terjesztése, bemutatása, létjogosultságuk bizonyítása,

d) a vagyongazdálkodási tevékenység összehangolása más szakterületekkel (pl.: vízgazdálkodás, közlekedés, erdőszet) az oktatás, nevelés, szemléletformálás és ökoturizmus feladataival,

e) példamutatás más védett természeti területen gazdálkodóknak (vagyongazdálkodóknak, haszonbélőknak),

f) a KVI-val kötött vagyongazdálkodási szerződésben foglalt egyéb kötelezettségek pontos teljesítése.

A nemzeti park igazgatóságok vagyongazdálkodási tevékenysége a jogszabályokból levezethető – alapító okiratba foglalt – alaptevékenységként ellátandó állami feladatnak minősül. (Ez alapozza meg ugyanis a vagyongazdálkodó jog megszerzését az érintett kincstári vagyontárgyak vonatkozásában.)

2.4. Szerződéskötés (vagyongazdálkodási szerződés)

A vagyongazdálkodási tevékenység ellátása a kezelésbe adott vagyon feletti – az Áht.-ben meghatározott korlátok és feltételek közötti – tulajdonosi joggyakorlást jelent. A vagyongazdálkodás tartalmára vonatkozó részletes szabályokat a kincstári vagyon kezelésének, értékesítésének, valamint e vagyonnal kapcsolatos egyéb kötelezettségek teljesítésének részletes szabályairól szóló 58/2005. (IV. 4.) Korm. rendelet tartalmazza. A vagyongazdálkodói jog – a törvényben meghatározott kivételektől eltekintve – a KVI-val kötött vagyongazdálkodási szerződés alapján keletkezik.

Az 58/2005. (IV. 4.) Korm. rendelet 6. §-ának (1) bekezdése részletesen meghatározza az egyes vagyongazdálkodási jogosultságok tartalmát. A vagyongazdálkodó – a vagyongazdálkodási szerződés keretei között – jogosult:

a) a kincstári vagyon birtoklására, használatára, használatára, használatára,

b) az a) pontban foglalt jogok polgári jogi szerződés alapján történő átengedésére,

c) a vagyongazdálkodói jognak az Áht. 109/G. § (1) bekezdése szerinti átruházására,

d) az Áht. 109/G. § (1) bekezdésében és e rendelet 16. §-ában foglalt korlátozással a kincstári vagyon megterhelésére,

e) a kincstári vagyonnal való gazdálkodásra, vállalkozásra,

f) a vagyongazdálkodási szerződésben foglalt, illetve jogszabályokban biztosított egyéb jogok gyakorlására.

A természetvédelmi vagyongazdálkodás ellátásának lehetősége tehát a természetvédelmi területi szervek (nemzeti park igazgatóságok) esetében is fennáll, s vagyongazdálkodásba adás (vagyongazdálkodási szerződés kötése) útján valósul meg.

A nemzeti park igazgatóságokkal a KVI köt vagyongazdálkodási szerződést és meghatározza a vagyongazdálkodási jogkör tartalmát is.

A nemzeti park igazgatóságok feladata, hogy a vagyongazdálkodói szerződések mellékleteinek aktualizálásához rendszeresen a szükséges mellékletekkel teljes körűen ellátva elküldjék az újonnan birtokba vett területek dokumentációját a KVI-nek (illetve a KvVM-nek, a vagyongazdálkodó kijelöléshez történő egyetértés megadásához).

2.5. Saját, illetve idegen használat

A nemzeti park igazgatóságnak a vagyongazdálkodásában lévő, illetve abba került védett természeti területeken a természetvédelmi kezelés részeként a vagyongazdálkodás egyes feladatait alapvetően kétféle módon szükséges ellátnia:

– **saját használatban**, amikor a vagyongazdálkodási tevékenység teljes egészének végzését (a vadászati jog, halászati jog gyakorlásának kivételével, ahol a terület kiterjedése nem éri el más jogszabályban meghatározott szükséges mértéket) a nemzeti park igazgatóság a költségvetése terhére (és javára) saját maga, a rendelkezésre álló saját (vagy bérelt) eszközeivel és munkatársaival végzi (azaz nem adja idegen használatába), illetve szolgáltatásként

másokkal végezteti (a továbbiakban: **saját használat**) vagy

– **használatba adással**, amikor a vagyongazdálkodás meghatározott tevékenységeit (vagy valamennyit) egyes területeken ellenszolgáltatás fejében kiadja külső szervezeteknek és/vagy magánszemély(ek)nek, azaz a nemzeti park igazgatóság haszonbérleti szerződés megkötésével más használatába adja (a továbbiakban: **idegen használat**).

Természetvédelmi szempontból a **saját használatnak** és nem az **idegen használatnak** **szükséges** elsőbbséget adni. Saját használat keretében a meglévő erőforrásokat – azok szűkössége miatt – a természetvédelmi szempontból legfontosabb (leginkább veszélyeztetett) területek kezelésére kell koncentrálni.

Éves költségvetési tervezésüket a 4. sz. fejezetben részletezettek szerint kell végezni.

2.5.1. Saját használat

Saját használatba kell venni, illetve abban szükséges tartani (azaz nem adhatók használatba),

– azokat a területeket, amelyeken a természetvédelmi szempontok (a kiemelkedő jelentőségű, értékű védett természeti területek és értékek) miatt gazdasági tevékenység egyáltalán nem lehetséges; a terület hasznosítása tilos, vagy igen nagy mértékben korlátozott (pl. bioszféra rezervátum magterülete, erdőrezervátum, tudományos rezervátum, egyes természeti övezetbe tartozó területek, egyes fokozottan védett természeti területek stb.),

– azokat a (klímához és ahhoz közeli állapotú társulásokkal borított) természeti területeket, amelyek nem igényelnek természetvédelmi fenntartási tevékenységet (a természeti értékek megóvásának elsőbbségéből levezethetően, amennyiben az értékek megóvása nem kíván semmilyen természetbeavatkozást, úgy művelési ágától függetlenül művelésük, s így használatba adásuk nemhogy **nem szükséges**, hanem kimondottan **tilos**),

– az erdőket (a vonatkozó jogi szabályozás szerint erdőgazdálkodó csak a vagyongazdálkodó lehet, ez azonban nem zárja ki, hogy az erdő szakkezelésének egyes feladatait a nemzeti park igazgatóság bért munkában végeztesse el),

– azokat a védett természeti területeket, ahol az érintett hatóságokkal egyeztetett, és a miniszter által jóváhagyott természetvédelmi kezelési terv szerinti vagyongazdálkodási tevékenység ugyan kívánatos lenne, de erre nincs megfelelő vállalkozó, (ennek indoka, hogy védett természeti területeken sok esetben éppen az ökológiai adottságokhoz alkalmazandó gazdálkodás tartja (illetve csak az tarthatja) fenn a természeti értékeket, és ha a gazdálkodó a csekély hozam vagy a képződő veszteség miatt nem vállalja, vagy felhagyja a hasznosításával, akkor ezt a feladatot is a nemzeti park igazgatóságoknak kell – az ezzel járó költségeket vállalva – ellátnia),

– ahol a természetvédelmi érdekek érvényesülése olyan speciális tevékenység végzését, vagy különleges szakismeret, esetleg eszköz meglétét kívánja meg, amelyre az idegen használó nincs felkészülve vagy nem is felkészít-

hető, illetve az ezek megléte nélküli erőltetett használatba adása a természeti értékek károsodásával, szaporodásuk veszélyeztetésével vagy pusztulásával járna,

– az igazgatósági önálló vadászati, halászati jogú vadászterületeket és halászterületeket.

Saját használatban indokolt tartani még azokat a területeket is, amelyeken a természetvédelmi kezelési tervekben foglalt használati módok a nemzeti park igazgatóság rendelkezésére álló eszközeivel, illetve reálisan megszerezhető eszközökkel és személyi állománnyal – a nemzeti park igazgatóság többi állami feladatának ellátását nem hátráltatva – racionálisan megvalósíthatók, és amelyek elengedhetetlenül fontosak a nemzeti park igazgatóság (esetleg más nemzeti park igazgatóság, saját kht., rt. stb.) tulajdonában, vagyongazdálkodásában, valamint használatában lévő állatállomány fenntartásához, ellátásához.

Saját használat esetén az ezzel összefüggő, szolgáltatásként megrendelt egyes kezelési tevékenységek ellenértékét összegszerűen kell megállapítani. A szolgáltatásról, annak ellenértékéről, a fizetési feltételekről írásbeli szerződésben kell megállapodni, a hatályos jogszabályi előírások betartásával.

Azokban az esetekben, amikor a védett természeti terület fenntartásához a fentiek figyelembevételével kívánatos, illetve szükséges a védett természeti területen fenntartható gazdálkodási tevékenység, de a gondozást a nemzeti park igazgatóság saját maga nem tudja biztosítani, a természetvédelmi gondozást a terület használati jogának (a hasznok szedése jogának) a nemzeti park igazgatóság által meghatározott természetvédelmi fenntartási tevékenység ellenében és emellett – lehetőség szerint – pénzbeni ellenérték fejében történő használatba (a továbbiakban ideértve a haszonbérletet és a bérletet is) adásával kell megoldani.

A nemzeti park igazgatóság vagyongazdálkodásában lévő, illetve oda újonnan kerülő területek esetében a saját használat vagy a használatba adás kérdésének eldöntése – az e szabályzatban foglaltak alapján – a nemzeti park igazgatóság vezetőjének hatáskörébe tartozik.

Ez alól **kivétel, ha** az újonnan vagyongazdálkodásba került területek használatát, gondozását a fenti kritériumok szerint a nemzeti park igazgatóságnak kell végeznie, de ehhez a rendelkezésre álló anyagi, műszaki, személyi feltételrendszer (ideértve a többletbevételek igazgatósági szinten felhasználható hányadát is) nem elégséges. Ebben az esetben az adott terület saját használatához szükséges többletforrásokról szóló **döntés fejezeti, felügyeleti hatáskörbe tartozik**.

2.5.2. Idegen használat

Használatba adhatók az előzőek figyelembevételével, mindazon védett természeti területek, amelyek nem állnak saját használatban, azaz:

– elsősorban azok az átlagos (nem kiemelkedő) értékű, vagy csak ily módon fenntartható védett természeti területek, amelyek esetében a hagyományos (pl. kispaszti)

földhasználati módok a természetvédelmi kezelés részét képezik,

– azok a vagyongazdálkodásban lévő védett természeti területek, amelyeken az igazgatóság részére nem áll rendelkezésre saját személyi, eszköz- és állatállomány.

A használatba adás esetében is alapvető követelmény, hogy ebben a konstrukcióban is a természetvédelem érdekei élveznek elsőbbséget. A használatba adás e követelménynek megfelelő lebonyolítása a nemzeti park igazgatóság feladata, az arra vonatkozó konkrét döntés a nemzeti park igazgatóság vezetőjének át nem ruházható hatás- és felelősségi körébe tartozik.

A használatba adás **eljárásrendjében a nemzeti park igazgatóságok által kötött haszonbérleti szerződések egységesítéséről szóló 16/2005. KvVM utasítás szerint kell eljárni.** A területek használatba adásának meghirdetése során, pedig a **versenyeztetés minél szélesebb körű alkalmazására kell törekedni**, a kincstári vagyon értékesítésére vonatkozó versenyeztetési követelmények értelemszerű változtatásai és egyszerűsítései mellett.

A következőkben meghatározott védett természeti területek **meghirdetés nélkül** is használatba adhatók:

– az a terület, amelynek használati jogát jogszabály, vagy a terület adásvétele során írásban rögzített – és a KvVM-nek az adásvételi szerződéssel megküldött – megállapodás a **korábbi használatnak (tulajdonosnak) meghatározott ideig, ellenérték, ellenszolgáltatás fejében** (amely lehet pontosan körülírt természetbeni szolgáltatás is, pl. adott terület meghatározott nagyságú és fajú (fajtájú) állatállománnyal való legeltetése) fenntartja,

– az a terület, amelynek addigi használója kötelezettségeit rendben teljesítette és vállalja az új követelményeknek megfelelő szerződés betartását.

A meghirdetés nélküli használatba adásra vonatkozó szerződésekben is a későbbiekben részletezett tartalmi követelményeket kell érvényesíteni. A meghirdetés nélküli használatba adott területekről a nemzeti park igazgatóság részletes és tételes nyilvántartást köteles vezetni.

Meghirdetés esetén a használatba adást a vonatkozó jogszabályokban előírtak szerint, és a helyben szokásos módon és eljárási rend szerint is (legalább az önkormányzati hivatalban történő kifüggesztéssel) közzé kell tenni.

A hirdetményben meg kell jelölni:

1. a használatba adásra kijelölt területeket (a területek nagyságának, helyrajzi szám (részlet/alrészlet) szerinti elhelyezkedésének, jellegének rögzítésével, térképvázlat, vázrajz szerint),

2. az előbbiekben megjelölt területek használatára vonatkozó konkrét természetvédelmi követelmény- és feltételrendszert (amennyiben elkészül, a kezelési terv szerint), ideértve, hogy legeltetés esetén csak annak adható bérbe a terület, aki már igazoltan rendelkezik a szükséges fajú és létszámú állatállománnyal,

3. a használat időtartamát, a minimálisan elvárt – figyelemmel a helyben szokásos, azonos értékű terület használatáért fizetett átlagos haszonbérre és a természetvédelmi

korlátozásokra is – helyi hagyományoknak megfelelő jellegű ellenszolgáltatást, pénzbeli ellenértéket (ellenszolgáltatás, ellenérték a továbbiakban együtt: használati díj),

4. az alhaszon-bérletbe adás, más személy, szerv használatába, hasznosításába adása teljes körű tilalmát,

5. lehetőség szerint az ajánlattételi határidőt, továbbá az elbírálás szempontrendszerét és határidejét,

6. a KvVM, illetve a nemzeti park igazgatóság által meghatározott egyéb szempontokat, esetleg igényelt garanciákat (pl. a szerződésszegés esetére fenntartott pénzbeli vagy egyéb vagyoni biztosíték mértékét), illetve referenciákat.

Biztosítékként (speciális biztosíték) a használati díj (haszonbér, illetve bérleti díj) – a szerződéskötést követő – előre történő kifizetését célszerű előírni. A biztosíték mértékét úgy kell megállapítani, hogy az arányos legyen mind az egyébként megfizetendő használati díjjal (haszonbérrel, illetve bérleti díjjal), mind az érintett terület természeti értékeinek – a használattól függő – veszélyeztetettségével. Amennyiben a fizetendő díjat a búza tőzsdei ára alapján határozzák meg, legfeljebb a számított díj alapján történő előleg meghatározása érvényesíthető. Az esetleges elemi kár miatt történő bérleti díj mérséklése a következő naptári év gazdálkodásra fordítandó keretéből egyenlíthető ki.

A bírálati szempontrendszerben az anyagi vonatkozásokkal szemben a természetvédelem érdekeinek kell prioritást biztosítani.

A meghirdetett természetvédelmi követelmény- és feltételrendszer vállalása az ajánlat érvényességi feltétele.

Az ajánlattevők közül a hatályos jogszabályok figyelembevételével **előnyben kell részesíteni** (akár a megajánlott használati díj, illetve a biztosíték figyelmen kívül hagyásával is, ha egyébként teljes körűen megfelelnek a kiírt feltételeknek):

– a helyben, élethivatásszerűen az adott tevékenységgel foglalkozókat,

– azokat a helybelieket, akik még ismerik és gyakorolják az adott tájegységre jellemző hagyományos gazdálkodást,

– az adott területen a korábbi időszakban a természetvédelmi követelményeknek megfelelően gazdálkodókat, illetve

– az adott természetvédelmi célra, feladatra létesült nonprofit szervezeteket.

Az előbbiekben megjelölt, előnyben részesítendő kedvezményezett körön túl, a vállalt természetvédelmi követelmény- és feltételrendszer azonossága esetén a nagyobb használati díjat megajánló ajánlattevőt kell elfogadni.

A megajánlott – a hirdetményben megjelölt elvárt használati díjon felüli – többlethasználati díj azonossága esetén pedig azt az ajánlattevőt kell elfogadni, aki a hirdetményben megjelölt természetvédelmi követelmény- és feltételrendszeren felül további természetvédelmi feladatot vállal.

Összeférhetlenségi szabályok

Ajánlattételi szabályok

- nem jogosult ajánlattételre, szerződésre a kiíró szerv bármely vezetője, alkalmazottja sem magánszemélyként, sem vállalkozás keretében,
- nem lehet ajánlattevő az sem, akinek az államháztartással szemben lejárt köztartozása van és arra fizetési haladékokat nem kapott,
- az, akivel szemben a megelőző 3 éven belül természetvédelmi bírságot szabtak ki,
- akinek természetvédelmi szabálysértési eljárásban megállapították a felelősségét.

Elbírálási szabályok

Abszolút összeférhetlenség:

Az ajánlat **elbírálásában nem vehetnek részt** az alábbiak:

- maga az ajánlatot benyújtó ajánlattevő,
- annak közeli hozzátartozója (Ptk. 685. § b) pont),
- munkaviszony alapján felettese vagy alkalmazottja,
- más szerződéses jogviszony keretében foglalkoztatója vagy foglalkoztatottja,
- tulajdonosa (résztulajdonosa) vagy tagja, amennyiben az ajánlattevő jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság,
- a tulajdonos által delegált tisztségviselője,
- az érdekeltségébe tartozó társaság vagy más jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, amelyet a pályázó közvetlenül vagy közvetve ellenőriz, illetőleg, amelynek az ajánlattevő részben vagy egészben közvetlenül vagy közvetve tulajdonosa, továbbá ezek alkalmazottja vagy más szerződéses jogviszony keretében foglalkoztatottja.

Relatív összeférhetlenség:

A fentiekben foglaltakat kell alkalmazni akkor is, ha az ajánlat elbírálásában a résztvevőtől bármely oknál fogva nem várható el az ügy elfogulatlan megítélése (*elfogultság*).

Az összeférhetlenség és az elfogultság kizárása érdekében az ajánlatok elbírálásában a résztvevők az ajánlatok felbontása előtt nyilatkozatot kötelesek aláírni. Aláírt nyilatkozat hiányában az elbírálásban nem vehetnek részt. Az ajánlat elbírálásakor a résztvevő köteles haladéktalanul bejelenteni, ha vele szemben bármely fenti összeférhetlenségi ok áll fenn.

Valótlan nyilatkozat kitöltése esetén az érintett személy legalább három évig nem vehet részt bírálatban.

Amennyiben a valótlan nyilatkozat miatt az összeférhetlenséget nem lehetett az elbírálás során kizárni, és ennek következtében az összeférhetlenségben érintett, ajánlattevő jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság számára kedvező döntés született, a döntést haladéktalanul vissza kell vonni (a sorban utána következő ajánlat elfogadásával), és a valótlan nyilatkozatot kitöltő személlyel szemben munkáltatójánál (illetve a munkáltatónak, ha az a KvVM felügyelete alá tartozó

szerv), illetve delegálójánál fegyelmi eljárást kell kezdeményezni.

Az ajánlatok elbírálására minimum 5 tagú, az adott művelési ágak kezelése terén járatos szakemberekből álló bíráló testületet az igazgató hozza létre.

Az ajánlatok kezelése és értékelése során a jelen szabályzatban nem részletezett további összeférhetlenségi és versenysemlegességi szabályokat tartalmazó jogszabályok rendelkezéseinek figyelembevételével kell eljárni.

Az ajánlatokat zárt borítékban, a nemzeti park igazgatóság által előírt példányszámban és adattartalommal, oldallanként sorszámozottan és az ajánlattevő eredeti aláírásával kell beküldeni. A borítékon a címzésen kívül a feladó ajánlattevő és az ajánlattal érintett, meghirdetett terület megnevezése szerepelhet.

A beérkezett ajánlatokat az elbírálásig zártan, az ajánlattevők esélyegyenlőségét biztosítva kell kezelni. Az ajánlattevőkről az elbírálás lezártaig azonosításra alkalmas információ nem adható. Az ajánlatok felbontására az azt elbíráló testület jogosult.

Az ajánlatok értékeléséről **jegyzőkönyvet kell készíteni**, amelynek tartalmaznia kell különösen:

- meghirdetési eljárás rövid ismertetését, a beérkezett ajánlatok számát,
- a beérkezett ajánlatok rövid értékelését,
- a természetvédelmi szempontból legkedvezőbb ajánlatra vonatkozó javaslat indokait,
- a kikötött biztosítékok megfeleléségének szempontjait,
- az eredménytelennek értékelt eljárás indokolását,
- a versenyzetési eljárás eredményének összefoglaló értékelését, az első két helyre javasolt ajánlattevő megjelölését (ha erre mód van),
- egyéb, a bíráló(k) által fontosnak tartott körülményeket, tényeket.

Az ajánlatok fentieknek megfelelő kezeléséért a nemzeti park igazgatóság igazgatója, az elbírálás rendjének betartásáért a nemzeti park igazgatóság igazgatója és a bírálók személyesen felelősek.

A részletezett jegyzőkönyvet a kiíró nemzeti park igazgatóság képviselője aláírásával hitelesíti. A jegyzőkönyvet – a hirdetmény, a részletes dokumentáció, valamint az ajánlatok bontásáról készült jegyzőkönyv és a benyújtott ajánlatok egy-egy eredeti példányának csatolásával – meg kell őrizni.

A meghirdetés eredménytelennek minősül, ha

- a kiírásra nem érkeztek be pályázatok,
- a pályázatok formai hiányosságok miatt nem megfelelőek,
- a kiírásban megkövetelt elvárásnak nem tesznek eleget.

Eredménytelen pályázat esetén az igazgatóság:

- a jegyzőkönyv iktatókönyv szerinti kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül – szükség esetén módosított feltételekkel történő – újból meghirdeti,

– a természetvédelmi szakmai szempontból legkedvezőbb ajánlatot tevő, formailag hiányos pályázatot beadó pályázót, vagy pályázókat hiánypótlásra szólítja fel, s az azt, illetve azokat teljesítő pályázók között újból dönt.

2.6. Szerződéskötés (haszonbérleti szerződés)

2.6.1. A szerződéskötés általános szabályai

A használatba adásról szóló szerződés lehet bérleti vagy haszonbérleti szerződés, amely polgárjogi szerződésnek minősül. Mezőgazdasági művelés alatt álló területek (termőföld) esetében **haszonbérleti szerződést** kell kötni a nemzeti park igazgatóságok által kötött haszonbérleti szerződések egységesítéséről szóló 16/2005. KvVM utasítás iránymutatásai szerint. **Bérleti szerződés** megkötése csak mezőgazdasági művelés alatt nem álló terület esetén lehetséges, pl. barlang bérbeadása kulturális rendezvény vagy gyógyászati tevékenység céljára. (A bérleti, illetve haszonbérleti szerződés ingyenes változata a haszonkölcsön szerződés.) A használatba adásról szóló (bérleti, haszonbérleti) szerződéseket írásba kell foglalni. A szerződések a meghirdetés feltételeitől általában nem térhetnek el. Változás csak abban az esetben és mértékben lehetséges, amennyiben a nyertes ajánlattevő ajánlatában természetvédelmi többletvállalásokat tett. A szerződés megkötése előtt az igazgatóság Szervezeti és Működési Szabályzatában szereplő szervezeti egység véleményezi a haszonbérleti szerződés tervezetét. A használatba adással kapcsolatos ügyintézésért a vagyonkezelést koordináló osztályvezető a felelős. A szerződéseket – a vonatkozó jogi szabályozás alapján – az igazgató írja alá a pénzügyi és jogi ellenjegyzést követően. (A jogi ellenjegyzést jogi végzettséggel rendelkező munkatárs végezheti.) Az igazgató helyett az általa kötelezettségvállalásra feljogosított személy is aláírhat.

A megkötött szerződésben foglalt használati díj (haszonbér, illetőleg bérleti díj) – mint bevételi előírás – része a nemzeti park igazgatóság bevételi előirányzatának, egy naptári éven túlnyúló szerződés esetében a későbbi évek költségvetési előirányzatait is ennek figyelembevételével kell megtervezni.

Az esedékességkor meg nem fizetett használati díjat lejárt követelésként kell kezelni, amelynek behajtásáról a nemzeti park igazgatóság köteles intézkedni. Erről csak törvényben meghatározott módon és esetekben lehet lemondani.

További fontos feltétel, hogy a védett természeti területek az ingatlan-nyilvántartásban és a földhasználati nyilvántartásban lehetőség szerint naprakészen szerepeljenek.

A nemzeti park igazgatóságoknak ezért fokozott figyelmet kell fordítaniuk a használati szerződések bejelentésére. A bejelentési kötelezettség csak a termőföldre – erdő kivételével – vonatkozik. A földhasználatban minden változást – így a megszűnést is – 30 napon belül kell bejelenteni.

A vagyonkezelés egyéb tárgyi feltételeit nemzeti park igazgatóságoként, a saját használatban lévő, illetve a jövőben saját használatba kerülő területektől, az azon folytatható használati módoktól és az aktuális költségvetési feltételrendszerrel függően szükséges áttekinteni, felülvizsgálni és ellenőrizni.

2.6.2. A haszonbérleti szerződés követelményei

Mezőgazdasági földterület (termőföld) ellenérték fejében történő használatba adása esetén arra haszonbérleti szerződést kell kötni. A mezőgazdasági földterület haszonbérleti szerződésének érvényességi kelléke az írásba foglalás és a bejelentési kötelezettség teljesítése.

A haszonbérleti szerződések kötelező elemeit a nemzeti park igazgatóságok által kötött haszonbérleti szerződések egységesítéséről szóló 16/2005. KvVM utasítás tartalmazza.

A haszonbérbe adáskor figyelembe kell venni az aktuális szabályozást, amely jelenleg a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 22. § (1) és (2) bekezdésében, illetve a 23. §-ában, a haszonbérbe vehető maximális területnagyságra vonatkozó korlátozásokat.

A szerződés megkötése előtt figyelembe kell venni **az előhaszonbérlet szabályait**.

Az elő-haszonbérleti jog gyakorlásával kapcsolatos haszonbérbe adói kötelezettség csak „termőföld” haszonbérbe adás esetén jelentkezik.

A haszonbérleti szerződés lehet határozott vagy határozatlan idejű. Védett természeti területen lévő termőföld esetében határozott idejű szerződést kell kötni, amelynek leghosszabb időtartama szakmai szempontú megítélés alapján megállapítottan 10 év lehet, az alábbi kivételekkel:

- az erdő művelési ágú termőföldre a 2.5.1. pontban foglaltak az irányadók, azaz erdő nem adható haszonbérbe,

- a szőlő és gyümölcsös művelési ágú és más ültetvénytel betelepített termőföldre, illetőleg szőlő, gyümölcsös vagy más ültetvény telepítése céljából kötött haszonbérleti szerződés, amelyet legfeljebb annak az évnek a végéig lehet megkötni, amíg a szőlő, gyümölcsös, illetőleg ültetvény értékkel bír (értékcsökkenési leírási időszak),

- a korlátozás a feles-bérletre nem vonatkozik.

A haszonbérlet a rendes gazdálkodás szabályainak megtartásával jogosult a dolog használatára és hasznainak szedésére, ide értendő a rendeltetésszerű használat és az állagmegóvás is.

A haszonbér a felek megállapodása alapján lehet **pénz, vagy természetbeni juttatás** (pl. termés vagy ezek kombinációja). A Ptk. értelmében a felek eltérő megállapodása hiányában a haszonbérlet időnként utólag kell fizetni. A Ptk. értelmében a haszonbérlet mezőgazdasági haszonbérlet esetén megilleti a méltányos **bérmérséklés**, illetőleg a **bérelengedés** igénylésének lehetősége két konjunktív feltétel fennállása esetén:

- a terméskiesést elemi csapásnak vagy más rendkívüli eseménynek kell okoznia és

– ezzel okozati összefüggésben az átlagos termés kétharmadának meg nem léte esetén.

Az igazgatóság mint haszonbérbe adó köteles a haszonbérlet fennállása alatt a területet ellenőrizni. A természetvédelmi jogszabályok alapján biztosított hatósági ellenőrzési jogosítványok változatlanul fennállnak.

2.7. A vagyonnekelt vagyon számbavétele, nyilvántartása, adatszolgáltatás

A vagyonnekeltésben lévő vagyon nyilvántartását a számviteli törvény szerinti nyilvántartások és elszámolások, a KVI vagyonnekeltésere mellett a természetvédelmi vagyonnekeltési információs rendszerben is naprakészen kell vezetni.

A természetvédelmi vagyonnekeltési információs rendszer működtetését a KvVM-TvH látja el.

A birtokügyi adatbázisra épülő és a használatba adási szerződések adatain alapuló vagyonnekeltési szoftver minden igazgatóságon megtalálható.

A szoftver működtetésének elsődleges célja a **vagyonkezeléssel kapcsolatos operatív (igazgatósági) feladatok ellátásának segítése és a központi információs igények (tárcavezetés tájékoztatása, döntés-előkészítés stb.) gyors kiszolgálása**. Az előbbi céloknak alárendelve a program alkalmazásával lehetővé válik a legtöbb vagyonnekeltéssel kapcsolatos adat rögzítése és rendszerezett formában történő későbbi felhasználása.

A megállapodások tárgyát képező földrészetek paramétereinek birtokügyi adatbázisban történő változása maga után vonja azok vagyonnekeltési programban történő automatikus frissülését.

Az adatokról információt csak az illetékes nemzeti park igazgatóság, illetve a TvH adhat.

A kimutatások több fontos téma köré csoportosíthatók. Ezek az **állatállományok összetétele és nagysága, a bérbe adott és bérbe adható területek, használatba-adási megállapodások**, valamint ez utóbbiakhoz kapcsolódó **pénzügyi háttér**. A legtöbb kimutatás elkészítése során lehetőség van igen széles körű (pl. tájegység, tájvédelmi körzet, természetvédelmi terület, település, művelési ág vagy bérlő) paraméterezésre. A program kiszámítja a megállapodásokból eredő esedékes kötelezettségeket és nyomon tudja követni azok teljesítését is.

A területi kimutatásokkal párhuzamosan automatikusan elkészíthető az illetékes hivatalnak megcímezett földhasználati bejelentő.

A rendszer segítségével hiteles és naprakész adatokkal rendelkezünk, ami nagymértékben segíti a vagyonnekeltési tevékenység eredményességét.

A rendszer használata és kezelése közben folyamatosan törekedni kell a nyilvántartási rendszerek adatbázisai közötti és a más állami nyilvántartásokkal (pl. TAKARNET, Országos Erdőállomány Adattár stb.) való kapcsolat megteremtésére, térinformatikai rendszerbe való integrálására.

A vagyonnekeltést ellátó nemzeti park igazgatóságok adatszolgáltatási kötelezettségét (adattartományok, adat-

kezelés, határidők stb.) az 1/2003. (K. Ért. 2.) KvVM **miniszteri utasítás** szabályozza. Az utasítás szerint végzett adatszolgáltatás és adatkezelés az igazgatóságok és a főhatóság számára egyaránt lehetőséget teremt a vagyonnekeltési tevékenység értékelésére. Az igazgatóságok ezen túlmenően a KVI felé a vagyonnekeltést illetően jelentést, illetve éves vagyonnekeltési tervet és beszámolót készítenek a jogszabályban meghatározott időpontig.

3. A nemzeti park igazgatóságok természetvédelmi vagyonnekeltésével szembeni követelmények

A védett természeti területek – művelési ágak szerinti – természetvédelmi vagyonnekeltésének az élő és élettelen természeti értékek hosszú távú fenntartását, a tájképi, kultúrtörténeti értékek megőrzését kell szolgálnia.

A nemzeti park igazgatóságok természetvédelmi vagyonnekeltésére vonatkozó szakmai követelmények – a 2003. március 12-i Miniszteri Értekezlet által elfogadott koncepcióban szereplő alapelvek érvényesítése mellett – az alábbiak.

3.1. Mezőgazdasági jellegű tevékenységek

A megővendő értékek többsége a védett gyep (rét, legelő), erdő, nádas és kivett művelési ághoz kötődik. A védelem hatékonyságának biztosítása érdekében ezért leginkább a rét, legelő, erdő, nádas és kivett művelési ágak esetén indokolt a saját vagyonnekeltésben tartandó területek további növelése.

A mezőgazdasági tevékenységekre vonatkozó általános alapelvek:

Tápanyag-utánpótlás: Elsősorban szerves trágyázásra és pillangósok vetésére, zöldtrágyázásra kell alapozni. A szerves trágya felhasználásakor figyelembe kell venni a külön jogszabályban közzétett „jó mezőgazdasági gyakorlat szabályait” a vizek nitrátszennyezésének megelőzése, csökkentése, a növények optimális tápanyag-ellátása, valamint a talajok termékenységének fenntartása érdekében. Műtrágya használata csak tápanyagvizsgálaton alapuló szaktanácsadás alapján, az abban meghatározott mennyiségben és időzítésben, bedolgozás mellett alkalmazható, a hatósági engedélyeztetést követően. Mikrobiológiai készítmények, talajkondicionáló anyagok előzetes egyeztetés után alkalmazhatók.

Agrotechnika: Minimális munkaművelési rendszert kell alkalmazni. Ennek alapvető feltétele az optimális időszakban és talajállapotban történő művelés.

Mélyítő szántás nem végezhető.

A tarló- és szalmaégetés jogszabályhoz kötött (az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról szóló 35/1996. BM rendelet 67. §).

A gyep-szántó kialakult határvonalát a gyep oldaláról meg kell őrizni, de szántó gyepesítése engedélyezett, illetve kívánatos.

A szántóval határos gyepekbe történő beszántás, vagy egyéb durva károsítás idegen használat esetén a haszonbérleti szerződés azonnali felmondását vonja maga után.

Kaszáló és aratógép csak úgy üzemeltethető, ha vadriasztóval van felszerelve.

Vetésszerkezet: Idegen használat esetén a vetésterveket a vagyonnevelést koordináló osztályvezető egyeztetési és foglalja írásba, a haszonbérleti szerződés mellékletében. A vetéstervet az időjárás és más gazdálkodási kockázat figyelembevételével kell elkészíteni.

Védett természeti területen génmódosított növény termesztése szigorúan tilos. E szabály megsértése azonnali szerződés felbontással kell járjon.

Elsősorban a hagyományos, tájra, illetve tájegységre jellemző növények, fajták és változatok természetűek, melyek nem igényelnek intenzív termesztéstechnológiát, így pl. a pohánka, kender, köles, len, herefélék és egyéb növényvédelmi beavatkozást kevésbé igénylő kultúrnövények, melyek termesztése az ökológiai gazdálkodás keretein belül is megvalósítható.

Növényvédelem: A védekezésnél a megelőzést és a károsítók elleni mechanikai és biológiai eljárásokat kell előtérbe helyezni. A kijuttatandó készítményt elsősorban az ökológiai gazdálkodásban engedélyezett készítmények közül kell kiválasztani.

Peszticidek általában földi kijuttatással alkalmazhatók.

Szintetikus úton előállított növényvédő szerek használata csak indokolt esetben, illetve zárlati vagy vizsgálatköteles veszélyes károsítók esetén, előzetes szemle alapján, egyedi engedélyeztetés után lehetséges. Ezeknél törekedni kell az integrált környezetkímélő növényvédelmi rendszerben engedélyezett készítmények alkalmazására. A készítmények közötti választásnál figyelembe kell venni a készítmények vízi szerkezetekre, madarakra, emlősökre, hasznos ízeltlábúakra gyakorolt veszélyességét, toxicitását, a hatóanyag felezési idejét, mobilitását, perzisztenciáját.

Ezen általános feltételeken túl, egyedi elbírálás alapján, további szabályozás alkalmazható. Ilyen pl.:

- az éjszakai munkavégzés tilalma,
- az eltérő kezelési terület megjelölése,
- a kötelezően előírt vetésszerkezet, vagy
- a lucernatelepítés egyéb szabályozása, ami vonatkozik a lucerna feltörésének tilalmára, a spontán visszagyepesedés elősegítésére, a kaszálás módjára, időpontjára.

Szántó

Alapelvek:

1. Meg kell vizsgálni, hogy természetvédelmi szempontból **indokolt-e a védett természeti terület szántóként való fenntartása és használata** (domborzati és talajadottságok, mikroklíma, vízháztartás stb.). A 7%-nál magasabb lejtőszög esetében a szántót javasolt gyepesíteni vagy erdősíteni.

Erdők közé ékelődött szántókon, ahol ez természetvédelmi szempontból indokolt (pl. hullámtéri területeken),

lehet a természetes beerdősülést maghullás előtti tárcsázással elősegíteni. Az elegyként megtelepedő tájidegen fás és cserjefajokat tisztítógéppel kell visszaszorítani.

A szántók visszagyepesítése általában természetvédelmi szempontból indokolt, de esetenként bizonyos fokozottan védett állatfajok (például túzok, daru öszi, téli táplálékának biztosítása) hatékonyabb védelme érdekében szükséges, hogy a szántókat saját kezelésben hagyjuk, és ott olyan mezőgazdasági kultúrákat tartunk fenn, amelyek védett állatfajok hosszú távú megtartása érdekében elengedhetetlenül szükségesek. Indokolt a szántók meghagyása ott is, ahol saját állattalományok téli és kiegészítő takarmányszükségleteit kell biztosítani.

A szikes és vizes élőhely-rendszerbe ékelődő zárványszántókon, illetve a szikes tavakkal közvetlenül érintkező területrészekben a gyepterületek helyreállításáról kell gondoskodni. Ez történhet pl. spontán gyepesedéssel, illetőleg őshonos gyepből nyert fűmaggal történő gyepesítéssel.

2. Természetkímélő szántóföldi növénytermesztés, takarmánytermesztés folytatható ott, ahol a földhasználat természetvédelmi célokat szolgál (tájba illő, a táj ökológiai adottságainak megfelelő növényfaj- és fajtaszerkezet, vetésforgó alkalmazása, műtrágyázás helyett szerves trágya használatra alapozott tápanyag-gazdálkodás, megfelelő agrotechnika, talajművelés, növényvédelem stb.).

3. Szántó művelési ágban az ökológiai termesztés a kívánatos használati mód, mert az így alkalmazott talajművelés, tápanyag-gazdálkodás, vetésforgó, termesztett növényfaj/fajta megválasztása, növényvédelem biztosítja a természetkímélő használatot. Ez vonatkozik a legeltetésre alapozott állattartás szál- és tömegtakarmány igénye miatt termesztett növényekre is. Az ökológiai termelés **a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló, 1991. június 24-i 2092/91/EGK tanácsi rendelet szabályozza.**

4. Szántó művelési ágú védett természeti terület általában csak az alábbi esetekben, természeti értékekben bővelkedő, más művelési ágú területek közé ékelődve tartható fenn:

- ha a szántóföldi műveléshez kötött, vagy azt (is) igénylő **természeti értékek** (pl. túzokállomány) **ezt szükségessé teszik,**
- ha az állattalomány (pl. őshonos, hazai háziállatok) takarmányszükséglete azt indokolja,
- ha **tájvédelmi, gazdálkodástörténeti szempontok** ezt indokolják,
- ha a természetes növénytakaró rekonstrukciója valamely oknál fogva nem lehetséges,
- ha zárványterületként más művelési ágú területek közé ékelődnek.

Szántó területek vagyonnevelése:

- a **terület megjelölése, határolása** csak természetes anyaggal történhet,

– nedves talajviszonyok mellett a talaj szerkezetét romboló, **a talaj felszínét károsító agrotechnikát, nehéz gépeket tilos használni,**

– **kaszálás, aratás** általában a tábla közepétől kifelé haladva, a tábla szélét utoljára vágva végezhető,

– a területen **széna vagy szalmakazal, depónia** és bármilyen anyag (biomassza) csak a nemzeti park igazgatóság egyetértésével helyezhető el,

– **növényvédő és rovarirtó szerek, műtrágya** használata csak a természetvédelmi hatóság előzetes engedélye alapján lehetséges,

– **tarlóégetés,** valamint a növényi hulladékok és melléktermékek nyílt téri égetése engedélyköteles,

– a területen esetlegesen található **hulladék** eltávolítása kötelező,

– **meliorizáció, altalajlazítás** nem végezhető.

Utóbbi esetben a terület haszonbérbe adásánál a természeti értékek fenntartása prioritást élvez, melynek során az érték megóvásával összefüggő korlátozások következményeit mérlegelni kell.

Rét, legelő (gyep)

A rét és legelő művelési ágak korábban gyep művelési ágként szerepeltek. Természetvédelmi kezelésüket védett természeti területeken a jogszabályokban, a kezelési tervben, illetve az e témában kiadott szakmai irányelvekben (**Kelemen Judit** (szerk.) (1997.): *Irányelvek a füves területek természetvédelmi szempontú kezeléséhez*, Természet-BÚVÁR Alapítvány Kiadó, Bp.) leírt korlátozások és előírások szerint kell végezni.

A gyepeket mezőgazdasági használatuk módja szerint a hatályos jogi szabályozás alapján két művelési ágba – rét és legelő – tartják nyilván (Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet 41., 42. §).

A hagyományos legeltetés és a jószágállomány (főként szarvasmarha és juh) folyamatos fejlesztése kívánatos a gyepek eltartó-képességének függvényében. Túllegeltetés csak természetvédelmi érdekből történhet, míg az alullegettetést az állatállomány létszámának növelésével szükséges elkerülni.

Rét

Azt a füves területet, melynek fűtermését rendszeresen kaszálással hasznosítják, tekintet nélkül arra, hogy esetenként legeltetik, rét művelési ágba kell tartani.

A hazai klimatikus adottságok a réteken általában kétszeri kaszálást tesznek lehetővé, de természetvédelmi szempontból inkább az egyszeri kaszálás a kívánatos. Különleges természetvédelmi érdekből egyes területek adott évi kaszálásából való teljes kivétele is indokolt lehet (pl. tűzok, csíkosfejű nádiposzáta, de egyes gerinctelen fajok előfordulása esetében is).

A földön fészkelő madarak esetében a költés befejezéséig a fiókák sikeres kirepülése érdekében a kaszálást a fészkelő terület körül – ha az meghatározható – el kell

hagyni, illetve védelmükben a következő **kaszálási módokat** kell alkalmazni:

– a rét sávokban történő levágása;

– a bejárattól a központ felé, majd körkörösén kifelé tartó kaszálás (a középső részt későbbre lehet halasztani, amikor már megfelelő hely van a forduláshoz),

– a kaszáló belülről kifelé tartó kaszálása (a felső és alsó részekben szükség lehet egy-egy sáv előzetes levágására).

Legelő

Legelő művelési ágba indokolt tartani:

a) azt a füves területet, amely fűtermését rendszeresen legeltetéssel hasznosítják, tekintet nélkül arra, hogy esetenként kaszálják,

b) a külön jogszabály szerint fásított legelőnek nem minősülő, azonban fákkal elszórtan borított füves területet, amelynek fűtermését rendszeresen legeltetéssel hasznosítják,

c) az erdei tisztás területét.

A legeltetés a gyepek kezelésének legfontosabb módja. A terület szerkezetét, biológiai sokféleségét az állatfaj, a fajta, az egyedszám, a legeltetés technológiájának és idejének megválasztásával, illetve kombinálásával lehet befolyásolni. A **túllegeltetés** és az **alullegettetés** egyaránt kerülendő, mindkettő a legelő degradációját okozza.

Az **optimális állatlétszámot** a legelő állattartó képessége alapján kell kiszámítani, a területen élő természeti értékek speciális igénye, a fű hozama, a gyep típusa, a gyep regenerációs képessége, a talaj sérülékenységének figyelembevételével.

A rétek és legelők vagyonkezelése során az alábbiakat kell érvényesíteni:

A területen végezhető tevékenységekre vonatkozó használati korlátozások, tilalmak:

– **gyepfeltörés, melioráció,**

– **gyepégetés** a természetvédelmi érdekből történő égetés kivételével,

– a **felszíni vizek** nem vezethetők el, és mindennemű **talajvíz** csökkentési beavatkozás tilos, kivéve, ha ez kimondottan természetvédelmi érdekből történik,

– **vegyyszerhasználat** (műtrágyázás, permetezés stb.),

– a kívülről befelé haladó **spirálvonalú kaszálás,**

– a **kaszálást** a területen élő védett, veszélyeztetett növény- és állatfajok ökológiai igényeinek megfelelően lehet végezni,

– **felülvetés,**

– a mechanikai jellegű **ápolási munkák** (boronálás, tisztító kaszálás, hengerezés) térbeli és időbeni korlátozások alá esnek,

– a gyepterületeken **gépjárművel közlekedni tilos,**

– **gépjárművel** történő közlekedésre kizárólag a hivatalosan nyilvántartott utak használhatók,

– a **közlekedő utak** használhatóságát akadályozó károsítást (kátyúsodás) a használó köteles helyreállítani,

– a **területhatárok megjelölése** csak természetes anyagokkal történhet,

– **legeltetés időtartama** a védett, veszélyeztetett fajok életciklusától és az időjárástól függ, de általában május 1. és november 30. között lehet,

– a legeltethető **állatok fajtát, fajtáját** (elsősorban régi magyar háziállatok, illetve tájfajták; speciális élőhely-fenntartásra korlátozott számban sertés és liba), a legeltethető **állatlétszámot**, valamint a **legeltetés időszakát és a legeltetési fordulókat** úgy kell megválasztani, hogy az hatását tekintve optimálisan biztosítsa a legeltetett terület prioritással rendelkező természeti értékeinek megmaradását, ilyen formán szélsőséges esetben akár túllegeltetés is megengedett, amennyiben ezzel bizonyos fokozottan védett állatfajok megtelepedését segítjük (például széki-csér),

– a legelő állatok életmódjától idegen hajtása, sokszori terelése a gyepeken nem megengedett,

– a legelőn tartott állatállomány elhelyezésére előzetesen egyeztetett helyen állandó, illetve ideiglenes jellegű, elsősorban természetes anyagokból (fa, nád) készült **karám**, továbbá **villanykarám** is létesíthető,

– a **karámos elhelyezés helyéről** a felhalmozódott **trágyát el kell szállítani** és a területet eredeti állapotába kell visszaállítani.

Kötelezettségek a használat során:

– **kaszálás megkezdésének** nemzeti park igazgatóság-hoz történő bejelentése,

– kaszálás és legeltetés a **védett, veszélyeztetett madárfajok fészkelése**, illetve a **védett, veszélyeztetett növényfajok magérisi idején kívül** történhet,

– előzetes területellenőrzés során talált **tűzokfészkeket** azonnal be kell jelenteni, a tűzokfészkek körül a kaszálás mellőzésével védőzónát kell biztosítani (min. 50 x 50 m), e védőzónától számított 500 méteren belül a kaszálást a tojó nyugalma érdekében csak 4-5 óra elteltével szabad folytatni,

– általában szükséges a gyepek kis részét évente más-más helyen fennhagyni, és **hariskímélő kaszálást** kell alkalmazni, kisebb területek esetén – ha adott évben haris fészkel ott – javasolt a kaszálás elhagyása, (**Dudás Miklós et al.**: *Haris in Veszélyeztetett madarak fajvédelmi tervei*. Az MME Könyvtára: 21. Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület, Bp., 2003. p. 89-95.)

– a **kaszálást a tábla közepétől indulva** kifelé kell végezni,

– a kaszálógép típusát helyesen kell megválasztani (lehetőleg alternáló legyen),

– kaszáláskor hatékony **vadriasztó** használata,

– a gyeptársulások védelme érdekében **az invazív fajok** (gyalogakác, ezüstfa, selyemkóró stb.) **viasszorítása** kiemelt feladat,

– a legelőn megtelepedő **mérgező vagy szúrós gyomnövények** kiirtása,

– azokon a területeken, ahol jelentős a **gerinctelen, két-élű és hulló fauna**, védelmük érdekében magas tarló hagyandó, illetve a kaszálást területrészenként rotációban kell végezni,

– a **csomós gypszerkezet** megőrzése érdekében minimum 5 cm (helyenként 8 cm) magasságú fűtarló visszahagyása kötelező,

– **gépi kaszálás** csak akkor végezhető, ha a talaj kellően száraz, keréknyomok nem képződnek,

– a **magassásosok** csak kézi, vagy kézi könnyű, és nem önjáró motoros géppel kaszálhatók, más évenkénti kezelést azonban nem igényelnek; ha a talaj száraz és védett növényt vagy állatot nem veszélyeztet, lelegeltethetők, de fenntartásukhoz gyakran elegendő a vegetációs időn kívül végzett kézi cserjeirtás,

– a **zsombéksásosok** csak kézi cserjeirtással és kaszálással kezelhetők,

– egyes **sovány gyepek** csak kis szénatermést adnak, átmenetileg szárazzással is fenntarthatók, hosszabb távon azonban a kaszálás és a széna lehordása nem maradhat el, mert ennek elmaradása esetén a növénytársulás megváltozik,

– a **lekaszált, bebálázott szénát** lehetőség szerint a bálázás utáni 2 héten belül el kell szállítani a területről,

– amennyiben a terület állapota **sarjúkaszálást** is lehetővé tesz, az ebből származó szénát a bálázást követő 2 héten belül el kell szállítani,

– gyomosodásra hajlamos gyepek esetén a **gyommentességet** minimum egyszeri tisztító kaszálással, legeltetéssel vagy egyéb, az igazgatósággal előzetesen egyeztetett módon ajánlott biztosítani,

– az **állatok behajtását** az időjárási viszonyoktól függően (de általában november 30-ig) be kell fejezni,

– a **vadon termő gombák és gyógynövények** gyűjtésére az általános területhasználati jog nem vonatkozik,

– a területhasználó köteles az oda kikerülő **szemetet** saját költségén eltávolítani,

– **építmények** elhelyezése a területen engedélyhez kötött.

Ezen felül további, a terület jellegéből adódó előírásokat alkalmazhatunk, így pl.:

– legeltetés tilalma,

– legeltethető állatlétszám meghatározása,

– szikpadkás terület külön kezelése (csak kézi kaszálás lehetséges), eltérő módon kezelendő terület megjelölése, a kezelés meghatározása (szükség esetén a bolygatás, zavarás tilalmával).

3.2. Erdőgazdálkodási tevékenység

Az erdő művelési ágú védett természeti területek nemzeti park igazgatóságok általi természetvédelmi vagyongazdálkodásának kereteit a **hatályos jogszabályok** (1996. évi LIV. törvény az erdőről és az erdő védelméről, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 29/1997. (IV. 30.) FM rendelettel), valamint a KVI és a nemzeti park igazgatóság között megkötött **vagyongazdálkodási szerződés** határozza meg. A erdővagyongazdálkodásának konkrét szakmai alapját az erdőgazdálkodási tevékenység folytatásának tervszerűségét biztosító **gazdálkodási tervek** képezik, ezek pedig a következők:

1. Körzeti erdőterv

A körzeti erdőterv erdőgazdálkodási körzetre készül 10 éves időtartamra. Elkészítéséről az Állami Erdészeti Szolgálat útján a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter állami feladatként gondoskodik. Az erdőtervezés előzetes egyeztető tárgyalásán és zárótárgyalásán mind az erdőgazdálkodók, mind pedig az illetékességgel rendelkező szakhatóságok véleményt nyilváníthatnak. A körzeti erdőtervet az erdő elsődleges rendeltetése szerint illetékes miniszterekkel (védett természeti területen a természetvédelemért felelős miniszterrel) egyetértésben, valamint a természetvédelemért felelős miniszter véleménye alapján a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter állapítja meg (hagyja jóvá).

A tervezés során a következő célok érvényesüljenek:

- a termőhelynek megfelelő őshonos fafajú állományok átlagos vágáskora a biológiai vágáskor közelében legyen megállapítva,
- törekedni kell a kiegyenlített korosztályviszonyok kialakítására,
- a nem őshonos fafajok területarányát erdőszerkezet-átalakítások betervezésével csökkenteni kell,
- az erdőszerkezet-átalakítások ütemezése csak oly módon történhet, hogy ez a kiegyenlített korosztályviszonyok kialakulását nem akadályozhatja,
- a nem őshonos fafajok területarányát az erdőfelújítások és előhasználatok során is szükséges csökkenteni úgy, hogy a természetes erdőtípust alkotó fő- és mellékfa-fajok a lehető legkedvezőbb elegyarányt ériék el és a megfelelő koronaszintbe kerüljenek,
- törekedni kell a hosszabb időtartamra elnyújtott fokozatos felújító vágások, illetve ahol csak lehetséges, száraló típusú vágások (szálalás, csoportos száraló vágás, stb.) alkalmazására,
- erdősítési célállományként csak a termőhelynek megfelelő őshonos fafajok szerepelhetnek,
- beerdősített természetes gyepterületeken a művelési ág-változtatást, fakitermelést és a visszagyepesítést kell alkalmazni.

2. Erdőgazdálkodási üzemterv

Az üzemterv elkészítéséről a körzeti erdőterv alapján az erdőgazdálkodó gondoskodik. Az ugyancsak 10 évre szóló tervet az erdészeti hatóság hagyja jóvá, védett természeti területet érintő rész vonatkozásában a természetvédelmi hatóság előzetes szakhatósági hozzájárulásával. Tekintettel arra, hogy a nemzeti park igazgatósági vagyongazdálkodásában lévő erdőterület vonatkozásában az adott igazgatóság ügyfél (erdőgazdálkodó), az üzemtervnek hatósági jóváhagyási eljárásában a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek vesznek részt.

3. Éves erdőgazdálkodási terv

Az éves erdőgazdálkodási tervet az üzemterv alapján az erdőgazdálkodó készíti el és az erdészeti hatóság hagyja jóvá, védett természeti területet érintő rész vonatkozásában a természetvédelmi hatóság előzetes szakhatósági

hozzájárulásával. A nemzeti park igazgatóság vagyongazdálkodásában lévő erdőterület vonatkozásában az adott igazgatóság ügyfél (erdőgazdálkodó), ezért éves tervnek hatósági jóváhagyási eljárásában a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek vesznek részt.

A fenntartható erdőgazdálkodási tevékenység tervszerűségét biztosító, fentiekben felsorolt gazdálkodási terveket a jövőben a készülő természetvédelmi kezelési tervekkel kell összehangba hozni. Azokon a területeken, ahol még nincsen természetvédelmi kezelési terv, ott azokat a körzeti erdőtervvel helyettesítik.

A természetvédelmi erdőkezelést az átvett erdők gazdasági értékeit is szem előtt tartva kell végezni. Az átvett, nem őshonos állományok átalakításának alapja lehet az abból kitermelt faanyag értéke. Ahol osztatlan közös erdőben van a nemzeti park igazgatóságnak kezelői joga, ott törekedni kell az egész erdőrészlet gazdálkodási jogának megszerzésére.

Figyelmet kell fordítani az állományok előhasználatára.

Az erdők vagyongazdálkodására vonatkozó feladatok:

- az igazgatóság vagyongazdálkodásába került erdőterületet be kell jelenteni erdőgazdálkodóként az erdészeti hatóságnál,
- a fenntartható erdőgazdálkodási tevékenység tervszerűségét biztosító körzeti erdőterveket, az erdőgazdálkodási üzemterveket és az éves erdőgazdálkodási terveket összehangba kell hozni az egyéb érintett hatóságokkal egyeztetett természetvédelmi kezelési tervekkel,
- a vágásos üzemmódban kezelt volt szövetkezeti erdőterületek esetében – ahol mód van rá – a Pro Silva elveken alapuló erdőkezelésre kell áttérni,
- az erdei tisztások, az erdők közé ékelődő gyepek védelméről az invazív fajok visszaszorításával, a beerdősülés megakadályozásával, esetleg kaszálással kell gondoskodni.

Erdő esetében az erdészeti munkák (ideértve a fakitermelést is) – ha azok a természetvédelmi értékek megővéséhez, illetve a természeti állapotok javítása miatt egyáltalán kívánatosak – költségeinek fedezetét az erdészeti célelőirányzatok támogatásain felül, a kitermelt fatömeg, esetleg termék értékesítésével is biztosítani szükséges.

Az erdészeti munkák megrendelésekor eleget kell tenni a közbeszerzésre vonatkozó szabályoknak. Az erdészeti munkák természetvédelmi követelményeit, fakitermelés esetén a kitermelendő fatérfogat faj és kor szerinti összetételét és mennyiségét, a kitermelés módját, időpontját, a szerződésben részletesen rögzíteni kell. Az igazgatóság köteles rendszeresen ellenőrizni az erdészeti munkákat, különösen a fakitermelés folyamatát.

Értékesítéskor az értékesítendő faanyag faj és kor szerinti összetételét és mennyiségét meghatározva, lehetőség szerint több vásárló ajánlatát kell bekérni a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény rendelkezései alapján. Külön kell ellenőrizni, hogy a megállapodásban

szereplő faj- és korösszetételű és mennyiségű faanyagot szállítsák el.

Az említett értékesítési módszer velejárója, hogy a vágásterület állandó őrzését meg kell szervezni. A fahasználatot végző vállalkozó választékolását, készletezését, ha egyben vásárló is, állandóan nyomon kell követni. A faki-termelőtől független választék értékesítése esetében az őrzési feladatokat szintén meg kell oldani. Néhány esetben – pl. hullámtéren – a faanyagot ki kell szállítani a területről, mert áradás idején a teljes fakészlet veszélybe kerülhet. Rossz talajviszonyok esetén központi rakodókat kell kialakítani.

Ahol a természeti érték, vagy az erdei életközösség védelme azt lehetővé teszi (pl. nem honos monokultúrák kitermelése) lehetséges az állomány tövön való értékesítése is. A szakszemélyzet felméri a fatérfogat és a várható választékok alapján az értékesítendő állomány értékét. Az eladási árat a helyszínen, nyilvános licit során vagy zárt borítékban határidőre megküldött vételi ajánlat alapján határozzák meg. Ebben az esetben a vállalkozó felelőssége a választékolás és csak az elszállított fatömeget kell az igazgatóságnak figyelemmel kísérenie.

Az erdészeti munkák szolgáltatásként történő elvégzése és az értékesítés történhet oly módon is, hogy annak értékesítik a kitermelt faanyagot, aki a kitermelést végezte. Ehhez azonban eleget kell tenni az előbbi elvárásoknak (tehát mind a szolgáltatás elvégzése, mind az értékesítés tekintetében beadott ajánlatai a legjobbak legyenek).

Ha az erdészeti munka fakitermelés és értékesítés együtt, akkor az nem szolgáltatás megrendelésének és értékelésének minősül, hanem tövön álló termék értékesítésének, amely a Ptk.-ban is ismert szerződésfajta. Ennek alkalmazása a kincstári vagyon értékesítését jelenti. Az Áht. 108. § (1) bekezdése szerint az értékesítési célt szolgáló dolgok, valamint a 109/D. § (6) bek. a) pontja értelmében az 5 millió forint egyedi bruttó forgalmi értéket meg nem haladó értékesítendő vagyontárgy (kitermelendő fatömeg) esetén az Áht. 109/D. § (3) bek. d) pontja szerinti zártkörű értékesítés alkalmazható. A kincstári vagyonnal való gazdálkodásról szóló 58/2005. (IV. 4.) Korm. rendelet 53. §-a értelmében a zártkörű értékesítés az Áht. 109/D. § (6) bekezdése szerinti esetekben alkalmazható kivételes értékesítési eljárás, amely során az értékesítés lebonyolítója – jelen esetben az értékesítő személyének kiválasztására vonatkozó versenyeztetés nélkül a vagyonkezelő nemzeti park igazgatóság – a kincstári vagyonba tartozó vagyontárgyat a becsült forgalmi értéken a versenyeztetési eljárás mellőzésével kiválasztott személy javára idegeníti el.

3.3. Vadgazdálkodási tevékenység

A nemzeti park igazgatóságok vagyonkezelésében lévő területek – a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 8. § (1) bekezdése értelmében – egyben vadászterületek is. A vagyonkezelésben (tulajdonban) lévő

terület és a vadászterület azonban gyakran nem esik egybe, ami társult vadászati jogú vadászterületeket eredményez.

A nemzeti park igazgatóságok vadászatra jogosultsága alatt álló önálló vagy társult vadászati jogú vadászterületek kezelésének kereteit a **hatályos jogszabályok** (a Vtv. és végrehajtási rendelete), a **különleges rendeltetést megállapító határozat** (az FVM által kiadandó határozat meghozatala többéves késéssel jelenleg folyamatban van), valamint társult vadászati jog esetén a **vadászati tulajdonközösség döntései** és a **Működési Szabályzat** határozza meg. A vadgazdálkodás-vadászat konkrét szakmai alapját a vadgazdálkodási tevékenység tervszerűségét biztosító következő **gazdálkodási tervek** képezik.

Védett természeti területeken a nemzeti park igazgatóságok által végzett vadászati, vadgazdálkodási tevékenységnek hangsúlyosan a nagyvad és egyes a természeti értékek károsodását okozó, ragadozó fajok egyedeinek létszámszabályozására kell irányulnia.

Az igazgatóságok vadászati, vadgazdálkodási tevékenységének egészére nézve a Szakmai irányelvek a nemzeti park igazgatóságok vadászatra jogosultsága alá tartozó vadászterületeken folytatott vadállomány-kezelés gyakorlatához című irányelv (1999. július 12.) a meghatározó.

1. Körzeti vadgazdálkodási terv

A körzeti vadgazdálkodási terv vadgazdálkodási körzetre készülő (közérdekű, állami) előírás 10 éves időtartamra. Elkészítéséről a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter állami feladatként gondoskodik.

A körzeti vadgazdálkodási tervet – a védett természeti területre vonatkozó rész tekintetében, a természetvédelmi felelős miniszterrel egyetértésben a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter adja ki és az Adattár útján gondoskodik annak közzétételéről.

2. Vadgazdálkodási üzemterv

Az üzemterv elkészítéséről a körzeti vadgazdálkodási terv alapján a vadászatra jogosult gondoskodik. A vadgazdálkodási üzemtervet – az erdőt érintő rész vonatkozásában az erdészeti hatóság, a védett természeti terület vonatkozásában a természetvédelmi hatóság előzetes szakhatósági hozzájárulásával – a vadászati hatóság hagyja jóvá. Tekintettel arra, hogy a nemzeti park igazgatósági vadászatra jogosultság esetén az adott igazgatóság ügyfél (vadgazdálkodó), az üzemtervnek hatósági jóváhagyási eljárásában való társhatósági közreműködésre a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek vesznek részt.

3. Éves vadgazdálkodási terv

Az éves vadgazdálkodási tervet az üzemterv alapján a jogosult készíti el és a vadászati hatóság hagyja jóvá, védett természeti területet érintő rész vonatkozásában a természetvédelmi hatóság előzetes szakhatósági hozzájárulásával. A nemzeti park igazgatósági vadászatra jogosultság esetén az adott igazgatóság ügyfél (vadgazdálkodó), ezért éves tervének hatósági jóváhagyási eljárásában való társ-

hatósági közreműködést a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség látja el.

A vadgazdálkodási tevékenység tervszerűségét biztosító, fentiekben felsorolt gazdálkodási terveket a jövőben a jelenleg készülő természetvédelmi kezelési tervekkel kell összhangba hozni. A természetvédelmi kezelési tervnek meg kell határoznia a vadállomány-fenntartás és kezelés (vadgazdálkodás) vonatkozásában is a természetvédelmi vagyongazdálkodás szakmai követelményeit.

3.4. Halgazdálkodási tevékenységek

A védett vizes élőhelyek esetében a halgazdálkodási tevékenységnek olyannak kell lennie, hogy megalapozza az élőhely összes védett populációjának (gerinctelenek, halak, kétéltűek, hüllők, madarak, emlősök) életlehetőségeit. Tehát nemcsak a halat kell néznünk, hanem az egész életközösséget amelyet mi haltelepítésekkel, halászattal, horgászattal befolyásolunk. Ezért ki kell jelölni olyan helyeket, ahol egyáltalán nincs halászat, horgászat.

A halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény (továbbiakban halászati törvény) 11. §-a szerint az államot megillető önálló halászati jog hasznosítása nyilvánosan meghirdetett pályázat alapján, haszonbérbe adás útján történik. A haszonbérleti szerződést a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium, a jelenleg érvényes döntés alapján 15 éves időtartamra köti meg.

A halastavak – jobbra mesterséges eredetük ellenére – különleges természetvédelmi értéket képviselnek hazánkban.

A halastórendszerek fenntartásakor elsősorban azt kell szem előtt tartani, hogy **a madárvilág és más egyéb természetvédelmi oltalom alatt álló élőlény számára élő-, táplálkozó-, és szaporodó helyként szolgálnak.** Okszerű halgazdálkodás hiányában általában a természeti értékek sem tarthatók meg jelen állapotukban.

Fontos, hogy a halászati törvény 9. § (2) bekezdése szerint „a halászati jog gyakorlásának minősül az is, ha a jogosult a hal és élőhelyének védelmével kapcsolatos kötelezettségeinek eleget tesz”. Tehát adott természetvédelmi érdekek figyelembevételével mellett nem kell minden áron halgazdálkodási tevékenységet folytatnunk az adott területen. Ezekon túlmenően és a fentiek szellemében (hal és élőhely védelme) azonban az adott vízterület halállományának fenntartása és az esetleges nemkívánatos folyamatok (pl. adventív fajok megjelenése, állománynövekedése) kontrollja miatt a kezelésben fenn kell tartani az eseti jellegű állományfelmérő és -szabályozó halászat lehetőségét.

A jelentősebb védett halastavakat – mint vízi élőhelyeket – a természetvédelemnek hosszú távon fenn kell tartania, hiszen ezek a hajdani vizes élőhely láncolatok maradványai, illetve azok helyén kialakított mesterséges vizes élőhelyek. A védett tavakon, szemben az intenzív termelési módozattal, az extenzív halgazdálkodást kell választani. Az egyes tórendszerek jelentőségét és természetvédelmi szerepét minden védett természeti terület esetében külön-külön meg kell vizsgálni – különösen a **madárvo-**

lás, fészkelő- és táplálkozóterületek vonatkozásában – és ez alapján kell meghatározni a hosszú távú fenntartó stratégia irányvonalait. Egy halastórendszeren belül jelentős előny, hogy az egyes tóegységeket a legtöbb tórendszer esetében egymástól függetlenül is lehet kezelni, így egyidejűleg változatos édesvízi élőhely együttes alakítható ki és tartható fenn. Célirányos kezeléssel a madártani jelentőség növelésén túl javítani lehet a halak, kétéltűek, vízi gerinctelenek életfeltételeit, továbbá a különböző szukcesziós stádiumok egyidejű jelenlétével változatos mocsári életközösségek kialakulása érhető el. A tavak kezelésének megtervezésekor a technikai szempontok mellett a meder és a környező területek ökológiai adottságait kell figyelembe venni.

Általában a kezelt tórendszerek felületének legalább felén **javasolt fenntartani a nyíltvízi életteret**, hiszen a legtöbb természetvédelmi szempontból értékes madárfaj ehhez az életterhez kötődik, másrészt viszont ez az érdeke a halgazdálkodásnak is. Ehhez bizonyos fenntartó jellegű beavatkozások feltétlenül szükségesek (a vízi növényzet kaszálása, időszakos lecsapolás stb.) hiszen egy halastó sekély, eutróf vízi életter, ahol a tavi üledékképződés is viszonylag gyors.

A nyíltvizes tavak **partszegélyén meg kell hagyni a növényzettel borított (nádas, gyékényes) zónákat**, mert ezek jó fészkelő-, és búvóhelyek a madarak számára.

Az esetlegesen bérbe adott tavaknál a madarak riasztását olyan módon kell megszervezni, hogy az összhangban legyen a nemzetközi természetvédelmi egyezményekben foglalt elvekkel, a 79/409/EGK irányelv a vadon élő madarak védelméről (**EU Madárvédelmi Irányelve**) alapján kijelölt **Natura 2000 madárvédelmi területeken folyó gazdálkodás** elveivel, a hazai természetvédelmi jogszabályokkal, valamint a riasztás módszereit egyébként még szabályzó kapcsolódó jogszabályokkal.

A halastavakon **a madarak riasztása** kizárólagosan csak akkor engedélyezhető, ha a kártételek más módon nem háríthatók el, illetve csak olyan feltételekkel, amely biztosítja a területen előforduló más védett és fokozottan védett állatfajok nyugalmát. A riasztásokat kizárólag egyedi engedélyek alapján lehet végezni, és a riasztásban csak olyan személyek vállalhatnak részt, akiket a jogszabályok által biztosított jogosítványok minden tekintetben felhatalmaznak ezen módszerek alkalmazására.

A saját vagyongazdálkodási és hasznosítási tavak esetében a madarak riasztása csak nagyon indokolt esetben engedélyezhető meg!

Az előregedett halastavak esetében a legsekélyebb, feliszapolódott tavakon a hínártársulásokat rendszerint felváltja a gyors ütemben előretörő nádas, sásos, gyékényes. Ilyen körülmények között célszerű némi teret hagyni az értékes társulások kialakulásának. A tómeder többi részén általában érdemes elvégezni a szükséges rekonstrukciós beavatkozásokat.

A partvonalakon az élőhely adottságainak megfelelő természetes fafajok **telepítésével** fokozni lehet az élőhely változatosságát.

A kotrást úgy célszerű végezni, hogy az eredeti termelési célú egysíki medence jelleget megtörjük, növeljük a meder felszínének tagoltságát, figyelve a kárász túlszaporodásának elkerülésére. **Költőszigetek** létesítése, sekélyebb-mélyebb területek kialakítása is az élőhely változatosságát növeli. Ez természetesen nem történhet a lecsapolhatóság kárára.

A halastavak vagyonkezelése:

– a saját használatú halastavakon elsősorban a **vízi madarak táplálkozó-, fészkelő- és pihenőhelyeinek biztosítása**, továbbá a vízi életközösség kialakulása érdekében a mindenkori ökológiai vízpótlásról és halivadék kihelyezéséről szükséges gondoskodni,

– a saját és az idegen használatban lévő tavakba egyaránt **őshonos halfajok** telepítését kell előtérbe helyezni, kivéve, ha az természetvédelmi érdekből indokolt (pl. amúr stb.),

– idegen használatban lévő tavaknál a **haszonbérlet kötelese a telepíteni kívánt halfajok mennyiségét és árnyát írásban ismertetni** az igazgatósággal,

– a halastó meghatározott **vízszintjének tartásáról, a vízutánpótlásról** a haszonbérlet – a vízjogi engedélyben meghatározott módon – köteles gondoskodni,

– április 1-től július 31-ig a tó vízszintjének bármintemű megváltoztatásához a természetvédelmi hatóság külön engedélyre van szüksége (havária események kivételével),

– haszonbérbe adás esetén a halak etetésének módját, és a tó tápanyag-utánpótlásának adatait a **halászati tervnek** kell tartalmaznia, amelyet a haszonbérlet készítője el, és véleményezésre átadja a működési terület szerinti igazgatóság részére,

– **elektromos halászati eszközöket** a haszonbérlet, csak a hatályos jogszabályok megtartása mellett használhat,

– a **mocsári és vízi növényzet ritkítása, vágása, a madarak és egyéb állatok riasztása**, csak az illetékes természetvédelmi hatóság külön engedélyével végezhető,

– a halastó rendszer mellett megtalálható, természetvédelmi szempontból értéktelen, degradált nedves, vízállásos területek elmocsarasíthatók és bennük ki lehet alakítani a megfelelő táplálkozó területeket.

3.5. Nádgazdálkodási tevékenységek

A nádas botanikai értelemben összetett, számos növénytársulást magába foglaló gyűjtőfogalom.

A nádasokat vagyonkezelési szempontból két nagyobb egységre bonthatjuk:

– kísérő fajokban viszonylag szegény tavi és,

– kísérő fajokban viszonylag gazdag mocsári nádasok.

Magas biológiai, természetvédelmi és egyben gyakran jelentős gazdasági értékük miatt a nádasok kezelése megfontolt, tudományos felmérésekre alapozott kezelést igényel.

A nádasok vagyonkezelése:

– a természetvédelmi szempontoknak megfelelő minőségű nádas kialakulásához a kedvező **vízszint fenntartása** kiemelkedően fontos természetvédelmi érdek,

– a természetes állapotú nádas aratása természetvédelmi szempontból általában szükségtelen, sőt rendszerint kerülendő, mert a nádas életközösség elszegényedését okozza.

Lehetnek ugyanakkor olyan természetvédelmi szempontok, amelyek az aratást indokolják, ez esetekben az alábbiakat kell figyelembe venni:

– a **nádatartás** a jogszabályok értelmében védett természeti területen **engedélyköteles tevékenység**, az aratás **időpontja, az aratható és nem aratható területek lehatárolása, a nádelőkészítő helyek, a szállító útvonalak kijelölése** az engedélyező határozat részei,

– a törmelék égetése általában **tilos**, csak külön eseti egyedi engedély birtokában végezhető,

– javasolt az ún. **rotációs aratási módszer** alkalmazása, melynek lényege az, hogy egy-egy adott területrész csak minden harmadik évben kerülhet levágásra, hogy mindig legyen megfelelő mennyiségű úgynevezett „avas nádas” a nádban fészkelő madárfajok számára,

– az aratás térbeli korlátozását, az avas nádterületek fenntartását elsősorban zoológiai szempontok (gerinctelen fauna védelme, nádi fészkelő közösségek megóvása stb.) indokolják; a nádfelület egyidejű teljes ún. **felújító vágása csak kivételes esetben, megalapozott természetvédelmi céllal végezhető**,

– a nádatartást végző köteles olyan műszaki állapotban tartani a nádvágó gépeket, hogy elkerülhető legyen a műszaki meghibásodás, és az ebből eredő olajszivárgás,

– amennyiben a területen tűz keletkezik, annak továbbterjedését szántással, tárcsázással, a nádas felszaggatásával általában tilos megakadályozni. Egyéb – nem vegyszeres – módon pl. víz, vagy tűzcsapó alkalmazásával, továbbá tűzpászta kiaratásával a nádatartó köteles az oltást azonnal megkezdeni, és a tűzoltókat azonnal értesíteni,

– a nádatartás megkönnyítése érdekében nem változtatható meg az érintett terület vízszintje,

– jégén történő aratás esetén a nád aratását végző – amennyiben az az elővigyázatosság ellenére mégis megtörtént – köteles a kifolyt olajat fűrészpórral felitatni, és a területről elszállítani. Amennyiben a kiszivárgott olaj a talajt szennyezi be, köteles haladéktalanul eltávolítani a szennyeződött talajt a védett természeti területről. A szennyeződés tényét a természetvédelmi őrnök haladéktalanul be kell jelenteni. A védett természeti terület állapotát veszélyeztető műszaki javításokat (pl. olajcsere, hidraulika csőcsere stb.) az engedélyes köteles a védett természeti területen kívül elvégezni,

– védett természeti területen a **nád tisztítása és osztályozása** általában **nem kívánatos**, engedélyezni csak olyan területeken lehet (pl. szántó), ahol az ott folyó tevékenység nem okoz természetvédelmi érdeksérelmet,

– természetvédelmi szempontból **tisztítógás** indokolt lehet, de csak a nemzeti park igazgatóságok által kijelölt helyen, és gyakorisággal (minimum 10 évente) történhet,

– a **nádkészletező helyek teljes takarítását** a haszonbérlőnek legkésőbb a nádkiszállítást követő 15 napon belül el kell végeznie,

– **intenzív kezelés** (évente vágás) csak időszakos (tavaszi) nyílt vízfelület kialakítása érdekében, illetve a természetvédelmi szempontból nem jelentős nádasoknál történhet,

– **szikes tavakon** – vízen történő aratás esetén – a nád-vágás célja és eredménye lehet a benádasodás teljes visszazorítása a szikes tó vízfelületének és jellemző struktúrájának megőrzése céljából,

– a **nádasok égetése** is csak kivételesen, speciális természetvédelmi indokból engedélyezhető,

– egybefüggő nádfelületek megbontása, nyílt vízfelületek létrehozása (pl. kotrással) a biodiverzitás növelése és táplálkozó helyek kialakítása céljából indokolt lehet,

– nád aratása csak vegetációs időn kívül, általában november 1. és február 15. között indokolt, ami az időjárás függvényében változhat,

– a nád vágását lehetőleg jégen kell elvégezni, ha nem cél a nádasok területének csökkentése.

A haszonbérleti szerződések mellékletét képező kezelési szabályzatnak – amely az érintett hatóságokkal egyeztetetten készül – részletesen tartalmaznia kell a fenti természetvédelmi elvárásokat.

3.6. Művelés alól kivett területek

Természetvédelmi szempontból az igazgatóságok vagyongazdálkodásában lévő védett természeti területek közül az alábbi kiemelt jelentőségű élőhelyek tartoznak ebbe a kategóriába.

Vizes élőhelyek

• Vizes élőhelyek és szentély típusú holtágak,

Ezek a hazai vízi növényzet és vízi fauna génrezervációs helyei. Legalapvetőbb kezelési követelmény **a megfelelő vízállapotok fenntartása.**

A jogszabályok alkalmazásával szakmailag indokolt elérni, hogy:

– az állandó vízü vizes élőhelyek és a szentély típusú holtágak esetében a hazai halfauna fenntartása érdekében az intenzív halászat és horgászat visszazorítható legyen, és hogy ezek a vízterek halászati szempontból kizárólag kíméleti vagy különleges rendeltetésű területek legyenek,

– a vizes élőhelyek és a szentély típusú holtágak esetében a vízimadarak nyugalmanak biztosítása érdekében a vízi vad vadászat visszazorítható legyen, és hogy ezek a területek vadászati szempontból kizárólag kíméleti vagy különleges rendeltetésű területek legyenek,

– a vizes élőhelyek és a szentély típusú holtágak egyéb (pl. rekreációs) célú hasznosítás csak kivételes esetben, térben és időben korlátozottan történhessen,

– a változó vízállapotú vizes élőhelyeken a terület jellegét megtartó kezelés (szárazra kerülő részek kaszálása, legeltetése) végrehajtható legyen,

– a vizes élőhelyeket és a szentély típusú holtágakat érintő beruházások során ezek természetes partjai a lehető legkevésbé sérüljenek.

• Szikes tavak

A vizes élőhelyekre vonatkozó iránymutatás mellett különös figyelemmel kell lenni arra, hogy:

– a szikes tavak vízgyűjtő területe kiemelt védelmet élvezzen,

– „édesvízzel” történő feltöltésük csak kivételes esetben történhessen meg.

Minden esetben indokolt lehet a **„felesleges” növényzet eltávolítása**, a megfelelő nagyságú **szabad vízfelületek biztosítása.**

• Sík-, domb- és hegyvidéki mocsarak, lápok

Ezek a területek a hazai gerinctelen fauna és növényvilág ritka védett fajainak szentélyei.

Növényzetüket különböző sástársulások, tőzegmoha közösségek, cserjések és láperdő alakzatok alkotják.

Fenntartásukban döntő tényező:

– a **kedvező vízborítottság fenntartása, illetve biztosítása,**

– a **vízminőség** megőrzése,

– a növényzet egy részének megfelelő időben történő eltávolítása (pl. kaszálással) a **beerdősülés megakadályozása** érdekében,

– mesterséges erdősítésük kizárása,

– az élőhely szempontjából **kívánatos vízminőség elérése és megőrzése,**

– a természetes növényzet egy részének megfelelő időben történő eltávolítása (kaszálással, legeltetéssel) a **beerdősülés megakadályozása** érdekében.

• Folyóvizek partja, hullámterek

A vizes élőhelyekre vonatkozó iránymutatások mellett különösen figyelemmel kell lenni arra, hogy természetes / természetközeli állapotuk fenntartásában döntő:

– az inváziós tájidegen növényfajok eltávolítása (kaszálással, legeltetéssel, célzott vegyszeres kezeléssel) a **biodiverzitás megőrzése** érdekében.

3.7. Gyümölcsös és szőlőterületek, kertek

A gyümölcsös, szőlő és kert művelési ágban lévő területek haszonbérbe adása támogatandó azok saját gazdálkodása helyett.

Ezekben a művelési ágakban általában a **7-17%-os lejtőkategória** esetén javasolt tartani adott termőföldet. Az adott táj tájtermesztési hagyományaihoz alkalmazkodó rezisztens, illetve toleráns fajtákat kell telepíteni.

Védett természeti területen génmódosított növény termesztése szigorúan tilos. E szabály megsértése azonnali szerződés felbontással kell járjon.

Új telepítés esetén a szőlőtermelés termesztési feltétele **a 150 m feletti tengerszint feletti magasság.**

Amennyiben a szőlő művelési ág a gyakorlatban természetvédelmi érdekből nem tartható fenn, akkor a célszerű művelési ág változtatás iránya a rét, a legelő vagy az erdő művelési ág.

Telepítés, ültetés

Telepítés, ültetés, vetés előtt tápanyag-feltöltést az arra akkreditált laboratóriumi vizsgálatok alapján készített talajtani szakvélemény szerint kell elvégezni és a szerves trágyán kívül csak a szükséges műtrágya mennyiséget szabad kijuttatni. A műtrágyát zöldtrágya-növény vetésével kell kombinálni, elsősorban gyümölcsfák telepítése esetén. Az istállótrágyát – melynek felhasználása biológiai szempontból nagyon kedvező – sem szabad korlátlanul felhasználni. A talajjavításnak kémiai, fizikai, biológiai módja egyaránt fontos, hiszen a talaj biológiai aktivitásának e három elem együttes alkalmazása a feltétele.

Talajművelés

A termőnövények gyommentesen tartása korábban szinte teljesen vegyszermentesen, mechanikai úton (kapálás, kézi szerszámos, gépi szerszámos talajművelés) történt. Ez az eljárás a talaj vízgazdálkodásának, vízháztartásának is kedvez, ezért a saját használatban lévő kert, szőlő, gyümölcsös területeken ez az eljárás ajánlott.

Lejtős területeken ajánlatos a füvesítés és a lejtőre merőlegesen végzett művelés, ami védelmet nyújt az erózió ellen. A módszer további terjedésére nagy szükség van, mert az eróziós folyamat sok lejtős területen okoz jövétlen károkat.

A gyomirtó szerek használatát kerülni kell. A technológia pontos betartásával – amennyiben a növénykultúra ezt megengedi -, mechanikai műveléssel kell a gyommenteséget biztosítani. A tápanyag-gazdálkodás alapja a rendszeres gyom- és talajanalízis, amelynek felhasználásával csak a szükséges tápanyagot kell pótolni. Az ún. fenntartó trágyázás keretében a növény tápláltsága és a talaj tulajdonsága alapján a megfelelő időben, módon, a megfelelő tápanyagot tartalmazó trágyaféleséggel kell pótolni a makro- és mikroelemeket. Mindennek fontos szerepe van abban, hogy a környezet kímélése a tápanyag-gazdálkodás terén is megvalósuljon. Sok helyen alkalmaznak a gazdálkodók már olyan természetes eredetű anyagokat, melyek a növények fejlődését kellő mértékben elősegítik, de a környezetkímélő gazdálkodásba bevonhatók (különböző zöld trágyák, humuszok, tőzegek stb.).

Növényvédelem

A környezetkímélő növényvédelem alapelvei:

- a környezet, a természetes élőhelyek kemikáliákkal történő terhelésének csökkentése,
- a biodiverzitás fenntartása, megőrzése.

A védekezés kizárólag olyan fajok ellen és azon időszakban végezhető, amelyek megjelenésére és károsításá-

ra a növényvédelmi előrejelzés, megfigyelés, monitoring alapján számítani kell. Figyelembe kell venni a kártételi küszöb (ökonómiai) értékét, valamint végtermékek szermaradvány-tartalmát.

A szelektív hatású növényvédő szereket kell előnyben részesíteni, melyek kimondottan a károsító szervezetek ellen hatnak, a környezet hasznos és közömbös fajaira pedig semleges hatással bírnak.

Az integrált környezetkímélő gazdálkodást a szőlőben és a gyümölcsösben szigorú ellenőrzés mellett kell folytatni.

Javasolható megelőző intézkedések:

a) gyümölcsnél a megfelelő koronaforma kialakítása, szőlőnél a helyes metszsmód révén a lombozat szellőssé tétele (mivel a gombák a magas páratartalmú körülmények között tenyésznek legjobban, életterük korlátozása csökkenti elszaporodásukat);

b) a védekezés idejének meghatározása céljából feromoncsapdák alkalmazása a károsítók rajzásdinamikájának nyomon követésére;

c) előrejelzési módszerek alkalmazása, előrejelzési hálózat kialakítása;

d) a hasznos élő szervezetek védelme **alapvető cél** az integrált környezetkímélő gazdálkodásban alkalmazható készítmények kiválasztásánál, de az előbbi növényvédelmi rendszer alkalmazása már önmagában elősegíti ezen fajok védelmét;

e) jelentős ellenállóképesség-javulás érhető el vad-, illetve gyógynövények kivonatának permetezésével;

f) az ökológiai gazdálkodásban használatos növényvédelmi eljárások szükség szerinti használata;

g) bizonyos gombabetegségek (monília) ellen hatásos lehet a mechanikai védekezés (a beteg ágak eltávolítása és elkülönített helyen, felügyelet mellett történő elégetése).

Kert, szőlő, gyümölcsös vagyongazdálkodása:

– a terület megjelölése, határolása **csak természetes anyaggal** (fa, nád, gyékény, stb.) történhet,

– gyepesített művelés esetén **évente legalább egyszeri kaszálást** szükséges végezni,

– a kaszálást követő 20 napon belül össze kell gyűjteni a szénát, és el kell szállítani a területről,

– a területen szénakazal, depónia csak a nemzeti park igazgatóság egyetértésével helyezhető el,

– **növényvédő és rovarirtó szerek** közül csak bio, illetve környezetkímélő, (egyes esetekben más, de az is) csak korlátozott mértékben megengedett,

– **gyümölcs, szőlő szedése** csak a fákat, tőkét (törzs, ágak, rügyek) nem károsító kíméletes, kézi módszerekkel történhet,

– a területen esetlegesen található, illetve keletkezett **hulladék eltávolítása** kötelező,

– a területről **fa, tőke kivágása** csak a nemzeti park igazgatóság egyetértésével lehetséges.

4. Vagyonkezelés közgazdasági és pénzügyi követelményei

A közgazdasági és pénzügyi követelmények szervezet-szemlegések, és ezeket mind költségvetési szerv, mind kht, vagy egyéb gazdasági forma keretében is biztosítani kell. Általános elvként kell azonban leszögezni, hogy az igazgatóságok a védett természeti területeken folytatott vagyonkezelési tevékenységüket kizárólag alaptevékenységként folytathatják. Vállalkozási tevékenység végzését a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó központi és területi államigazgatási szervek feladat- és hatásköréről szóló 276/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet 13. §-a szabályozza az alábbiak szerint: az igazgatóság az alaptevékenységén túlmenően vállalkozási tevékenységet az alapító okiratában tételesen megjelölt körben folytathat, amely nem akadályozhatja alaptevékenysége ellátását.

4.1. Tervezés

4.1.1. A természetvédelmi kezelési terv

A védett természeti területeken alapvetően az érintett hatóságokkal egyeztetett *természetvédelmi kezelési terv*nek kell meghatároznia azokat a feladatokat és vagyonkezelési lehetőségeket, amelyek a természeti értékek megővését, őrzését, fenntartását és a védett természeti területek fenntartható használatát, bemutatását és az esetleges helyreállítását szolgálják.

A kezelési tervek készítése általánosságban is fontos, törvényben előírt feladatnak minősül, ugyanakkor a nemzeti park igazgatóságok vagyonkezelésében lévő területekre *vonatkozó közgazdasági és pénzügyi terv* elkészítésének elemi feltétele.

A természetvédelmi kezelési terv egyebek mellett tartalmazza a védett természeti terület értékeit, az ezek megővését, fenntartását, bemutatását, szükség esetén helyreállítását célzó tevékenységek ismertetését, továbbá az adott területen tartósan fennmaradó vagy a jövőben várható gazdasági, gazdálkodási tevékenységek bemutatását és az utóbbiakra vonatkozó kötelező erejű előírásokat.

A természetvédelmi kezelési tervek kidolgozása országos jelentőségű védett természeti területekre vonatkozóan a nemzeti park igazgatóságok feladata. Az igazgatóság gondoskodik a terveket megalapozó vizsgálatok elvégzéséről, elvégeztetéséről, illetve az alapadatok összegyűjtéséről is. A védett természeti területen lévő erdők esetében a természetvédelmi kezelési terv elkészítéséig a természetvédelemért felelős miniszter egyetértésével, a 30/2001. (XII. 28.) KöM rendelet 7. § (2) bekezdése alapján megállapított körzeti erdőterv tekintendő kezelési tervnek.

4.1.2. Hosszú távú (10 éves) természetvédelmi vagyonkezelési program

A természetvédelmi kezelési terv mellett és arra alapozottan, hosszú távú (10 éves) természetvédelmi vagyonkezelési program (a továbbiakban: **Program**) készítése szükséges (költség- és eredményterv). A költség- és ered-

ményterv évenkénti ütemezésben a következő három fő részre oszlik:

– *fejlesztési terv*: Az egyszeri beruházás, felújítás jellegű kiadásokat tartalmazza;

– *működési költségterv*: a költségvetési tervezésben megszokott kategóriák szerint bontható;

– *bevételi terv*: a működés során keletkező bevételeket tartalmazza.

A *hosszú távú természetvédelmi vagyonkezelési program* a nemzeti park igazgatóság vagyonkezelésében lévő védett természeti területek és a védett természeti értékek fenntartását, megőrzését és fejlesztését szolgáló, a Nemzeti Természetvédelmi Alapterv prioritásaival, célkitűzéseivel összehangolt és közvetlenül a miniszter által jóváhagyott *a nemzeti park igazgatóságok állami tulajdonú védett és védelemre tervezett természeti területein végzett természetvédelmi vagyonkezelési tevékenység koncepciójának alapelveiről és kidolgozásának jövőbeni irányiról* szóló koncepcióra épülő, **hosszú távú (10 éves) program**.

Tartalmilag az egyes területek (elkülönítve a nemzeti parkként és más természetvédelmi kategóriában védetté nyilvánított, a fokozottan védett, a védett és a védelemre tervezett természeti területeket) vagyonkezelésére vonatkozik, de annál szélesebb hatókörű. Egy-egy kezelési terv csak az érintett védett természeti terület szempontjából határozza meg a szükséges és lehetséges tennivalókat, a területhasználat módját.

A Program a nemzeti park igazgatóság vagyonkezelésében lévő valamennyi védett természeti területére megadja a területen elérni kívánt célállapotot, és azt, hogy ezt a célállapotot saját gondozásban vagy használatba adással tervezik elérni.

A Program leírja, hogy az egyes területeken a kitűzött célállapot eléréséhez milyen tevékenységeket kell a Program időtartama alatt elvégezni.

A Program **a feladatokat** a korlátos kapacitások és feltételek reális, a tervkészítés időszakában ismert paramétereinek figyelembevételével természetvédelmi fontosság szerint (a megőrzendő területek, értékek veszélyeztetettsége, értékessége) **rangsorolva** tartalmazza.

A Program feladatait jogszabályváltozás esetén aktualizálni kell az elvégzett, és a megvalósítani szükséges feladatok szerint (éves igazgatósági természetvédelmi vagyonkezelési terv), valamint az adott évre rendelkezésre álló források (költségvetés) alapján. Amennyiben a költségvetési törvény egyéves időtávlatú előirányzatok mellett, több évre is tartalmaz előirányzatokat, az éves igazgatósági természetvédelmi vagyonkezelési tervet – az ismertté váló paraméterek mellett – azokra az évekre át kell fogalmazni.

4.1.3. Éves igazgatósági természetvédelmi vagyonkezelési terv

Az éves igazgatósági természetvédelmi vagyonkezelési terv (a továbbiakban: **Évtv.**) a fentiek alapján, a 10 éves hosszú távú természetvédelmi vagyonkezelési program

szerint az igazgatóság vagyongazdálkodásban lévő védett természeti területein az adott évben megvalósítandó (határszemlével is alátámasztott) feladatokat, azok teljesítési módját és költségvetését tartalmazza.

A kezelési tervet a miniszter, az éves igazgatósági természetvédelmi vagyongazdálkodási tervet a természetvédelemért felelős helyettes államtitkár – az éves munkaterv mellékleteként – hagyja jóvá. Az aktualizált program jóváhagyott tárgyevi munkarésze képezi a KVI-hoz benyújtandó éves vagyongazdálkodási terv alapját. (A vagyongazdálkodási terv tartalmilag a védett természeti területeken kívül az igazgatóság vagyongazdálkodásában lévő egyéb kincstári vagyonelemre is kiterjed.)

A jóváhagyott feladatok ellátásában a figyelembe vett forrásoktól függően a következő – szervesen egymásra épülő – szintek különböztethetők meg.

Minden egyes szinten pontosan meg kell határozni:

- az érintett védett természeti területeket,
- területenként az elvégzendő, rangsorolt feladatokat,
- az egyes feladatokra tervezett kiadásokat (költségeket) és bevételeket, a különböző előirányzati jogcímek szerint, területenkénti és igazgatósági szintű összesítésben.

Az Évtv.-ben megtervezett kiadások és bevételek nem haladhatják meg az igazgatósági költségvetés kereteit.

Az igazgatóság alapfeladatként látja el a vagyongazdálkodást, amelyhez a költségvetési források vagy rendelkezésre állnak, vagy nem. A saját költségvetésből a vagyongazdálkodás minimuma, alapszintje tervezhető, amely külső források megszerzése esetén bővíthet.

Az Évtv.-nek azt szükséges tartalmaznia, hogy melyek azok a vagyongazdálkodási feladatok, amelyeket a tárgyévben az igazgatóságnak alapszinten el kell végezni, melyek azok a feladatok, amelyek halaszthatók, vagy többletforrás függvényében betervezhetők.

4.1.4. Igazgatósági költségvetés

A költségvetés képezi az Évtv. pénzügyi alapját, kereteit. Bár a költségvetés tervezésekor nincs olyan jogszabályi kötelezettség, hogy a természetvédelmi vagyongazdálkodásra belső részköltségvetés készüljön, ez a feladat mégsem kerülhető meg, mert ez a részköltségvetés (illetve az idetartozó költségvetési előirányzatok és azok módosításai) kerül az Évtv. pénzügyi költségvetési munkarészébe.

Külön figyelmet kell fordítani arra, hogy előirányzat módosításkor a részköltségvetés előirányzatai is megfelelően módosuljanak.

Követelmények valamennyi tervvel kapcsolatban:

- a költségvetési, tervezési és számviteli szabályoknak feleljenek meg, azokkal összevezethetők legyenek,
- tevékenységenként is elkülönültek legyenek,
- részletes háttérszámítások alapján készüljön,
- világítson rá az esetlegesen kritikus pontokra.

4.2. Nyilvántartások

4.2.1. Számviteli nyilvántartás (könyvvizelés)

A nemzeti park igazgatóságok a jogszabályok keretei, tartalmi követelményei között önállóan alakítják számviteli politikájukat. Az igazgatóság egészét átfogó, a számviteli alapelveknek megfelelő könyvvizelés keretein belül – a belső szabályozásban foglaltak alapján – el kell különíteni a természetvédelmi vagyongazdálkodással összefüggő számviteli nyilvántartásokat (szakfeladat). Az elkülönítés biztosíthatja, hogy beszámolókor, illetve a természetvédelmi vagyongazdálkodás éves értékelésekor számviteli szempontból is megalapozott pénzügyi adatok álljanak rendelkezésre.

A számviteli nyilvántartások vezetését a vonatkozó jogszabályok szerint kell végezni.

4.2.2. Szakmai nyilvántartások

A vagyongazdálkodási tevékenység szakmai nyilvántartását a Természetvédelmi Információs Rendszer részeként, a **nemzeti park igazgatóságok adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 1/2003. (K. Ért. 2.) KvVM utasításban** foglaltak szerint kell vezetni, használni és adatot szolgáltatni. Ehhez nyújt segítséget a birtokügyi és a vagyongazdálkodási adatbázis (szoftver).

4.3. Felügyeleti feladatok

Az Áht. a kincstári vagyongazdálkodásba tartozó védett természeti területek vagyongazdálkodásával kapcsolatban a miniszter számára a következő hatásköröket állapítja meg:

– egyetértési jogot gyakorol a kincstári vagyongazdálkodás – az állami vagyongazdálkodásért felelős miniszter vagy a KVI által kezdeményezett – **jelzáloggal** vagy **haszonélvezettel** való megterhelése tekintetében;

– egyetértési jogot gyakorol **a vagyongazdálkodó kijelölése**, személyének megváltozása, a vagyongazdálkodó jog visszavonása, továbbá a vagyongazdálkodási megállapodás, illetve vagyongazdálkodási szerződés megkötése tekintetében (a megállapodásnak, illetve a szerződésnek a védeltséget érintő vagyongazdálkodási kérdéseiben);

– egyetértési jogot gyakorol a kincstári vagyongazdálkodás **elidegenítése** (tulajdonjogának átruházása) során (figyelemmel a Tvt. előírásaira is).

Az előbbieken felsorolt törvényi szinten meghatározott feladatok mellett a miniszter, illetve munkaszervezete, a KvVM számára, az Áht. 49. §-a (kiemelten a vagyongazdálkodásról szóló szabályszerű és hatékony gazdálkodás követelményeinek érvényesítése) alapján **a felügyeleti hatásköréből**, a vagyongazdálkodás és a természetvédelmi szakmai munka összehangolása érdekében – a korábbiakban már említették összefoglalásaként – a következő feladatok vezethetők le:

– a természetvédelmi érdekek elsőbbségének felügyeleti eszközökkel történő biztosítása,

– döntés az újonnan vagyonkezelésbe került területek saját kezelésének többletforrásairól,

– a vagyonkezelésre vonatkozó általános szabályok megállapítása, betartásuk ellenőrzése,

– a régi – de még hatályos – használati szerződések, megállapodások felülvizsgálatának szükség szerinti kezdeményezése,

– a tényleges használatok rendszeres ellenőrzése.

A környezetvédelmi és vízügyi minisztert az egyes jogszabályok alapján megillető hatáskörök gyakorlásának szabályairól szóló 17/2001. (K. Ért. 8.) KöM utasítással a felügyeleti feladatok egy részét a miniszter a közigazgatási államtitkárra, a jogi és közigazgatási helyettes államtitkárra, a közgazdasági és költségvetési helyettes államtitkárra, továbbá a Fejezeti Költségvetési Főosztály főosztályvezetőjére ruházta át.

A nemzeti park igazgatóságok rendszeres beszámoltatása, és a nemzeti park igazgatóságok vagyonkezelési tevékenységének rendszeres értékelése természetzerű része a felügyeleti tevékenységnek.

4.4. Beszámolás

4.4.1. A tulajdonos képviselőjének történő beszámolás

A beszámolási kötelezettséget jogszabály [217/1998. (XII. 30.) kormányrendelet 63/A. § (5)] írja elő. Ennek keretében az éves beszámolóhoz kapcsolódóan írásban értékelni kell az éves vagyongazdálkodási program szakmai, tárgyi és számszaki végrehajtását. Az értékelésről készített dokumentumot április 30-ig el kell küldeni a KVI-nek. A KVI-nek küldött dokumentumot másolatban a KvVM-nek is meg kell küldeni.

4.4.2. A felügyeleti szervnek történő beszámolás

A beszámolási kötelezettség adja a természetvédelmi vagyonkezelés felügyeleti értékelésének alapját, amelynek komplex módon ki kell terjednie a természetvédelmi vagyonkezelési tevékenység szakmai (természetvédelmi szempontú), pénzügyi és jogi (szabályszerűségi) értékelésére. Az értékelések meghatározzák a következő évi Évtv.-k tartalmát is.

Az Évtv.-ről szóló beszámolóban elsősorban a következőkre kell kitérni:

– a kitűzött szakmai célok teljesülésére,

– a vagyonkezelési tevékenységet befolyásoló főbb külső folyamatokra és körülményekre,

– a jóváhagyott, illetve újonnan belépő feladatok határszélvel is alátámasztott teljesítésére, a teljesítés szakmai és pénzügyi eredményességére,

– a kapott támogatások felhasználására,

– a feladat-elmaradások indokolására,

– a külső ellenőrzések (ideértve a tulajdonosi ellenőrzést is) megállapításaira,

– visszacsatolás a Programhoz: az Évtv. teljesítése, a területek állapota, a védett fajok és társulások állománya a Program korábbi célkitűzéseiben, feladataiban milyen változtatásokat igényel.

4.5. Ellenőrzés

A belső és a felügyeleti típusú ellenőrzések végzésénél az alábbi szempontokat kell érvényesíteni:

– szakszerűség,

– szabályszerűség (ideértve az irányadó jogszabályokat is),

– a kiadott utasítások teljesítése,

– a teljesítés eredményessége.

A felsorolt szempontokat az igazgatóságok belső ellenőrzése és a minisztérium fejezeti belső ellenőrzése során a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendeletben foglaltak, az ellenőrzési stratégiákban, illetve éves ellenőrzési tervekben megfogalmazottak szerint kell érvényesíteni.

4.5.1. Belső, igazgatósági ellenőrzés

Mind a saját használatban, mind a használatra kiadott területek és állatok esetében indokolt, hogy a nemzeti park igazgatóság vezetése rendszeresen meggyőződjön arról, hogy a természetvédelmi vagyonkezelés a jogszabályi előírások, a kiadott utasítások szerint eredményesen történik. Az eredményességen egyfelől mindent megelőzően a természetvédelmi célok megvalósítását, másodsorban az adott területre előírt használati mód által lehetséges legnagyobb hozam elérését kell érteni.

Az igazgatóságok a FEUVE (folyamatba épített előzetes, utólagos vezetői ellenőrzés) keretében a vagyonkezelés fő folyamataira kötelesek elvégezni a felmerülő kockázatok azonosítását, az ellenőrzési nyomvonal kialakítását, a felmerült szabálytalanságok kezelésének rendjét tekintettel arra, hogy a belső ellenőrzés feladata a kontrollok meglétének, működésének ellenőrzése.

4.5.2. Külső (igazgatóságon kívüli) ellenőrzés

4.5.2.1. Felügyeleti ellenőrzés

A felügyeleti ellenőrzések közül jelen szabályzatban a felügyeleti szakmai ellenőrzésre kell kitérni.

A **felügyeleti költségvetési ellenőrzés** rendjét a KvVM Belső Ellenőrzési Kézikönyve határozza meg. Ez az ellenőrzés típus a természetvédelmi vagyonkezelést csak az igazgatóság, mint központi költségvetési szerv egészen belül, az igazgatóság tevékenységének részeként vizsgálja. Az ellenőrzési típus megválasztása az ellenőrzési célnak megfelelően történik. A 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet értelmében többek között rendszer-, pénzügyi-, szabályszerűségi-, hatékonysági-, és teljesítményvizsgálatok végzése lehet. Ezeket az ellenőrzési célnak megfelelően a természetvédelmi vagyonkezelés esetében szükség szerint lehet és kell is alkalmazni.

A **felügyeleti ellenőrzés szakmai részét** a KvVM Természetvédelmi Hivatal munkatársai végzik. A szakmai ellenőrzéseket e Szabályzatban foglaltakra kiterjedően a munkatársak általában racionálisan, több szakterületet összefogva rendszerességgel, illetve szűrőpróbaszerűen végzik. Szükség esetén, vagy amennyiben a vagyonnevelési tevékenységre vonatkozó kritika is felmerül, (esetleg arra vonatkozóan bejelentés érkezik) akkor egy-egy szakterület (állattartás, erdőgazdálkodás, halászati tevékenység) részterületére is irányulhat az ellenőrzés. A szakmai felügyelet során térképek, szerződések, szakmai anyagok és adatok bekérése, vagyonneveléssel foglalkozó munkatársak és a természetvédelmi őrszolgálat tagjainak meghallgatása, továbbá helyszínelések, helyszíni bejárások és vizsgálatok képezik a főbb ellenőrzési módokat.

4.5.2.2. Tulajdonosi ellenőrzés

A tulajdonosi ellenőrzés a KVI jogszabályban meghatározott feladata, amelynek célja a kincstári vagyonnal való gazdálkodás folyamatos figyelemmel kísérése, a kincstári vagyon számszerű, mérhető alakulásának naprakész állapotban tartása, a nem jogszerű, illetve a központi költségvetést súlyosan és károsan érintő eljárások, szerződések és folyamatok feltárása. A felügyeleti elvárás a tulajdonosi ellenőrzés során azt jelenti, hogy a tulajdonos együttműködik az ellenőrző szervekkel és az ellenőrzés előrehaladásáról, a várható megállapításokról rendszeres, a felmerülő problémákról azonnali tájékoztatást nyújt a minisztérium részére.

4.5.2.3. ÁSZ, KEHI-ellenőrzés

Az államháztartás ellenőrző szervei a természetvédelmi vagyonnevelési tevékenységet az igazgatóság egészének ellenőrzése részeként vizsgálják, az ellenőrzési tervükben meghatározottak szerint.

Függelék

A vagyonneveléssel kapcsolatos szabályok

- 1959. évi IV. törvény a Polgári Törvénykönyvről
- 1996. évi LIII. törvény a természet védelméről
- 1994. évi LV. törvény a termőföldről
- 1996. évi LIV. törvény az erdőről és az erdő védelméről, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 29/1997. (IV. 30.) FM rendelettel
- 1996. évi LV. törvény a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelettel
- 1995. évi LVII. törvény a vízgazdálkodásról
- 1997. évi XLI. törvény a halászatról és a horgászatról, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 78/1997. (XI. 4.) FM rendelettel

- 1995. évi XCIII. törvény a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról
- 2003. évi CXXIX. törvény a közbeszerzésekről
- 1992. évi XXXVIII. törvény az államháztartásról
- 1997. évi CXLI. törvény az ingatlan-nyilvántartásról, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelettel
- 2001. évi CXVI. törvény a Nemzeti Földalapról
- 2000. évi C. törvény a számvitelről
- 1997. évi CLIX. törvény a fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról
- 58/2005. (IV. 4.) Korm. rendelet a kincstári vagyonnal való gazdálkodásról
- 16/2002. (II. 18.) Korm. rendelet a termőföldre vonatkozó elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásának részletes szabályairól
- 276/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó központi és területi államigazgatási szervek feladat- és hatásköréről
- 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet a vizek és a közcélú vízi létesítmények fenntartására vonatkozó feladatokról
- 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet az államháztartás működési rendjéről
- 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről
- 35/1996. (XII. 29.) BM rendelet az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról
- 4/2004. (I. 13.) FVM rendelet az egyszerűsített területalapú támogatások és a vidékfejlesztési támogatások igényléséhez teljesítendő „Helyes Mezőgazdasági és Környezeti Állapot”, illetve a „Helyes Gazdálkodási Gyakorlat” feltételrendszerének meghatározásáról
- 16/2005. (III. 8.) FVM rendelet az egyszerűsített területalapú támogatások és a vidékfejlesztési támogatások igényléséhez teljesítendő „Helyes Mezőgazdasági és Környezeti Állapot”, illetve a „Helyes Gazdálkodási Gyakorlat” feltételrendszerének meghatározásáról szóló 4/2004. (I. 13.) FVM rendelet módosításáról
- 9/2000. (V. 19.) KöM rendelet a Természetvédelmi Őrszolgálat Szolgálati Szabályzatáról
- 17/2001. (K. Ért. 8.) KöM utasítás a környezetvédelmi minisztert az egyes jogszabályok alapján megillető hatáskörök gyakorlásának szabályairól
- 1/2003. (K. Ért. 2.) KvVM utasítás a nemzeti park igazgatóságok adatszolgáltatási kötelezettségéről
- 16/2005. (K. V. Ért. 2006. 1.) KvVM utasítás a nemzeti park igazgatóságok által kötött haszonbérleti szerződések egységesítéséről
- A Tanács 1991. június 24-i 2092/91/EGK rendelete a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
10/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM
utasítása
az árvíz- és belvízvédelmi művek fenntartásának
kölségvetési tervezési és beszámolási rendjéről**

**Az utasítás célja és hatálya
1. §**

(1) Az Utasítás célja, hogy a környezetvédelmi és vízügyi miniszter felelősségi körébe tartozó árvíz- és belvízvédelmi létesítmények állagvédelme érdekében szükséges fenntartási munkák az évenként rendelkezésre álló költségvetési források teljes kihasználásával, a kockázati tényezők minimalizálása mellett kerüljenek ütemezésre.

(2) Az Utasítás hatálya a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumra, a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságokra (a továbbiakban: KÖVIZIG-ek), illetve a vizek és a közcélú vízellátási létesítmények fenntartására vonatkozó feladatokról szóló 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet mellékletében meghatározott művekre és feladatokra terjed ki.

**A fenntartási munkák tervezése
2. §**

(1) A KÖVIZIG-ek a kezelésükben lévő valamennyi árvíz- és belvízvédelmi műről leltárszerű kimutatást készítenek, amely az üzemeltetésre és fenntartásra vonatkozó műszaki előírásokat és egyéb fontosabb paramétereket tételesen tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdés alapján elkészített kimutatást a vagyongazdálkodási jogok változása miatt, valamint a műszaki állapotban bekövetkezett változások miatt (megvalósult beruházások, a selejtezések, megsemmisülések, értékesítések, kezelési jogok átadása-átvétele) évenként, a december 31-i állapot szerint aktualizálni kell.

(3) Az árvíz- és belvízvédelmi művek (2) bekezdés szerint aktualizált állományát a KÖVIZIG-eknek csoportosítani kell a következők szerint:

a) az üzemen tartással kapcsolatos fenntartás a tárgyévben nem igényel költségvetési ráfordítást, illetve a ráfordítás összege nem számottevő,

b) az üzemen tartással kapcsolatos fenntartási kiadások eseti jellegűek, halaszthatóak, a rendelkezésre álló költségvetési források függvényében átütemezhetőek, tartós elmaradásuk azonban növeli a kockázati tényezőket,

c) az üzemen tartással kapcsolatos fenntartás folyamatos költségvetési ráfordítást igényel.

(4) A KÖVIZIG-ek a (3) bekezdés alapján csoportosított árvíz- és belvízvédelmi létesítmények listáját a kalkulált fenntartási költségigénnyel együtt minden év november 30-ig elkészítik, és megküldik a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Vízügyi Hivatala részére.

(5) A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Vízügyi Hivatala a kapott kimutatások felülvizsgálatát követően a *Vízkárelhárítási művek fenntartása* c. fejezeti kezelésű előirányzat intézményi felhasználására tárgyév január 15-ig javaslatot készít, amelyet a közigazgatási államtitkár hagy jóvá.

(6) Amennyiben a rendelkezésre álló fejezeti kezelésű előirányzatok és az intézményi költségvetésből bevonható források a tárgyévi feladatellátáshoz nem elégségesek tájékoztatót kell készíteni a Kormány részére. A tájékoztatónak részletesen be kell mutatnia azokat a kockázati tényezőket, amelyek a fenntartási munkák elmaradása esetén bekövetkezhetnek.

**A fenntartási kiadások elszámolása
3. §**

(1) Az árvíz- és belvízvédelmi művek fenntartásával kapcsolatos valamennyi kiadást – költségvetési források szerint és összesítve - a számviteli rendszeren belül elkülönítetten kell nyilvántartani.

(2) A KÖVIZIG-ek belső szabályzatában meg kell határozni a fenntartási kiadások elszámolásánál figyelembe vehető költségfajtákat, illetve arányosítással meghatározható költségek számítási elveit. A figyelembe vehető egyes költségfajtákról a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Fejezeti Költségvetési Főosztály szempontrendszerrel dolgoz ki.

(3) Az intézményi gazdálkodásról készülő éves költségvetési beszámoló szöveges indoklásában értékelni kell a tárgyévben elvégzett fenntartási munkákat, be kell mutatni a halasztott fenntartási munkák miatt a kockázati tényezők növekedését, és a felhasznált költségvetési forrásokat az (1) bekezdés szerinti részletezéssel.

(4) A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Fejezeti Költségvetési Főosztály az intézményi beszámolók felhasználásával a zárszámadás szöveges indoklásához éves összesítést készít az árvíz- és belvízvédelmi művek fenntartására fordított költségvetési kiadásokról.

**Záró rendelkezés
4. §**

(1) A KÖVIZIG-eknek a 2.§ (1) bekezdésben meghatározott kimutatást első alkalommal jelen utasítás hatálybalépésétől számított 90 napon belül kell elkészíteni.

(2) Ez az utasítás kiadmányozása napján* lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

* A kiadmányozás napja: 2006. március 31.

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
11/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM
utasítása
a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumban
foglalkoztatott munkavállalók létszámáról**

A Miniszterelnöki Hivatalban és a minisztériumokban foglalkoztatott köztisztviselők (ügykezelők) létszámáról kiadott 2287/2005. (XII.22.) Korm. határozat 3. pontja alapján a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumban foglalkoztatott munkavállalók létszámát – figyelemmel a minisztérium 2006. évi költségvetésére – 2006. évre

11 főben

határozom meg.

Jelen utasítás a közzététele napján lép hatályba.

*Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter*

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
12/2006. (K. V. Ért. 4.) KvVM
utasítása
a Vízügyi Központ és Közgyűjtemények
módosító alapító okiratának közzétételéről szóló
15/2005. (K. V. Ért. 2006. 1.) KvVM utasítás
módosításáról**

1. §

A Vízügyi Központ és Közgyűjtemények módosító alapító okiratának közzétételéről szóló 15/2005. (K. V. Ért. 2006. 1.) KvVM utasítással közzétett Módosító Alapító Okirat IV. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„IV. Vállalkozási tevékenység

Az VKK vállalkozási tevékenységet azzal a feltétellel folytathat, ha nem áll fenn összeférhetlenség alaptevékenységével, illetve az nem akadályozza az alaptevékenysége ellátását, továbbá a vállalkozási tevékenységből származó bevételek együttes összege két egymást követő évben nem haladhatja meg – a költségvetési támogatást is magába foglaló – ténylegesen teljesített összbevételek egyharmadát.

A vállalkozási tevékenység TEÁOR számai:
22.11 Könyvkiadás

70.20 Ingatlan bérbeadása, üzemeltetése
70.32 Ingatlankezelés
74.20 Mérnöki tevékenység, tanácsadás
74.87 Máshova nem sorolt, egyéb gazdasági szolgáltatás”

2. §

Jelen utasítás a kiadmányozás napján* lép hatályba.

*Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter*

Irányelv

**A belügyminiszter
7002/2006. (BK 6.) BM
irányelve
a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás
általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény
alkalmazása során lehetséges költségcsökkentő
megoldásokról**

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben (a továbbiakban: Ket.) szabályozott új, illetve megváltozott tartalmú jogintézmények alkalmazása helyenként többletköltséget eredményez. A közigazgatás költségtagarékos működéséhez fűződő érdekek és a Ket. 7. §-ában alapvetően megfogalmazott költségkímélő eljárás megvalósítása megkívánják a jogszabály végrehajtásának módjára vonatkozó irányelv kiadását annak előrebocsátásával, hogy a közigazgatási ügyekben eljáró hatóságok költségkímélő eljárásra törekvése a különös eljárási szabályok vonatkozó rendelkezéseinek figyelembevétele mellett történhet és az a törvényesség megsértésével, így különösen az ügyfelek garanciális jogainak csorbításával nem járhat.

1. Azon ügycsoportok tekintetében, ahol tipikusan idegen nyelvet beszélő ügyfelek vesznek részt az eljárásban, célszerű arra törekedni, hogy az ügyintézők beszéljék a „leggyakrabban használt idegen nyelveket”. [Ket. 10. §-ának (1) bekezdése, 60. §-ának (1) bekezdése.]

* A kiadmányozás napja: 2006. április 3.

2. A nyelvhasználati szabályok alkalmazásával összefüggésben telefonköltség-csökkentő tényező lehet egy – legalább a kistérségek székhelytelepülésein – idegen nyelvenként összeállított lista a térségben elérhető, igénybe vehető „tolmácsokról”.

3. A Ket. 29. §-ának (6) bekezdése létesítmény engedélyezésére vonatkozó eljárásban, továbbá minden olyan esetben, amikor az eljárásban egyébként jelentős számú ügyfél vesz részt, lehetővé teszi a hirdetményi és ezzel párhuzamosan a közhírré tétel útján történő értesítést. Ez nyilvánvalóan költségtakarékos megoldás, azonban csak a különös eljárási szabályok kézbesítési rendelkezései figyelembevételével, kombinált módon, az egyéb úton történő értesítéssel együtt alkalmazható az alkotmányos garanciákat kielégítő biztonsággal. A különös eljárási szabályok szerint közvetlenül értesítendő ügyfeleket a megszokott formában, míg a hatásterületen ingatlannal rendelkező további ügyfeleket a fent említett módon lehet értesíteni.

4. A Ket. 29. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja előírja a kérelemre indult eljárásokban az öt napon belüli értesítési kötelezettséget az ismert ellenérdekű, illetve érintett ügyfelek tekintetében. A Ket. 30. §-a a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának eseteit szabályozza, amikor a hatóságnak nyolc napon belül végzést kell hoznia. A közeli időhatárookra tekintettel célszerűnek látszik, hogy a kérelem elutasítását megalapozó feltételek fennállása esetén a hatóság öt napon belül hozza meg az elutasító végzést, amely az ügyfeleknek a Ket. 29. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja szerinti értesítését tartalmilag kiválthatja.

5. A Ket. 29. §-ának (9) bekezdése szerint, kérelmére az ügyfelet értesíteni kell az ügy iktatási számáról, az ügyintézési határidőről és az ügyintéző elérhetőségéről. A Ket. 37. §-ának (2) bekezdése rendelkezik a hiánypótlásról. A két jogszabályhely eltérő határidőt szab az eljárási cselekmény megtételére, célszerű azonban a Ket. 29. §-ának (9) bekezdése szerinti önapos határidőn belül a hiánypótlási felhívást kibocsátani – természetesen a hiánypótlási felhívással szemben támasztott kézbesítési követelmények teljesítése mellett –, melyben az ügyfél tájékoztatása is megtörténhet.

6. A Ket. 32. §-ának (9) bekezdése az eljárás felfüggesztése esetén is lehetőséget biztosít arra, hogy a hatóság a folyamatban lévő eljárási cselekményeket foganatosítsa, illetve elfogadja. A szabály alkalmazási körében célszerű volna, ha minden olyan alkalommal meghozná a hatóság ezt a döntést, amikor a folyamatban lévő eljárási cselekmények lefolytatása nem ellentétes a felfüggesztés okával, céljával. Ugyanígy szükséges lenne az eljárást felfüggesztő döntések meghozatala előtt azt is mérlegelni, hogy mely, még folyamatban nem lévő eljárási cselekmények foganatosíthatók. Ezeket a cselekményeket ezáltal nem szükséges az eljárás folytatása során újabb intézkedéssel elrendelni (pl. már kiküldött idézés, értesítés tárgyalásról, meghallgatásról, szakértői vélemény beszerzése).

7. Az ügyfeleket célszerű ösztönözni arra, hogy a kérelem benyújtása során adjanak meg elektronikus elérhető-

séget vagy telefonszámot, az így folytatott kommunikációnak költségcsökkentő és eljárást gyorsító hatásai lehetnek. Mindemellett szükséges annak garantálása, hogy az elektronikus út nem élvez elsőbbséget, az ügyfeleket azonosan ítélik meg, függetlenül attól, hogy melyik utat választják. Fontos kiemelni, hogy mindazokban az esetekben, amikor a hatósági kapcsolatfelvételhez joghatás fűződik, a hivatalos iratként kézbesítendő küldeményeket csak a hatóság kézbesítőjének igénybevétele, elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátott elektronikus dokumentum, hangrögzítés melletti telefonos kapcsolat, az ügyfél aláírásával ellátott írásos dokumentum (pl. helyben történő idézés, az irat személyes átvétele) válthatja ki teljes biztonsággal.

8. Jogszabállyal rendszeresített hatósági nyilvántartások jegyzékének összeállítása és az illetékes hatóság részére történő elérhetővé tétele időt takarít meg a hatóságok számára, és az ügyfelek számára is az ügyintézés könnyítését jelentheti. [Ket. 36. §-ának (2) bekezdése: ügyfél helyett történő adatbeszerzés.]

9. A hatóságok az egymás közötti adatcsere, adatbeszerzés és egyéb eljárási cselekmények foganatosítása során törekedhetnek a jogszabályban meghatározott költségkímélőbb elektronikus útra, szem előtt tartva az adatbiztonsághoz és az adatok hitelességének megőrzéséhez fűződő érdekeket.

10. A Ket. 37. §-a előírja, hogy a kérelmet haladéktalanul meg kell vizsgálni és szükség esetén nyolc napon belül hiánypótlási felhívást kell kibocsátani. Abban az esetben, ha a kérelem beérkezését követően valóban haladéktalanul megtörténik a vizsgálat, és a hiánypótlás „azonnal” teljesíthető, a hiánypótlási felhívás telefonon, e-mail formájában a szigorúbb feltételek mellőzésével is megtörténhet, hiszen a hiánypótlás ilyen felhívást követő elmulasztása esetén lehetőség van nyolc napon belül a könyvelt postai küldeménnyel történő hiánypótlási felhívás kibocsátására.

A kérelem személyesen történő benyújtása esetén célszerű arra törekedni, hogy a hatóság a kérelem átvételével egy időben ellenőrizze, hogy az megfelel-e a Ket. 35. §-ának (1) és (2) bekezdésében, továbbá a Ket. 36. §-ának (1) és (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Hiányosság esetén ugyanis azonnal megtörténhet a hiánypótlásra történő felhívás, így a postai úton történő értesítés elkerülhető.

11. A Ket. 43. §-ának (2) bekezdése alapján, kizárás esetében történő döntéshozatalnál, a kizárt ügyintéző eljárása mellett foganatosított, megismétlendő eljárási cselekmények meghatározásánál – az ügy objektív elbírálásának követelménye szem előtt tartásával – indokolt figyelemmel lenni a költségtényezőre is, és csak a valóban szükséges eljárási cselekmények megismétléséről kell rendelkezni.

12. A Ket. 92. §-ának (4) bekezdése szerint a helyszíni ellenőrzésről készített jegyzőkönyv egy példányát a hatóság az ügyfélnek a helyszínen átadja, vagy azt az ügyfél részére az ellenőrzés befejezésétől számított öt napon belül megküldi. Ezzel összefüggésben szükséges volna arra tö-

rekedni, hogy a helyszíni ellenőrzésről készített jegyzőkönyvet lehetőleg minden esetben átadják a helyszínen az ügyfél (ügyfelek) részére. Amennyiben bizonyos, hogy az ellenőrzésen tapasztaltak alapján hatósági eljárás indul, erről az ügyfelet a jegyzőkönyv rendelkezésre bocsátásával egyidejűleg – akár a jegyzőkönyv helyszíni átadásáról, akár öt napon belül történő megküldéséről van szó – értesíteni lehet.

13. A Ket. 128. §-ának (2) bekezdése értelmében jogerőre emelkedik a döntés az elsőfokú döntés közlésekor, ha az ügyfél a kérelmének teljesítése esetén már a döntés közlése előtt lemondott a fellebbezésről és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél. Azokban a közigazgatási hatósági eljárásokban, amelyekben – természetüknél fogva – alkalmazható a fellebbezésről történő előzetes lemondás intézménye, indokolt felhívni az ügyfelek figyelmét erre a lehetőségre, hiszen ennek nemcsak eljárásgyorsító hatása van, hanem egyúttal többirányú költségcsökkentést is eredményez (pl. levelezési költség, utazási költség stb.).

14. Az eljárási cselekmény megismétlése esetén a vétkes személynek a többletköltség megfizetésére kötelezését a Ket. 61. §-ának (6) bekezdése teszi lehetővé. Gyakori, hogy valakinek a jogellenes magatartása miatt kell megismételni egy eljárási cselekményt, mert pl. a helyszíni szemléről előzetesen értesített ügyfél nem engedi be területére (üzemébe, épületébe) a szemle résztvevőit, hasonló módon megakadályozza a hatóság ellenőrzését, a végrehajtási eljárást. A Ket. lehetővé teszi, hogy ilyenkor a vétkes személyt – az eljárási bírságon túlmenően – a többletköltség megfizetésére kötelezzék, tekintet nélkül arra, hogy egyébként az adott eljárásban kit terhelnek a költségek.

15. A Ket. nem csupán az eljárási cselekmény megismétlése esetén teszi lehetővé a vétkes személynek a többletköltség megfizetésére kötelezését, hanem a Ket. 155. §-a rögzíti, hogy a hatóság az eljárás során köteles költségkímélő módon és a célszerűség követelményének szem előtt tartásával eljárni és az ügyfél, valamint az eljárásban részt vevő más személyek szintén kötelesek eljárási cselekményeiket a célszerűségi szempontokra tekintettel teljesíteni. [A Ket. 158. §-ának (2) bekezdése alapján a hatóságot az indokolatlanul magas eljárási költségek tekintetében döntési kötelezettség terheli.]

A fenti kötelezettségek megsértésével okozott költséget – a Ket.-ben megállapított általános költségviselési szabályoktól eltérően – az azt okozó szerv vagy személy viseli.

16. A Ket. elektronikus tájékoztató szolgáltatására vonatkozó rendelkezései, és az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény alapján a hatóságok eleget téve tájékoztatási kötelezettségeiknek, csökkenthetik a „csak érdeklődő” ügyfelekre fordított időt. Ezzel párhuzamosan a Kormányzati Ügyféltájékoztatási Központ (189-es telefonos hívószám) szolgáltatásainak ismer-

tetésével és a KÜK-kel történő hatékony együttműködéssel tehermentesíthetők az ügyintézők.

17. További költségcsökkentő és eljárásgyorsító hatása lehet az egyes hatósági ügyfajták intézéséhez szükséges tudnivalók elektronikus tájékoztató szolgáltatás útján történő közzétételének [Ket. 164. §-a (1) bekezdésének c) pontja], illetve jogszabállyal rendszeresített formanyomtatvány hiányában olyan kérelem-úrlap összeállításának, ami egyértelmű eligazítást nyújt az ügyintézéshez szükséges ügyféli tennivalókról.

18. Az írásbeli érintkezés kiváltható egyes esetekben szóbeli közléssel (pl. az eljárási cselekmény megismétlése esetén az új időpont közlése a jelenlévőkkel, s az erről szóló hivatalos feljegyzés aláírítása, hasonlóképpen: a legközelebbi eljárási cselekmény időpontjáról való tájékoztatás, a megidézett személy ismételt megjelenésre történő szóbeli megidézése).

19. A közös helyszíni szemle vagy egyeztető megbeszélés során a szakhatóságok állásfoglalásának jegyzőkönyvbe foglalása elkerülhetővé teszi a levelezést és így csökkenti a postaköltségeket.

20. Nem minden esetben szükséges könyvelt postai küldeményként feladni a levelet, ha a hatóság írásban érintkezik az ügyféllel [pl. az ügyfél érdeklődésére válaszként tájékoztatja arról, hogy a Ket. 33. §-ának (3) bekezdésében szabályozott okok közül melyik hátráltatja az ügy érdemi elbírálását], illetőleg az ügyfelet a Ket. 29. §-ának (9) bekezdése alapján értesíti a kérelem megérkezéséről és az ügy iktatási számáról.

Élve a Ket. 78. §-a (5) bekezdésének f) pontjában adott felhatalmazással, a hatóság (esetleg alkalmilag foglalkoztatott) kézbesítőjét is igénybe lehet venni a küldemény kézbesítésére.

21. A végrehajtás tekintetében a jelentősebb előrelépések egyikét az adóügyi igazgatásban régóta alkalmazott késedelmi pótlék bevezetése (Ket. 138–139. §) hozhatja. Eddig ugyanis az ügyfelek – pl. a több milliós vagy milliárdos anyagi jogi bírsággal sújtottak – nem voltak érdekeltek a mielőbbi fizetésben, hiszen ha a behajtásra csak 3–4 év múlva került sor, akkor is csak az eredetileg megállapított összeget kellett megfizetniük. A késedelmi pótlék a Ket. 140. §-ának (2) bekezdése alapján a hatóság által megelőlegezett összeg tekintetében is alkalmazható, kivéve, ha a kötelezett bizonyítható módon – szociális helyzete folytán – önhibáján kívül képtelen volt a felmerülő költség előlegezésére.

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

Közlemények

**A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium
közleménye
az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek
kereskedelméről szóló
2005. évi XV. törvény (Üht.) 6. §-a szerinti
társadalmi konzultációs dokumentum
a 2008–2012 időszakra vonatkozó
Nemzeti Kiosztási Terv (NKT-2) elveiről**

1. Bevezetés

Az Európai Parlament és Tanács üvegházhatású gázok közösségi kibocsátási egység kereskedelmi rendszeréről szóló 2003/87/EK irányelve (a továbbiakban: Irányelv) alapján minden tagállamnak Nemzeti Kiosztási Tervet kell készítenie, mely a 2005-2007 közötti időszakhoz hasonlóan, a 2008-2012 közötti időszakra meghatározza azt, hogy az irányelv hatálya alá tartozó ágazatok (azokon belül egyes létesítmények) az adott időszakban mennyi üvegházhatású gáz kibocsátási egységgel gazdálkodhatnak. Hasonlóan az első időszakhoz, a 2008-2012 időszakban az érintett létesítményeknek csak a szén-dioxid kibocsátásokkal kell elszámolniuk.

Az NKT-2 előkészítésének menetét az Üht. végrehajtásának egyes szabályairól szóló 143/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: kormányrendelet) határozza meg. A kormányrendelet alapján az előkészítés feladatai és határidői a következők:

1. Táblázat: Az NKT-2 elkészítésének menete

Feladat	Határidő	Jogsabályi utalás
Konzultáció a kereskedési időszak alatt tervezett új beruházások felmérése kapcsán	2005. október 1-jétől	3. § (4)
Kiosztási elvek tervezetének közzététele véleményezés céljából	2006. január 1.	2. § (1)
Kiosztási elvek észrevételezése	(2006. január 31.) 2006. május 5.*	2. § (2)
Kiosztási elvek megjelentetése	(2006. február 28.) 2006. május 15.*	3. § (1)
NKT-2 tervezetének közzététele véleményezés céljából	(2006. március 31.) 2006. június 15.*	3. § (2)
NKT-2 tervezetének véleményezése	(2006. április 30.) 2006. július 15.*	3. § (3)
Kormányhatározat az NKT-2 tartalmáról	(2006. június 30.) a véleményeztetés lezárulását követően*	3. § (6)
Az NKT-2-ben az egyes létesítmények számára meghatározott kibocsátási egység mennyiség észrevételezése	2006. szept. 15.	4. § (1)

A Nemzeti Kiosztási Terv az irányelvet a hazai jogrendbe átültető, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény (a továbbiakban: Üht.) 6. § (2) bekezdése szerint különösen az alábbiakat tartalmazza:

- a) a kereskedési időszak alatt létrehozott kibocsátási egységek teljes mennyiségét;
- b) az egyes ágazatok részére kiosztható kibocsátási egységek teljes mennyiségét;
- c) a térítés nélkül kiosztható kibocsátási egységek teljes mennyiségét;
- d) a térítés ellenében kiosztásra kerülő kibocsátási egységek mennyiségét;
- e) a Kiosztási Terv hatálya alá tartozó létesítmények előzetes listáját és üzemeltetőik részére kiosztani tervezett kibocsátási egységek mennyiségét;
- f) a tartalékként elkülönített kibocsátási egységek mennyiségét, különös tekintettel az új belépők részére elkülönített kibocsátási egységekre;
- g) a kiosztás alkalmazandó módszereit.

Az Irányelv 11. cikk (2) bekezdése értelmében a döntést, amely magába foglalja, hogy az adott időszakra hány egység kerül kiosztásra összesen, valamint, hogy az egyes létesítmények üzemeltetői számára milyen eljárás szerint történik a leosztás, „a közvélemény észrevételeinek megfelelő súlyú figyelembevételével kell meghozni”.

Feladat	Határidő	Jogsabályi utalás
Az NKL-2 megalkotásához szükséges adatok benyújtása	(2006. március 31.) 2006. május 15.	6. § (3)
Az NKL-2 tervezetének közzététele véleményezés céljából	2006. október 1.	6. § (4)
Az NKT-2 és NKL-2 kormányrendeletben történő kihirdetése	2006. december 31	7. § (4)

* A jogszabályban meghatározotthoz képest a tervezett határidő módosult.

Az NKT-2 elkészítése elveinek **konzultációjára** vonatkozóan az Üht. az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

2. § (1) A kibocsátási egységek kiosztásának tervezett elveit a környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) – a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben – a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év január 1-jéig véleményezés céljából közleményben teszi közzé a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján.

(2) Az (1) bekezdés szerint közzétett kiosztási elvekre a közzétételt követő január 31-ig írásban vagy elektronikus úton bárki észrevételt tehet.

(3) a miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel együtt – mérlegeli a véleményezők észrevételeit, és az észrevételekről, valamint elutasított észrevételek esetén – a nyilvánvalóan alaptalan észrevételek kivételével – az elutasítás indokairól összefoglalót készít, melyet a minisztérium honlapján a 3. § (1) bekezdés szerinti közleménnyel egyidejűleg közzétesz. A minisztert egyedi válaszadási kötelezettség nem terheli.

3. § (1) A kibocsátási egységek kiosztásának elveit, kiválasztásuk indokaival együtt a miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben – a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év február 28-ig közleményben teszi közzé a minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján.

Az NKT2 elveire vonatkozó konzultációs folyamat két lépésben történik. Az első lépés 2005. decemberében történt, az akkor beérkezett észrevételek figyelembevételével került kidolgozásra a jelen második változat. A konzultáció első körében közzétett észrevételek, valamint az észrevételekre adott válaszok megtalálhatók a <http://www.kvvm.hu/klima/uhg3.htm> honlapon.

A kiosztási elvek konzultációja 2006. május 5-ével, a jogszabályban meghatározott határidőnél később ér véget, az első tervezetre érkezett válaszok feldolgozásának elhúzódása miatt.

2. Útmutató a kiosztási elvek véleményezéséhez

Az NKT-2 elveinek konzultációja során észrevételt tehet minden, a kibocsátás-kereskedelemben résztvevő létesítményt üzemeltető engedélyes, az érintett társaságokat kép-

viselő személy, társadalmi érdeket képviselő szervezet, illetve magánszemély.

A **konzultációs dokumentum** kérdéseket tartalmazó része **két részre oszlik**:

- a minden ágazatot egyformán érintő **általános kérdésekre** (4-8. fejezet),
- az ágazatonként eltérő kiosztási megoldást lehetővé tevő **ágazati kérdésekre** (9. fejezet).

A dokumentum minden téma esetében egy általános bevezetőt követően tér ki az egyes kérdésekre, esetenként külön rövid bevezetőt is adva az adott kérdéshez.

Kérjük, hogy a konzultáció résztvevői véleményükben jelöljék meg, hogy az általuk adott válasz melyik kérdésre vonatkozik. Lehetőség van olyan kérdések felvetésére is, melyekre a konzultációs dokumentum nem tér ki, ezeket kérjük az észrevételek végén, összesítve megjeleníteni.

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a társadalmi konzultációs folyamat átláthatóságának biztosítása érdekében **a válaszok mindegyikét honlapunkon teljes egészében nyilvánosságra hozzuk**. Az átláthatóság érdekében nyilvánosságra hozzuk emellett azt is, hogy a beérkezett javaslatokat milyen módon vettük figyelembe, illetve indoklásunkat azon javaslatok kapcsán, melyeket nem áll módunkban figyelembe venni.

Az NKT-2 készítése során tartott konzultációk konzultációs dokumentumai, a Korm. rendelet előírásának megfelelően, megtalálhatók honlapunkon (<http://www.kvvm.hu/klima/uhg3.htm>) és a KvVM hivatalos lapjában.

A társadalmi konzultációs folyamat elősegítése érdekében a dokumentumot elektronikusan is elküldjük minden személy részére, akit az engedélyesek a létesítmény kapcsolattartójaként jelöltek meg (az egyes létesítmények üvegházhatású gázkibocsátásának engedélyezéséről, nyomon követéséről és hitelesítéséről szóló 272/2004. kormányrendelet 4. sz. melléklete alapján beadott adatlapon). Amennyiben más címre is szeretnének kapni elektronikusan a későbbiekben megjelenő konzultációs dokumentumokat, és ezt korábban nem jelezték külön, ezzel kapcsolatos igényüket az euets@mail.kvvm.hu címen jelezzék.

Kérjük a válaszaikat juttassák el postán **legkésőbb 2005. május 5-éig** az alábbi címre: „NKT elvek társadalmi konzultáció” Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, 1011 Budapest, Fő u. 44–50.

Amennyiben lehetséges, az észrevételeket kérjük elektronikusan is elküldeni számunkra a könnyebb feloldozhatóság érdekében az euets@mail.kvvm.hu email címre. Kérjük, hogy a hozzánk elektronikusan eljuttatott kérdőívben jelöljék meg a tárgyban az üzemeltető társaság nevét is.

3. A 2008–2012 időszakra szóló második Nemzeti Kiosztási Terv (NKT-2) elkészítésének éghajlatpolitikai és gazdasági háttér

3.1. Éghajlatpolitikai háttér

A klímaváltozás kérdése globális probléma, hatásai az üvegházhatású gázok kibocsátásának helyétől függetlenül, globálisan jelentkeznek, ezért a probléma kezelése is csak globális összefogással lehetséges. A globális összefogás szellemében született a világ majdnem minden országa által aláírt ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezmény, mely az egyes országok „közös de megkülönböztetett felelősségét” hangsúlyozza az éghajlatváltozás problémájának kezelése érdekében. A „közös de megkülönböztetett felelősség” jegyében a 2005. február 16-án életbelépett Kiotói Jegyzőkönyvben a fejlett világ országai átlagosan 5,2%-os kibocsátás csökkentést vállaltak a 2008-2012 közötti időszakra az 1990. évi szinthez képest.

Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezmény Titkársága számára tanácsot adó Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) már 1996. évi értékelő jelentésében megállapította, hogy az éghajlati modellek alapján 1990 és 2100 között a földi átlaghőmérséklet 1,4-5,8 °C-os emelkedése várható. A szén-dioxid légköri koncentrációja 31%-kal, a metáné 151%-kal nőtt 1750 óta a légkörben. Ez olyan növekedési ütemre utal, amely nem fordult elő az elmúlt 420 ezer évben. A hőmérséklet-emelkedés változásokat okoz az éghajlati folyamatokban, ami szélsőséges időjárási jelenségek gyakoriságának és intenzitásának emelkedését is magában hordozza. Az IPCC Harmadik Értékelő Jelentése (2002) kimutatta, hogy a légköri üvegházhatású gázok koncentrációjának 450 vagy 550 ppm szinten történő stabilizálása érdekében a teljes globális üvegházhatású gáz (ÜHG) kibocsátásnak 2005–2030 között tetőznie kellene ahhoz, hogy 2 °C-ot nem meghaladó globális átlaghőmérséklet emelkedés következzen be. A légköri ÜHG koncentráció ilyen szinten történő stabilizálása felé a Kiotói Jegyzőkönyvben foglaltak teljesítése csak első lépésnek tekinthető.

A 2003/87/EK Irányelv elsődleges célja az EU által Kiotóban vállalt kötelezettségek teljesítése, költség-hatékony módon. Kiotóban az EU 15 akkori tagállama együttesen vállalt kötelezettséget kibocsátásainak csökkentésére, míg a többi jelenlegi EU-tagállam, köztük hazánk is, államokként külön-külön tette meg vállalását. Az Irányelv értelmében a tagállamoknak az első, 2005–2007 közötti időszakban biztosítaniuk kell, hogy kibocsátásaik megfelelően alakulnak a 2008-2012 időszakra vonatkozó kiotói

célok irányába. A Bizottságnak a kiosztási terv elkészítésére vonatkozó iránymutatása szerint 2008–2012 között a kibocsátás-kereskedelemben részt vevő ágazatok számára kiosztásra kerülő kibocsátási egység mennyiséget olyan módon kell meghatározni, hogy az összhangban legyen a kiotói célokkal.

A hosszú távú nemzetközi kibocsátás-csökkentési politika alakulásának függvényében tehet az EU további kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalást, melynek a tagállamok az EU-n keresztül válnak részesévé (feltehetően a korábbi EU-15-ökre jelenleg is érvényben lévő tehermegosztási megállapodáshoz hasonló rendszeren keresztül). Az IPPC legutóbbi jelentése alapján az Európai Tanács 2005. évi ülése úgy foglalt állást, hogy törekedni kell a globális átlaghőmérséklet emelkedését nem több mint 2 °C-kal az ipari forradalom előtti szint felett konzerválni. Az állásfoglalás szerint kívánatos, hogy a fejlett országok kibocsátás-csökkentési vállalásainak mértéke 2020-ra elérje a 15-30%-os nagyságrendet. Emellett a Környezetvédelmi Tanács 2005. márciusi következtetései 2050-re felvázolnak egy 60-80% os csökkentési célt is.

3.2. Gazdasági háttér

A fent említetteknek megfelelően, mivel a magyar fél 2012-ig érvényes nemzetközi kötelezettség-vállalása azt nem indokolja, a hazai gazdasági szereplőkre jelentős terhet hárító többlet-követelmények nem várhatók a 2008–2012 közötti időszakban.

Hangsúlyozni szükséges azonban, hogy a 2008-2012 közötti várható kibocsátásokat teljesen lefedő kibocsátási egység mennyiség meghatározása több bizonytalansági tényezővel terhelt, amelyek figyelembe vétele meghatározó jelentőségű az ETS-ben való magyar részvétel stabilitása szempontjából. Bár az NKT-1-hez képest az NKT-2 elkészítése során a létesítményekről már rendelkezésre fognak állni egy év hitelesített kibocsátási adatai, ami rövid távon nagyobb adatbiztonságot jelent, kérdéseket vethet fel egyrészt ezen év adatainak reprezentatív volta, másrészt magának a hosszabb időszakra – 2012-ig – történő előrejelzésnek a megbízhatósága. Az előrejelzések készítésekor értelemszerűen a legnagyobb körültekintéssel járunk el.

A gazdasági növekedéshez való viszony tekintetében az elvek szintjén az alábbiak fogalmazhatók meg:

- a gazdasági növekedés lehetőségeinek korlátozása nélkül, a prognosztizált kibocsátások alapján indokolt meghatározni a kibocsátási egységek teljes mennyiségét (tehát a meglévő létesítmények számára ingyenesen kiosztásra kerülő mennyiséget, valamint a tartalékokat, ide értve az „új belépő” kapacitások igényét és a térítés ellenében kiosztásra kerülő kibocsátási egységeket),

- a fajlagos kibocsátások csökkentésére történő ösztönzés és a kedvezőbb fajlagos kibocsátásokkal történő termelésre való felkészülés a gazdasági szereplők hosszú távú érdekeit is szolgálja, mivel a tárgyidőszakon túl a most ismertnél nagyobb volumenű kibocsátás-csökkentést feltételező nemzetközi rendszerrel indokolt számolni. A ked-

vezőbb környezeti mutatókkal, elsősorban kedvezőbb fajlagos szén-dioxid kibocsátási mutatókkal rendelkező technológiák elterjedését, melyet a konzultációs dokumentumban az egyszerűség kedvéért „öko-hatékonyság javulás”-nak nevezünk, egyrészt maga a kibocsátási egységek piaca biztosítja, mivel ösztönöz olyan beruházásokra, amelyek a kibocsátási egységek áránál alacsonyabb egységnyi kibocsátás-elhárítási költséggel rendelkeznek, másrészt – az új belépőkre vonatkozó elvárásokon keresztül – ösztönöz a minél alacsonyabb fajlagos kibocsátással termelő fejlett technológiák meghonosítására. Az energia-hatékony, alacsony fajlagos kibocsátással járó technológiák által igényelt kevesebb mennyiségű kibocsátási egység garantált kiosztásán keresztül tovább ösztönözhető, hogy a termelés eltolódjon az ilyen technológiák irányába,

– Az irányelv III. sz. melléklete szerint a kiosztási terv tartalmazhat arra vonatkozó tájékoztatást is, hogy miként vesszük figyelembe az EU-n kívüli országok vagy szervezetek okozta verseny létezését.

4. A teljes kibocsátási egység mennyiség meghatározása

A teljes kibocsátási egység-mennyiség az egyes szektorokra előre jelzett kibocsátások összegeként kerül meghatározásra. Emlékeztetünk arra, hogy **a teljes kibocsátási egység-mennyiség egyenlő a meglévő létesítmények számára ingyenesen kiosztásra kerülő mennyiség (9. fejezet), az új belépők számára elkülönített tartalék (6. fejezet), a térítés ellenében kiosztásra kerülő mennyiség (5. fejezet), az Együttes Végrehajtási projektekre megállapítandó tartalék (7. fejezet), és az esetleges egyéb tartalékok összegével.**

A kibocsátási előrejelzések alapjául szolgálnak a következők: a hazánk által 2005. végén az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezmény Titkársága számára bemutatott előrejelzés termelési adatai, egyéb verifikált termelési előrejelzések adatai, valamint az ágazatokkal 2005. októbere óta folytatott konzultációk során a tervezett és előkészített beruházások kapcsán ismertté vált információk. Az előrejelzéseknek összhangban kell lenniük a hivatalos energia-politikai álláspontot tükröző dokumentumokkal, és a Magyar Energia Hivatal véleményét tükrözniük kell. A tüzelőanyag felhasználási előrejelzést a termelési előrejelzés alapján az Energia Központ Kht. készíti, mely indokolt esetben pontosításra kerül a 2005. év hitelesített kibocsátási adataival. A technológiai kibocsátások előrejelzése a KvVM-ben készül a termelési előrejelzések és a létesítmények üzemeltetői által benyújtott 2005. évi hitelesített kibocsátási adatokból számítható, egységnyi termékre jutó fajlagos kibocsátások alapján.

A teljes kibocsátási egység mennyiség meghatározásának **elvei** tekintetében megjegyezzük, hogy az előrejelzett termeléshez tartozó kibocsátás feletti kiosztás az EU Bi-

zottság első kereskedési időszakra vonatkozó iránymutatása¹ szerint nem megengedett, ugyanis a szükséges mennyiségnél nem lehet több kibocsátási egységet kiosztani.

Az előrejelzés elkészítése előtt nem ismert, hogy a hazai kibocsátások az első időszaki kibocsátásokhoz képest hogyan alakulnak, ugyanakkor a Parlament által elfogadott nemzeti fejlesztési koncepció szerint a tárgyidőszak folyamán a GDP-növekedés üteme várhatóan 4,5 % körüli lesz. Jelenleg kérdéses, hogy az előrejelzések a kibocsátások milyen alakulását feltételezik majd, és az is, hogy amennyiben a kibocsátások növekedését jelzik elő, a Bizottság elfogadja-e majd erre történő hivatkozással a teljes kibocsátási egység mennyiségének növelését.

A hazai teljes mennyiség meghatározása azért történik kibocsátási előrejelzések alapján, mert a magyar Kiotói vállalat ahhoz képest megszorításokat nem indokol és a rendszerben rejlő ösztönzők anélkül is a kibocsátások csökkentése irányában hatnak. A rendszerben rejlő ösztönzők alatt elsősorban a piacon megszerezhető szén-dioxid kibocsátási egységek árának a gazdasági döntéshozatalba történő beépülését értjük.

A Bizottság második kereskedési időszakra kiadott útmutatója² még szigorúbban értelmezi az irányelv 3. sz. mellékletében tartalmazott kiosztási elveket, amikor feltételezi, hogy az új tagállamokban az egységnyi termelésre vetített fajlagos kibocsátások csökkenése ellensúlyozza a gazdasági növekedés kibocsátásokat növelő hatását, aminek következtében nem lesz szükség az első időszaki teljes kibocsátási egység-mennyiségénél nagyobb mennyiség kiosztására a második kereskedési időszakban sem.

1. kérdés: *Egyetért-e Ön azzal, hogy a teljes kibocsátási egység mennyiség az egyes ágazatokra vonatkozó kibocsátási előrejelzések összege alapján kerüljön meghatározásra?*

(Megjegyezzük, hogy amennyiben az egyes ágazatok saját előrejelzésük alapján részesednek kibocsátási egység kiosztásban, a kibocsátások csökkentésének lehetőségével, és a csökkentésből származó hasznokkal elsősorban azok az ágazatok tudnak élni, melyekben a létesítmények jellemzően jelentős műszaki illetve gazdasági kibocsátáscsökkentési potenciállal rendelkeznek.)

Az ágazati mennyiség meghatározásának *módját* is konzultációra bocsátjuk. Az ezzel kapcsolatos kérdés a konzultációs dokumentum 9. fejezetében, a dokumentum ágazati kérdésekről szóló részében található.

¹ Communication from the Commission on guidance to assist Member States in the implementation of the criteria listed in Annex III to Directive 2003/87/EC establishing a scheme for greenhouse gas emission allowance trading within the Community and amending Council Directive 96/61/EC, and on the circumstances under which force majeure is demonstrated (COM2003(830) final)

² A Bizottság Közleménye „További útmutatás az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszere 2008–2012 közötti kereskedelmi időszakára benyújtott kiosztási tervekről” (COM(2005) 703 végleges).

5. Térítés ellenében kiosztásra kerülő kibocsátási egység mennyiség és annak felhasználása

A kibocsátási egységeknek legfeljebb 10%-a osztható ki térítés ellenében a 2008-2012 közötti időszakban az Irányelv szerint. A térítés ellenében kiosztásra kerülő mennyiség a teljes kibocsátási egység mennyiségéből kerül elkülönítésre. (Véleményünk szerint a térítés ellenében kiosztásra kerülő egység mennyiség nem független az abból befolyó bevételek felhasználásától, így az első négy kérdésre adott válaszok szándékunk szerint együttesen kerülnek figyelembevételre.)

2. kérdés: *A térítés ellenében kiosztásra kerülő egységek eladásából befolyó bevétel milyen célú felhasználását tartja elfogadhatónak?*

1. Kibocsátás-csökkentési beruházások és intézkedések általában

2. Kibocsátás-csökkentési beruházások és intézkedések, amelyek jelenleg nem, illetve nem megfelelő mértékben kapnak támogatást, és amelyeket a kibocsátás-kereskedelmi rendszer nem ösztönöz:

a) Megújuló energiával történő hőtermelés, beleértve a jó hatásfokú kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre történő áttérést kondenzációs villamosenergia-termelésről,

b) Szélerőművek üzemrend-rendtartásával kapcsolatos problémák megoldása (pl. szélcsend prognózisok figyelembevételén alapuló termelési menetrend egyes gázturbinás erőművek esetében)

c) Napenergiába történő befektetés

d) Lakossági és középületek hőszigetelését, energiahatékonyságát növelő beruházások,

e) Hulladék hőenergia felhasználást célzó projektek támogatása,

f) Kibocsátás csökkentéssel kapcsolatos kutatások, fejlesztés támogatása

3. Egyéb (kérjük nevezze meg!)

3. kérdés: *Mekkora az a legnagyobb arány, amelynek térítés ellenében történő értékesítését elfogadhatónak tartja, feltéve, hogy a bevételek az Ön által javasolt módon kerülnek felhasználásra?*

4. kérdés: *Javasolható-e, hogy a különböző kibocsátás-csökkentési potenciállal rendelkező létesítmények eltérő mértékben járuljanak hozzá a térítés ellenében értékesítésre kerülő egységek keretéhez?*

5. kérdés: *Amennyiben igen, milyen alapon járuljanak hozzá az egyes létesítmény-csoportok ehhez a kerethez?*

a) *Egyes létesítmény csoportok a kibocsátás-csökkentési potenciáljuktól függően kapjanak-e engedményt, vagy ellenkezőleg nagyobb arányban járuljanak hozzá a tartalékhoz mint más létesítmények (pl. a kapcsolt termelők vagy a magas arányú technológiai kibocsátással rendelkező létesítmények kisebb mértékben járuljanak hozzá, a biomassza tüzelésre is alkalmas létesítmények nagyobb*

mértékben járuljanak hozzá, stb.) Kérjük, a preferált vagy diszpreferált létesítmény csoport megnevezését!

b) *a BAT fajlagos kibocsátásaitól lévő távolság határozza meg a hozzájárulás mértékét*

c) *egyéb (kérjük nevezze meg!)*

6. kérdés: *Javasolható-e, hogy külön árverés legyen a hazai illetve a nemzetközi résztvevők számára? Kérjük a válasz megindokolását!*

6. Új belépő, illetve bezáró létesítmények

Egybevágó gazdasági és környezeti cél, hogy a hosszú távra szóló beruházások összhangban legyenek a várható hosszú távú éghajlatpolitikai célkitűzésekkel és a fejlesztések a tervezett élettartamuk során ne váljanak elavulttá a szigorodó környezetvédelmi szabályozás fényében, hanem megőrizzék öko-hatékonyságukat. Ezért cél a meglévő létesítmények cseréjénél valamint kapacitásnövelésénél arra ösztönözni, hogy az új létesítmények korszerű, alacsony fajlagos kibocsátásokkal rendelkező technológiát használjanak.

Az új belépők kezelése kapcsán többféle cél fogalmazható meg:

– Elsődleges szempont az éghajlatváltozás hatásának csökkentéséhez történő hazai hozzájárulás szem előtt tartása, ezért cél, hogy az új belépők a piacon elérhető öko-hatékony technológiákat honosítsák meg, amelyek fajlagos kibocsátása a lehető legalacsonyabb.

– A szigorú követelmények ellenére a fejleszteni kívánó cégek ne kerüljenek hátrányba, mivel a kibocsátás-kereskedelmi rendszernek nem célja a beruházások megvalósulásának megakadályozása, a termelésnek más, kibocsátás csökkentési követelményeket esetleg nem támasztó országokba történő áttelepítése.

– Az új kapacitások számára a termeléshez álljon rendelkezésre elegendő kibocsátási egység, tekintettel arra, hogy nem lehetséges fajlagos kibocsátásaik további csökkentése. Ez jelenti egyrészt azt, hogy az új belépők számára elkülönítendő tartaléknak megfelelően nagyoknak kell lennie, másrészt azt, hogy az egyes létesítmények számára a termeléshez szükséges mennyiség megfelelően kerüljön megállapításra. Mind a gazdasági, mind a környezeti érdek azt diktálja, hogy a környezetvédelmi szempontból legelőnyösebb, öko-hatékony új technológiákkal történjen a termelés minél nagyobb hányada, ezért az ilyen technológiát alkalmazó létesítmények termelését ne korlátozzák indokolatlan megszorítások.

– Fontos a hazai adottságok figyelembevétele ott, ahol nem áll rendelkezésre alacsonyabb kibocsátási fajlagossal rendelkező, gazdaságosan igénybe vehető helyettesítő alapanyag illetve tüzelőanyag.

– Alapvető szempont az energiaellátás biztonsága, ennek érdekében azonban csak a tényleges biztonság szavatolásához szükséges szintig vehető figyelembe a hazai tüzelőanyag magasabb kibocsátási fajlagosa. Amennyiben

ellátásbiztonsági szempontok ezt nem indokolják, nem részesíthető megengedőbb elbánásban a magasabb kibocsátási fajlagossal rendelkező tüzelőanyag-felhasználás. Az ellátási biztonság szempontjainak mérlegeléséhez a GKM, MEH és MAVIR hivatalos dokumentumai tekintendők irányadónak.

– Teljesen azonos termék esetében az öko-hatékony technológiához tartozó kibocsátási fajlagos kerül alkalmazásra (pl. nem kerül elismerésre a nedves technológiával történő cementtermelés). A kapcsolt és nem-kapcsolt energiatermelés ugyanakkor nem minősül azonos terméket termelő technológiáknak.

6.1. Az új belépő tartalék meghatározása és a tartalék kiosztására vonatkozó szabályok

Az új kapacitások számára a fenti elveknek megfelelően, az első kereskedési időszakhoz hasonlóan, speciális tartalékból történik kibocsátási egységek térítésmentes kiosztása. Új kapacitások számára a kibocsátási egység mennyiség a legjobb környezeti és műszaki/gazdasági teljesítményű technológia egységnyi termelésre vetített kibocsátási fajlagosának és a létesítmény termelésének szorzataként kerül meghatározásra. Energetikai létesítmények termelési szintjének meghatározásakor szükséges a különböző funkciójú (alap-, csúcs-, tartalék-) erőművek közötti különbségtétel. A termelés az első évben a hatóság által jóváhagyott adatok alapján kerül megállapításra, a további években pedig az előző évi adat alapján, az üzemi eseményekkel és felfutással korrigálva.

Az öko-hatékony technológiai kibocsátási fajlagosok meghatározása az ágazati szereplők szakértelmére építve, a fentiekben felsorolt elvek mentén történik. Nem lehet azonban kizárólagos az ágazati szereplők véleményének figyelembevétele, az érintettek érdekelt volta miatt.

A legjobb technológiai fajlagos pontos értéke (világviszonylatban, regionális vagy országos szinten, stb.) a KvVM véleménye szerint nem független attól a kérdéstől, hogy az új belépők a teljes mennyiséget ingyenesen kapják-e meg, valamint hogy az állam milyen időtávra vállal – ha egyáltalán – garanciát a működéshez szükséges kvótamennyiség kiosztására.

7. kérdés: Egyetért-e a fenti kiosztási elvvel az új belépő tartalékból kibocsátási egységeket igénylő létesítmények igényének elbírálásához? Amennyiben nem, kérjük jelezni ennek okát és a lehetségesnek tartott alternatív megoldást!

Előzetes elképzelés szerint az új belépő tartalékból az alábbi létesítmények részesedhetnek:

a) minden olyan létesítmény, mely tevékenységét az NKT-2 Kormány általi véglegesítése után 2006. június 1. után kezdi meg és nem szerepel az NKL-2-ben;

b) minden olyan létesítmény, melyben az üzemeltető a meglévő kibocsátási engedélyhez képest lényeges változásnak minősülő kapacitás-bővítő fejlesztést hajt végre;

c) olyan, jogszabályi alapon kötelező fejlesztés, amely nem tartozik a b) csoportba, és melynek következtében az átlagos szén-dioxid kibocsátás az adott telephelyen legalább 10%-kal megnő;

d) távhőszolgáltató létesítményekben, ha az ellátott fogyasztók száma légköbméter mutató szerint legalább 5%-al növekedik.

A b) pont esetében lényeges változásnak a kapacitás 10%-ot meghaladó fejlesztése minősül.

A b) c) és d) csoportokba tartozó létesítmények csak a létesítmény kapacitás-növekedése, illetve a kötelező fejlesztés miatt várható kibocsátás-növekedés erejéig jelenthetnek be kibocsátási-egység igényeket. Új belépő tartalékból részesedhetnek azok az erőművek is, melyek csak egy létesítmény számára termelnek energiát, és e létesítményben a b), c) vagy d) csoportba sorolható lényeges változás történik.

8. kérdés: Kérjük jelezze, mennyiben ért egyet javaslatunkkal az új belépők meghatározására vonatkozóan, illetve milyen módosításokat lát indokoltnak!

Az új belépő tartalék a teljes kiosztásra kerülő mennyiségből kerül elkülönítésre. Ehhez meg kell becsülni azt, hogy a kibocsátás kereskedelemben résztvevő szektor kibocsátásainak növekedéséhez milyen mértékben járulnak hozzá a kapacitásfejlesztések, valamint hogy ezzel szemben a kibocsátások változásához mennyiben járul hozzá a meglévő kapacitások kihasználásában történő változás. A teljes előrejelzett kibocsátás alakulása a jelenlegi kibocsátási szinthez képest ugyanis e két változástól függ (valamint az egységnyi termelésre vetített fajlagos kibocsátások alakulásától).

Az új belépők számára lehet ágazatonként külön tartalékot létrehozni, mely értelemszerűen az adott ágazatra előre jelzett új belépő igényt fedezi, illetve lehetséges egy általános új belépő tartalék létrehozása is, melynek előnye, hogy a tartalék rugalmasabb felhasználását teszi lehetővé. Az általános tartalék képezhető olyan módon, hogy az egyes ágazatok azonos arányban járulnak hozzá a tartalékhoz, illetve úgy is, hogy az egyes ágazatok attól függően járulnak hozzá a tartalékhoz, hogy az adott ágazatban milyen mértékben várhatók új belépők.

9. kérdés: Kérjük, megjelölni és indokolni, melyik módszer megfelelőbb az új belépő tartalék elkülönítésére (több lehetőség is megjelölhető, azok rangsorolásával):

a) Ágazatonként elkülönülő új belépő tartalék képzése, melyhez az egyes ágazatok az adott ágazatban várható igénynek megfelelő mértékben járulnak hozzá (A villamos energia szektor esetén igény jelentkezett az elvek előzetes konzultációja során egy külön tartalék létrehozására, ezért a villamos energia ipari új belépők számára külön keret létrehozását tervezzük, amennyiben azzal az érintett létesítmények túlnyomó része egyetért. Amennyiben az Önök

létesítménye ebbe az ágazatba tartozik, kérjük jelezze, hogy a felvetést milyen mértékben tartja elfogadhatónak!)

b) Egyetlen új belépő tartalék képzése, melyhez az egyes ágazatok azonos arányban járulnak hozzá

c) Egyetlen új belépő tartalék képzése, melyhez az egyes ágazatok a várható új belépő igényüknek megfelelő mértékben járulnak hozzá

d) Egyéb (kérjük megjelölni!)

Amennyiben az új belépő tartalék a ténylegesen megvalósuló beruházások mértékének megfelelően kerül meghatározásra, minden létesítmény számára elegendő kibocsátási egység jut a tervezett termelésnek és az öko-hatékony technológiai fajlagosnak megfelelően. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő kibocsátási egység, ez nem várt költségnövekedést jelenthet az új belépők számára.

10. kérdés: *Mi történjen ha az új belépő tartalék az adott évben nem elegendő az összes igény kielégítésére? (több lehetőség is megjelölhető, azok rangsorolásával)*

a) Meg kell különböztetni azokat az új belépőket melyek előre jelezték beruházási terveiket és melyekkel ezért a tartalék képzése során megfelelően figyelembe lehetett venni azoktól az új belépőktől melyek igényüket az NKT2 ágazati konzultációk folyamán nem jelezték. Az előbbieket kapják meg a teljes kvalifikált kvótaigényüket, az utóbbiak a lenti b)-e) opciók valamelyike szerint jutnak kibocsátási egységekhez.

b) Az új belépők megkülönböztetése nélkül a kiosztásra kerülő kibocsátási egységek a jelentkezők között az igényelt mennyiséghez képest arányosan csökkentésre kerülnek.

c) Az új belépők megkülönböztetése nélkül az igényüket előbb jelzők a keret kimerüléséig teljes mértékben hozzájutnak az igényelt kvótahoz, a későbbi jelentkezők pedig a piacon igyekeznek beszerezni azt („first come, first served”).

d) ágazati új belépő tartalékok esetén az egyes iparágak számára elkülönített tartalékból a többlet kvóta a hiánnyal rendelkező iparágakhoz átcsoportosítható.

e) Egyéb (kérjük megnevezni)

11. kérdés: *Mi történjen, ha az új belépő tartalék egy része a kereskedési időszak végéig nem kerül felhasználásra, és miért?*

a) A fennmaradó egységek kerüljenek térítés ellenében kiosztásra

b) A fennmaradó egységek kerüljenek törlésre

c) A megmaradt új belépő tartalék iparágon belüli aukciója (ez a KvVM véleménye szerint legfeljebb abban az esetben lehet indokolt, ha a meglévő létesítmények a korábban nevesített, tervezett de elmaradt beruházások helyett termelnek).

d) Egyéb (kérjük megnevezni!)

6.2. Állami garanciavállalás az új belépő létesítmények kiosztására vonatkozóan

Az Irányelv értelmében kiosztási tervet a második kereskedési időszaktól 5 évente kell készíteni. Ez a létesítmények számára bizonytalanságot jelent, mert egy adott beruházás időtartamához viszonyítva csak rövid távon látható előre, hogy mennyi kibocsátási egységgel gazdálkodhatnak. Az új belépők esetében sem gazdasági, sem éghajlatpolitikai megfontolások nem indokolják, hogy ne valósuljanak meg ezek a meglévő létesítményeknél környezetvédelmi szempontból kedvezőbb technológiát alkalmazó beruházások, azonban a bizonytalanság a beruházási kedv ellen hat. A bizonytalanság kezelésének egyik módja, ha az állam egy adott kereskedési időszak időtartamán túlterjedően kötelezettséget vállal az új beruházások számára megfelelő mennyiségű kibocsátási egység biztosítására.

Megjegyezzük, hogy egy ilyen garanciát csak olyan módon lehet biztosítani, hogy az a jelenleg még előre nem látható hosszú távú országos szintű kibocsátás-csökkentési célok mellett is megvalósítható legyen.

A garanciavállalás megvalósíthatóságának háttéréül szolgál az alábbi információ: a közép-távra várható kibocsátás-csökkentési célok, vagyis 2020-ra az országos üvegházhatású gázkibocsátások 1985-87-es időszakhoz képest 15 illetve 30 %-os csökkentése várhatóan teljesíthető aránylag kisebb erőfeszítések mellett. Ezt támasztja alá, hogy egy 15, illetve 30%-os csökkentés az 1985–85 évi bázishoz képest országos szinten azt jelentené, hogy a kibocsátásainknak 102 mtCO_{2e} illetve 84 mtCO_{2e} körül kell alakulniuk 2020-ra. A 2004 évi kibocsátás előzetes számítások alapján 80 mtCO_{2e} volt. Ez a kibocsátási szint a rendelkezésre álló időszak adatai alapján 1994 óta ingadozik de stagnál, 1994–2004 között az országos kibocsátás legalacsonyabb értéke 76 774 mtCO_{2e}, legmagasabb értéke 81 624 mtCO_{2e} volt. (Megjegyezzük, hogy a 2020-as cél az esetben érhető el „kisebb erőfeszítésekkel” amennyiben a tüzelőanyag szerkezetben nem történik a kibocsátásokra negatív irányba ható elmozdulás.)

A javasolt NKT-2 elvek két oldalról közelítik meg a csökkentés kérdését. Egyrészt, csupán a kibocsátás-kereskedelem rendszerének bevezetése következtében, a hazai kiosztási szabályoktól függetlenül a szén-dioxid költség növelő tényezővé válik, és ez mindenféle külön ösztönzés nélkül a kibocsátások csökkentése irányába hat az egyes létesítmények szintjén. Másrészt az új belépőkre vonatkozóan a javasolt szabályok azt hivatottak elérni, hogy a lehető legjobb technológiába történő beruházások minél nagyobb mértékben kihasználásra kerüljenek, ezzel valamelyest átalakítva az egyes létesítmények termelése közötti arányokat is a tisztább technológiák javára.

A jövőbeni éghajlatpolitika rugalmasságának határt szabna egy ilyen jellegű garanciavállalás, de kérdés, hogy ez a határ mennyire korlátoz valóban. Véleményünk szerint – bizonyos energiapolitikai feltételek teljesülése ese-

tén mely nem vezet nagymértékű lignit alapú fejlesztésekhez – a garanciavállalás középtávon megvalósítható. A garanciavállalás előnye éghajlatpolitikai szempontból, hogy egy szintre helyezi a régi és új létesítményeket – figyelembe véve hogy a régi létesítmények a kvótáik nagy részét ingyenesen kapják és nagyobb kibocsátás-csökkentési potenciállal rendelkeznek – és így biztosítva van, hogy egy adott termékmennyiséget nem régi és magasabb fajlagos kibocsátással rendelkező létesítményekben termelnek meg, ezáltal növelve az összkibocsátást, csak azért mert ott még lehet csökkenteni a kibocsátásokat a termelés visszafogása nélkül.

12. kérdés: *Feltéve, hogy az új belépők számára a világvizonylatban elérhető legkisebb fajlagos kibocsátási technológiák alapján kerül sor kiosztásra, vállaljon-e az állam hosszabb távon garanciát arra, hogy ezen létesítmények számára kiosztásra kerülő kibocsátási egység mennyiségét a későbbi kereskedési időszakokban sem csökkenti?*

13. kérdés: *Ha igen, milyen időtartamra vállaljon az állam garanciát arra, hogy a 2012-ig új létesítésű létesítmények kibocsátási egység mennyiségét nem csökkenti, és miért?*

14. kérdés: *Javasolja-e, hogy ezt a szabályt ne csak a 2006–2012 között új létesítésű létesítményekre terjesszük ki, hanem minden megfelelően alacsony fajlagos kibocsátással rendelkező létesítményre, függetlenül az üzembe helyezés időpontjától?*

6.3. Bezáró létesítmények egységeinek megtartása

A 2005-2007 időszakra elfogadott szabályokhoz hasonlóan ésszerű lehet a bezáró létesítmények egységei megtartásának lehetővé tétele. Ezáltal ösztönzés van arra, hogy az üzemeltetők öko-hatékony technológiába ruházzanak be a korszerűtlen technológiával termelő létesítményeikben, hogy a felszabaduló kibocsátási egységeket a piacon eladhassák (ennek egyik esete a rekonstrukció végrehajtása).

A 6.1 fejezetben szereplő új belépő létesítmény kategóriák közül az a) és b) csoportba tartozó létesítmény az új belépő tartalékból való részesedés helyett választhatja az általa kiváltott bezáró létesítmény vagy létesítmények kibocsátási egységeihez való hozzájutást. Az új belépő lehet nem jogutód is amennyiben bizonyított, hogy egy vagy több adott és egyértelműen azonosítható leálló létesítmény termelését váltja ki mely(ek) a kibocsátási egységei(ke)t a következő évtől nem kapja(k) meg.

15. kérdés: *Kérjük jelezze, hogy mennyiben ért egyet javaslatunkkal a bezáró létesítmények kibocsátási egységeinek megtartásáról, illetve milyen módosításokat lát indokoltnak!*

7. Az Együttes Végrehajtási Projektek elismerése és az ezen projektekből származó kibocsátás-csökkentési egységek elszámolása

Az ún. „Linking” Irányelv (Az Európai Parlament és a Tanács 2004/101/EK irányelve az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvnek a Kiotói Jegyzőkönyv projekt-mechanizmusára tekintettel történő módosításáról) az Együttes Végrehajtási (a továbbiakban: JI) projektekre a kibocsátás-kereskedelem által érintett létesítmények esetén biztosítja a kettős elszámolás kiküszöbölését. Ez azt jelenti, hogy biztosítja, hogy a hazánkban megvalósuló kibocsátás-csökkentéssel járó projektek nem számolhatnak el az általuk elért kibocsátás-csökkentésért ERU-t (a Kiotói Jegyzőkönyv JI mechanizmusában részt vevő felek között transzferált kibocsátás-csökkentési egységet), valamint ezzel párhuzamosan kibocsátási egységet az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszere alatt ugyanazon kibocsátás-csökkentésért. A kettős elszámolás kiküszöbölésére az esetben van szükség, ha egy hazánkban megvalósuló projekt olyan hazai kibocsátásokat csökkent, melyek az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszer hatálya alá is esnek egyben.

A kettős elszámolásnak két fajtája van: beszélhetünk közvetlen kettős elszámolási hatással rendelkező projektekről illetve közvetett kettős elszámolási hatással rendelkező projektekről. Amennyiben egy projekt közvetlenül van hatással egy adott, a kibocsátás-kereskedelem hatálya alá tartozó létesítmény kibocsátásaira (közvetlen illetve direkt kettős elszámolás), mint például egy tüzelőberendezés fosszilis tüzelőanyagról biomasszára váltása, akkor beszélünk közvetlen hatásról. A közvetett, illetve indirekt hatás esetén (pl. szélpark) a projekt nem adott, és azonosítható létesítmény(ek)ben csökkenti a kibocsátásokat, hanem a kibocsátás-kereskedelem alá tartozó valamely szektor egészében. A szélparkok például fosszilis tüzelőanyag felhasználást válthatnak ki, így járulva hozzá a kibocsátás-csökkentéshez, azonban nem azonosíthatók egyértelműen azok az erőművek, ahol a termelés és ezáltal a kibocsátás csökkentésre került.

A Linking Irányelv 11b. cikk (3) bekezdése alapján 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetlenül csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – ezen létesítmény üzemeltetője általi – törlése esetén adhatók ki. A (4) bekezdés szerint pedig 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetett módon csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – az ERU-k és a CER-ek származásának megfelelő tagállam nemzeti jegyzékéből való – törlése esetén adhatók ki.

A Linking Irányelv végrehajtásáról készül egy Bizottsági Határozat³ mely a kettős elszámolás kiküszöbölését részletezi. Ennek értelmében az NKT-ban a potenciálisan kettős elszámolási hatással lévő projektek számára a tagállamoknak egy tartalékot kell képezniük, melynek tartalmaznia kell a projektenkénti tervezett kibocsátás-csökkentést ahogy az az adott projekt alapvonal tanulmányában szerepel, minden olyan JI projektre, mely az NKT notifikációja előtt Jóváhagyó Nyilatkozatot kapott. Ezek az egységek kerülnek törlésre a projekt kibocsátás-csökkentésének hitelesítésekor és az ERU-k átadásakor. Értelemszerűen ezen projektek számára legfeljebb az alapvonal tanulmányban szereplő ERU írható jóvá, a megfelelő mennyiségű kibocsátási egységnek a tartalékból való törlését követően. A tartalék mennyisége pedig a már Jóváhagyó Nyilatkozatot kapott direkt és indirekt hatású projektek esetén az alapvonal (baseline) tanulmányban szereplő mennyiségek összegével, valamint a további projektekre félretett tartalék összegével egyenlő. A már Jóváhagyó Nyilatkozattal rendelkező projektekre elkülönítendő tartalék képzési módja, annak mennyiségének meghatározása egyértelmű, e tekintetben mozgásterünk nincs.

A tartalék képzése a teljes mennyiségből történik, melyet az EV projektek nélkül, és EV projektekkel együtt előrejelzett kibocsátások különbözeteiként számolunk. Az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszere már önmagában ösztönzést biztosít minden potenciálisan közvetlen kettős elszámolási hatással rendelkező projekt esetén a kibocsátások csökkentésére, további ilyen jellegű projektek iránt tehát érdeklődés nem várható. A közvetett hatású projektek iránt azonban továbbra is lehet érdeklődés, így elsősorban az indirekt hatású projektek kapcsán szükséges annak a döntésnek a meghozatala, hogy mennyi JI projekt számára képezzünk tartalékot a következő időszakra szóló kiosztási tervben, vagyis képezzünk-e tartalékot Jóváhagyó Nyilatkozattal még nem rendelkező projektekre, és ha igen, melyekre. A még nem létező JI projektek számára képzett tartalék értelemszerűen a JI projektek nélkül és JI projektekkel együtt előrejelzett kibocsátások közötti különbséget, vagyis a tartalékot olyan módon növeli, hogy csökkenti a JI projektek figyelembevételével előrejelzett kibocsátásokat, vagyis egyes szektoroknak a kibocsátási egység-mennyiségét.

A KvVM véleménye szerint kedvező lehetőséget biztosíthat hazánk számára a továbbiakban is a JI mechanizmus alkalmazása a kibocsátások csökkentésére. Emellett számos olyan projekt van, amely Támogató Nyilatkozattal már rendelkezik, Jóváhagyó Nyilatkozattal azonban még nem, és ezeknek a projekteknek a tulajdonosai rosszul járhatnak, ha egy eltervezett projektet a tartalék korlátozása miatt nem tudnak JI projektként megvalósítani.

³ COMMISSION DECISION of [...] on avoiding double counting of greenhouse gas emission reductions under the Community emissions trading scheme for project activities under the Kyoto Protocol pursuant to Directive 2003/87/EC

16. kérdés: *A már jóváhagyott projekteken felül, további projektekre is képezzen-e hazánk tartalékot? Kérjük választát indokolja meg!*

17. kérdés: *Ha igen, mely projekt típusokra, és miért?*

A Linking irányelv nem csak arra ad lehetőséget, hogy a hazai vállalatok részt vegyenek JI projektekben, hanem arra is, hogy a más országokban megvalósuló ilyen projektekből származó egységeket a kötelezettségeik teljesítésére felhasználják. A Linking Irányelv szerint a tagállamok az üzemeltetők számára engedélyezhetik, hogy a 2008-2012 közötti időszakokban a közösségi rendszer projekttevékenységeiből eredő CER-eket és ERU-kat használjanak fel, legfeljebb az egyes tagállamok Nemzeti Kiosztási Tervében az egyes létesítményekre és az adott időszakra vonatkozó kibocsátási egység-kiosztás százalékos mértékéig. Erre egy egységnek a tagállam által egy – az ezen üzemeltetőt a tagállama szerinti nemzeti kibocsátásforgalmi-jegyzék szerint megillető – CER-ért vagy ERU-ért cserébe történő kiadásával és azonnali visszaadásával kerül sor.

Hazánk is élni kíván a lehetőséggel, hogy a 2008–2012 közötti időszakban a gazdasági szereplők számára lehetővé tegye a projekt alapú mechanizmusokból származó egységek felhasználását elszámolási célból. Ennek jelenleg elképzelt módja, hogy minden létesítmény a saját kiosztásának legfeljebb 10%-áig használhat fel ilyen egységeket, de az összes projekt-alapú mechanizmusból származó egységek felhasználása nem haladhatja meg a teljes kiosztásra kerülő egységek mennyiségének 5%-át. Az összesen 5%-ot meghaladó összesített igény esetén a további ilyen jellegű igények elutasításra kerülnek. A korlátozás nem éves korlát, hanem a teljes időszakra vonatkozik.

18. kérdés: *Egyetért-e Ön a projekt alapú egységek felhasználására vonatkozó elképzeléssel? Amennyiben nem, kérjük választát indokolja, és adjon alternatív javaslatot!*

8. Tájékoztatás változásról a kibocsátások nyomonkövetésével és elszámolásával, valamint az érintett létesítmények körével kapcsolatban

Az 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatók létrehozásáról szóló 2004/156/EK Bizottsági Határozat felülvizsgálata jelenleg van folyamatban. A már nyilvános tervezet angol nyelven letölthető a KvVM honlapjáról (<http://www.kvvm.hu/klima/uhg3.htm>). A tervezet szerint számos változás várható a nyomon követési módszertanban, ezek közül kiemelünk kettőt, melyek a becsült kibocsátásokat befolyásolja. Egyrészt változik a tüzelőanyagok referencia oxidációs tényezője, mely ezentúl megfelel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (In-

tergovernmental Panel on Climate Change) által előírt módszertanban található értékeknek. Emellett egyértelművé válik, hogy a kerámia termékek gyártása során a folyamat-eredetű kibocsátásoknak részét képezi az agyag szervesanyag-tartalmából eredő kibocsátás. A 2008–2012 időszaki kibocsátások előrejelzése ezeknek a változásoknak a figyelembevételével készül.

A létesítmények körében az alábbi változásokat tervezzük, az alábbi indokokkal:

- a koromgyártás, krakkolás és kőzetgyapot gyártás a kibocsátás-kereskedelem hatálya alá kerül (ld. a „További útmutatás az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszere 2008–2012 közötti kereskedelmi időszakára benyújtott kiegészítő tervekről” COM(2005) 703 végleges Bizottsági Közleményt, mely megtalálható az Európai Unió http://europa.eu.int/comm/environment/climat/pdf/nap_2_guidance_hu.pdf honlapján)

- a Dunaferr Dunai Vasmű Rt.-ben keletkező kohógáz fáklyázását végző létesítmény a kibocsátás-kereskedelem hatálya alá kerül. Ennek hiányában ugyanis a rendkívül magas kibocsátási tényezővel rendelkező kohógáz egy része szabadon hagyja el a rendszert, ezáltal kivéve az ösztönzést a rendszerből.

9. Ágazati elvek konzultációja

Az NKT-2 keretében, az NKT-1-hez hasonlóan, kétlépcsős kiosztás érvényesül. Ez azt jelenti, hogy a kiosztásra kerülő teljes mennyiségben belül meghatározásra kerülnek az ágazati teljes mennyiségek (ágazati sapkák), majd ezen osztoznak az adott ágazatba tartozó létesítmények. Ennek alternatívája, hogy a teljes mennyiségben belül nem osztjuk ágazatokra a kvótamennyiséget, és ekkor az összes, a kibocsátás-kereskedelem hatálya alá tartozó létesítmény ugyanabból a teljes mennyiségből, egységes szabályok alapján részesedik.

Az ágazatonként elkülönített kibocsátási egység mennyiségek lehetővé teszik, hogy az egyes ágazatokban a létesítmények közötti kiosztás esetén eltérő szabályokat alkalmazzunk, melyek figyelembe veszik az adott ágazat sajátosságait. További előnye, hogy az ágazatonként eltérő növekedési ütem nem kerül ágazatközi átlagolásra.

9.1. Ágazati felosztás meghatározása

A két lépcsős kiosztás során elsőként el kell dönteni, hogy az ETS-ben résztvevő létesítmények milyen szektorokba sorolhatók, ezt követően pedig az egyes szektorokra meg kell határozni a kibocsátási egységek létesítmények közötti kiosztásának szabályait.

A szektorok kijelölése az alábbi szempontok szerint történhet:

- növekedési ütem tekintetében homogén szektorokat indokolt létrehozni,

- a felosztás ne okozzon verseny-előnyt vagy -hátrányt, az egy piaci szegmensre termelő létesítmények kerüljenek egy szektorba, és részesüljenek azonos bánásmódban

- ne jöjjenek létre csak egy-két létesítmény magukba foglaló szektorok

- minden létesítmény legyen egyértelműen besorolható egyik vagy másik szektorba.

Az NKT-1-hez képest a szektorok esetleges alszektorokra történő bontására csak indokolt esetben kerüljön sor (pl. a „saját célú tüzelőberendezések” esetében).

19. kérdés: *Az Önök létesítményét érintő ágazat esetén egyetért-e az ágazati felosztással? (ld. 2. táblázatot a 9.2 fejezetben!) Amennyiben nem, milyen ágazati felosztást tartana indokoltnak, és miért?*

A fenti kérdéssel az NKT-2 elvek előzetes konzultációja keretében csaknem minden észrevételező egyetértett, egy javaslat érkezett a kapcsolt létesítmények külön ágazatként történő kezelésére, valamint egy másik javaslat a villamosenergia rendszer rugalmasságát, ellátásbiztonságát szolgáló, rendszerszintű szolgáltatásokat nyújtó létesítmények külön kezelésére.

20. kérdés: *Az Önök létesítményét érintő ágazatban milyen adatokat illetve információkat valamint az ágazatok növekedését befolyásoló szempontokat tart fontosnak az ágazati termelés növekedés, illetve az ágazati kibocsátások alakulásának előrejelzéséhez? (A kérdés tájékoztatósi célú, az arra adott válaszok közvetlenül az NKT-2 elvekben nem jelennek meg.)*

9.2. Az egyes ágazatokban a létesítmény szintű kiosztás alapjául szolgáló bázisadatok meghatározása

A kibocsátási egységek térítésmentes kiosztásának szabályait az egyes ágazatok – amennyiben ágazati konszenzus születik – maguk határozhatják meg. A kibocsátási egységek létesítmények közötti szétosztásának szabályait az ún. „bázisadat” határozza meg, amely az adott létesítmény valamely jellemzőjére vonatkozó adat, és amely meghatározza, hogy a létesítmény az ágazati teljes mennyiségből milyen arányban részesedik. A bázisadat lehet valamely múltbeli időszak („bázisidőszak”) kibocsátásainak átlaga, vagy lehet a létesítmény bázisidőszaki termelési vagy tüzelőanyag felhasználási adata.

A létesítmények közötti szétosztás szabályainak meghatározásakor figyelemmel kell lenni az alábbi szempontokra:

- Éghajlatpolitikai megfontolásból ajánlott olyan bázisidőszak választása, melyet az ágazati szereplők nem befolyásolhatnak, mivel nem kívánatos olyan ösztönzők beépítése a rendszerbe, amelyek a szereplőket jövőbeli kibocsátási egység kiosztásuk növelése érdekében a 2005–2007 közötti időszakban kibocsátásaik növelésére készítenek.

– Amennyiben az adott szektorban az egyes szereplők súlyarányát tekintve átrendeződés van folyamatban, illetve várható, úgy javasolt olyan későbbi bázisidőszak választása, amely jobban tükrözi a szektorban a szereplők között várható arányokat a 2008-2012 időszakban.

– Amennyiben az adott ágazatban jellemző a nagyobb ingadozás az egyes évek között a kibocsátások tekintetében, ajánlott hosszabb bázisidőszak választása.

– Az ágazati szereplők közötti leosztás legyen egyértelmű és egyszerű.

– Amennyiben egyes ágazatokon belül a szereplők képesek megegyezni az ágazati teljes mennyiség szétosztásának elveiben, arra legyen lehetőségük, azonban ilyen megegyezés hiányában cél, hogy egyes létesítmények ne kerüljenek hátrányos helyzetbe ha kibocsátásaik csökkentése csak nagyobb költségek mellett, illetve a termelés csökkentésével lehetséges, (az elavult technológiát alkal-

mazó üzemeltetők, létesítmények ne élvezzenek indokolatlan előnyt).

Hangsúlyozni szükséges, hogy egy-egy ágazaton belül a választott bázisadat illetve bázisidőszak csak az ágazati teljes mennyiségnek az egyes létesítmények közötti felosztására van befolyással és magát az ágazati teljes mennyiséget nem befolyásolja.

Így például egy legjobb elérhető technológiai fajlagos kibocsátásokon alapuló ún. „benchmark-típusú” kiosztás összességében nem „szigorúbb” mint a múltbeli kibocsátásokon alapuló ún. historikus kiosztás, csupán olyan eredményhez vezet, mely a kisebb fajlagos kibocsátással rendelkező létesítmények esetén a tényleges kibocsátásokhoz képest relatív túlallokációhoz, a nagyobb fajlagos kibocsátással rendelkező létesítmények esetén pedig relatív alulallokációhoz vezet, a teljes ágazati kibocsátási egység mennyiség azonban változatlan marad.

2. Táblázat: Az NKT2-ben javasolt ágazati felosztás és javasolt bázisadat

Ágazat	Javasolt bázisadat és bázisidőszak
Villamosenergia-termelés	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Távhő	1998–2003 a legkisebb kibocsátási év levonásával
Intézményi hőellátás	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Élelmiszeripar	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Földgáztárolás és szállítás	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Cukorgyártás	Cukorkvóta * átlagos fajlagos kibocsátás 1998–2003 között
Egyéb ipari hő és villamosenergia termelés saját célú tüzelőberendezésben	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Olajfinomítás	Nincs bázisév, csak egy szereplő a szektorban
Kokszolás	Nincs bázisév, csak egy szereplő a szektorban
Fémérc pörkölés és zsugorítás, vas- és acéltermelés, meleghengerlés	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Mészgyártás	2000–2005 időszak éves mésztermelési adataiból számított átlag
Cementgyártás	A MCSz javaslata: benchmark mely figyelembe veszi az adott létesítményben felhasznált tüzelőanyagot Továbbra is várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Üveggyártás	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Finomkerámia termékek gyártása	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Durvakerámia termékek gyártása	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait
Papír és cellulózipar	Várjuk az ágazat szereplőinek javaslatait

21. kérdés: *Egyetért-e az ágazat számára javasolt bázisidőszakkal illetve bázisadattal, illetve milyen bázisidőszakot és bázisadatot javasol az adott ágazatban? Kérjük jelezze, hogy ezt az ágazat milyen sajátos viszonyai indokolják!*

– Múltbeli adatok vagy tervezett adatok alapján történjen a kiosztás? (a tervezett adatok alkalmazását mint általános szabályt a KvVM abban az esetben tartja elfogadhatónak, ha az iparágban az összes érintett meg tud egyezni nem csak a bázisidőszak tekintetében, hanem a létesítmények közötti pontos arányszámok tekintetében is. Egyéb esetben egy ilyen megoldás eldönthetetlen vitát generálhat, ugyanis jövőbeli adatok tekintetében azok hitelesítése nem lehetséges.)

– Nyersanyag- vagy tüzelőanyag felhasználás, illetve szén-dioxid kibocsátás arányában kerüljön sor kiosztásra?

– Termelés arányában vagy valamilyen benchmark (pl. legjobb elérhető technológia fajlagos kibocsátásai) alapján kerüljön sor az ágazati kibocsátási egység mennyiségnek a létesítmények közötti kiosztására?

– Milyen hosszú legyen a bázisidőszak?

– Elhagyásra kerüljenek-e bizonyos nem reprezentatív évek adatai (pl. lényeges technológiaváltás előtti adatok, bizonyos feltételek teljesülése esetén a legkisebb kibocsátási év adatai, jelentős üzemzavar évének adatai)?

9.3. Tisztább technológiák támogatása az ágazati teljes mennyiségek létesítményi szintű leosztásán keresztül

A kizárólag múltbeli adatok alapján történő kiosztás esetén a tisztább technológiák hátrányos helyzetbe kerülhetnek. Ennek oka, hogy míg az elavult technológiát használó létesítmények kibocsátása a múlthoz képest csökkenthető, addig a kisebb fajlagos kibocsátással rendelkező létesítményekben a kibocsátás további csökkentése nehézségekbe ütközik, illetve amennyiben minden létesítmény a múltbeli kibocsátásának megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet kap, a korszerűtlenebb technológiát alkalmazó létesítmények előnyre tehetnek szert. Amennyiben tehát nem benchmark alapon történik az ágazati egységmennyiség leosztása a létesítmények között, helyénvaló lehet a tisztább technológiát alkalmazó (alacsonyabb fajlagos kibocsátásokkal működő) létesítmények elismerése a kibocsátási egységek kiosztása során.

A tisztább technológiák támogatása egyrészt a térítés ellenében kiosztásra kerülő kibocsátási egységekből származó bevételen keresztül történhet, másrészt a jelenleg működő létesítmények számára történő kiosztáson keresztül, harmadrészt pedig az új belépők számára történő kiosztáson keresztül. Az első lehetőséget a 5. fejezet, a harmadik lehetőséget a 6. fejezet külön tárgyalja.

A kiosztásra kerülő kibocsátási egységek teljes mennyisége az érintett szektorok előre jelzett kibocsátási mennyi-

ségének összegével egyenlő (levonva a tartalékokat), a 4. fejezetben felsorolt okok miatt. Emiatt, amennyiben az NKT-2-n belül a tisztább technológiát alkalmazó létesítmények számára kedvező kiosztást kívánunk megvalósítani, úgy részben más létesítmények kiosztását kell csökkenteni, tekintettel arra, hogy a kiosztásra kerülő kibocsátási egység mennyiség adott. Ha azonban ezt nem tesszük, a tisztább technológiát alkalmazó létesítmények üzemeltetői hátrányos helyzetbe kerülhetnek a korszerűtlenebb technológiát alkalmazó létesítményekhez képest.

22. kérdés: *Javasolná-e a tiszta technológiák támogatását a kibocsátási egységek kiosztása során?*

A tisztább technológiák elismerésének egyik lehetséges módja, az ilyen technológiával termelő vállalatok számára biztosítani a bázisadatok összegén felüli maradék kibocsátási egység mennyiséget, illetve amennyiben a bázisidőszaki kibocsátások összege meghaladja a szektor számára rendelkezésre álló kibocsátási egység mennyiséget, biztosítani, hogy ezek a létesítmények ekkor is hozzájussanak a bázisidőszaki kibocsátásaikkal egyenlő kibocsátási egység mennyiséghez.

23. kérdés: *Javasolná-e egy ilyen, a bázisidőszaki kibocsátásokat mint minimumot minden körülmény között biztosító elv alkalmazását a tiszta technológiák támogatására, valamint javasolná-e a tiszta technológiák számára a bázisigényeken felüli mennyiség szétosztását amennyiben az adott ágazatban rendelkezésre álló kibocsátási egység mennyiség a bázisadatok összegét meghaladja?*

24. kérdés: *Tiszta technológiának minősül-e a kapcsolt villamos energia és hőtermelés? Ha igen, milyen határfok felett, mely tüzelőanyagok esetén? Milyen egyéb feltételek teljesülése (pl. hő iránti kereslet, hőszállítás során keletkező hővesztés) szükséges ahhoz, hogy a technológia valóban tisztának minősüljön?*

A fenti kérdésre az NKT-2 elvek előzetes konzultációja során beérkezett észrevételek közül több hivatkozott az előkészítés alatt álló, jó hatásfokú, hőenergiával kapcsolatosan termelt villamos energia eredetigazolásáról szóló GKM rendeletre.

25. kérdés: *Tiszta technológiának minősül-e a bioüzemanyag-gyártás, tekintve, hogy a gyártási folyamat eredményeképpen a kibocsátásoknál nagyobb a szén-dioxid kibocsátás megtakarítás?*

26. kérdés: *Milyen egyéb technológia minősül tiszta technológiának, melyre javasolná a fenti szabály alkalmazását?*

A kérdésekre adott válaszokat köszönjük!

**A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Fejlesztési Igazgatósága
közleménye
a Környezetvédelmi és Infrastruktúra Operatív Program
Egészségügyi és építési-bontási hulladék kezelése, valamint az Állati hulladék kezelése című intézkedések
keretében támogatást nyert pályázatokról**

Projekt megnevezése	Pályázó neve	Pályázati ablak neve	Megítélt támogatási összeg (ezer forint)
Állatihulladék-kezelő telep technológiai fejlesztése	ATEVSZOLG Innovációs és Szolgáltató Bt.	Állati hulladék kezelése (KIOP-1.2.0-F.-2005-08-0005/2)	33 304
Logisztikai és technológiai fejlesztés az ATEV Rt. mátyásdombi, debreceni és solti telephelyén	ATEV Fehérjefeldolgozó Rt.	Állati hulladék kezelése (KIOP-1.2.0-F.-2005-08-0006/2)	490 000
Egészségügyi hulladék kezelés komplex rendszerének EU-követelményekhez igazodó fejlesztése Szeged régiójában	SZOTE Szolgáltató Kht.	Egészségügyi és építési-bontási hulladék kezelése (KIOP-1.3.0-F.-2005-07-0001/2)	384 328
Összesen			907 632

Környezetbarát termék minősítés

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Környezetbarát Termék Közhasznú Társasága közli, hogy a környezetvédelmi és vízügyi miniszter döntése alapján 2006. március 2-án a következő gyártó „bevásárlótáska” termékei elnyerték a „környezetbarát csomagolás” védjegyhasználati jogot:

PAPIER-METTLER HUNGÁRIA KFT.
(cím: 1112 Budapest, Beregszáz út 82/B)
„NatureStep lebomló adalékanyagot tartalmazó polietilén bevásárlótáskák”

A pályázat értékelésénél a fenti termékek alábbi előnyös környezeti tulajdonságait emelték ki:

- biológiai úton lebomlanak;
- a települési szilárdhulladék-lerakók terhelését csökkentik;
- a lebomlás során nem keletkeznek mérgező anyagok.

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Környezetbarát Termék Közhasznú Társasága közli, hogy a környezetvédelmi és vízügyi miniszter döntése alapján 2006. március 6-án a

Weishaupt Hőtechnikai Kft.
(cím: 2051 Biatorbágy, Budai u. 6.)
WG típusjelű kényszerlevegős gázégő termékei

elnyerték a „Környezetbarát termék” védjegy használatának jogát.

A pályázat értékelése a fenti termékek következő előnyös környezeti tulajdonságait emelte ki:

- hosszú élettartam;
- nagy üzembiztonság;
- energiahatékonyság;
- alacsony szén-dioxid- és nitrogénoxid-kibocsátás;
- alacsony zajszint.

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
1/2006. (EüK. 3.) Gyf.**

közleménye

**a berekfürdői Termál Hotel Pávai Szálloda számára
gyógyszálló megnevezés használatának
engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága az Rheu-Med Kft. (5300 Karcag, Kazinczy u. 1.) tulajdonában álló berekfürdői Termál Hotel Pávai számára „**Termál Hotel Pávai Gyógyszálló**” elnevezéssel a **gyógyszálló** megnevezés használatát engedélyezte (463/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
2/2006. (EüK. 3.) Gyf.**

közleménye

**Monor K-254 OKK számú kút vize számára
természetes ásványvíz megnevezés használatának
engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága az Ilzer Sörgyár Rt. (2200 Monor, Gép u. 1.) tulajdonában álló **Monor K-254 OKK számú** kút vizének **palackozási** célú felhasználásban – „**Filigrana**” elnevezéssel – a **természetes ásványvíz** megnevezés használatát engedélyezte (497-3/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
3/2006. (EüK. 3.) Gyf.**

közleménye

**Pölöske K-14 OKK számú kút vizének elismert
ásványvíz megnevezését engedélyező határozat
módosításáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Bognár Szörp Kft. (8929 Pölöske, Petőfi S. u. 1.) tulajdonában és üzemeltetésében lévő **Pölöske K-14 OKK számú** kút (Pölöske Aquafitt) vizének **palackozási** célú felhasználásban az „**AQUAFITT**” elnevezés helyett a „**PÖLÖSKEI AQUAFITT**” **természetes ásványvíz** megnevezés használatát engedélyezte (506/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
4/2006. (EüK. 3.) Gyf.**

közleménye

**Akasztó B-109 OKK számú kút vize számára
természetes ásványvíz megnevezés használatának
engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Nagy Ervin (6200 Kiskőrös, Toldi u. 10.) tulajdonában és üzemeltetésében lévő **Akasztó B-109 OKK számú** kút vizének **belső** (ivási és palackozási) célú felhasználásban – „**AQUA DOLINA**” elnevezéssel – a **természetes ásványvíz** megnevezés használatát engedélyezte (561/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
5/2006. (EüK. 3.) Gyf.**

közleménye

**Velence K-45 OKK számú kút vize számára gyógyvíz
megnevezés használatának engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a **Velence Város Önkormányzata** (2481 Velence, Tópart 26.) tulajdonában álló **Velence K-45 OKK számú** kút vizének **külső** (fürdősi célú) felhasználásánál a „**gyógyvíz**” megnevezés használatát engedélyezte (411-5/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
6/2006. (EüK. 3.) Gyf.**

közleménye

**Budapest III. B-47 OKK számú kút elismert
ásványvizének névváltoztatásáról és törzkönyvnek
megújításáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a BUSZESZ Rt. (1033 Budapest, Sorompó u. 1.) tulajdonában és üzemeltetésében lévő **Budapest III. B-47 OKK számú** (Norbi Aqua Gyémánt) kút vizének **palackozási** célú felhasználásban az „**ÓBUDAI GYÉMÁNT**” elnevezés helyett a „**NORBI AQUA GYÉMÁNT**” **természetes ásványvíz** megnevezés használatát engedélyezte és egyben a törzkönyvet is megújította (507/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
7/2006. (EüK. 3.) Gyf.
közleménye**

**Nyárlőrinc K-47 OKK számú kút vizének elismert
ásványvíz megnevezését engedélyező határozat
módosításáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Maspex Olympos Üdítőital Gyártó Kft. (6032 Nyárlőrinc, Fő u. 1.) tulajdonában és üzemeltetésében lévő **Nyárlőrinc K-47 OKK számú** (Apenta Optima) kút vizének **palackozási** célú felhasználásban az „Optima” elnevezés helyett az **„APENTA” természetes ásványvíz** megnevezés használatát engedélyezte (615/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
8/2006. (EüK. 3.) Gyf.
közleménye**

**Kisvárdai B-167 OKK számú kút elismert ásványvíze
törzskönyvének megújításáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Várda-Drink Rt. (4600 Kisvárdai, Temesvári út 4.) tulajdonában és üzemeltetésében lévő **Kisvárdai B-167 OKK számú** (Mistral) kút vizének **palackozási** célú felhasználásban a „Mistral” **természetes ásványvíz** megnevezés használatát továbbra is engedélyezte (526-6/Gyf/2005.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
9/2006. (EüK. 3.) Gyf.
közleménye**

**Budapest XI. B-46 OKK számú kút vizét elismert
ásványvízzé minősítő határozat visszavonásáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága az Apenta Ásványvíz és Üdítőital Kft. (1112 Budapest, Örmezei út 33.) által fenntartott és üzemeltetett **Budapest XI. B-46 OKK szá-**

mú (Apenta) kút – „Apenta” elnevezéssel forgalmazott – vizét elismert ásványvízzé minősítő **163/Gyf/1982.** számú **határozatot visszavonja (623/Gyf/2005.).**

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal
Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi
Főigazgatóságának
10/2006. (EüK. 3.) Gyf.
közleménye**

**a romániai Előpatak (Valcele) Erzsébet-forrás vize
számára gyógyvíz forgalomba hozatalának
engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a **romániai Covasna (Kovászna) megye Valcele (Előpatak) Elisabeta (Erzsébet) forrás** vizének palackozási célú felhasználásban – „Valcele Előpataki Gyógyvíz” elnevezéssel – a **forgalomba hozatalt** engedélyezte (154/Gyf/2005.).

Cikkek, tanulmányok

Dr. Julesz Máté
tudományos kutató (Szeged)

Prenvenció és reparáció a környezetvédelmi magánjogban*

* A cikk olvasható a „Magyar Jog” folyóirat 2006. évi 3. számában.

Helyesbítés

A Magyar Közlöny 2006. évi 14. számában megjelent, a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programról szóló 25/2002. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról szóló 30/2006. (II. 8.) Korm. rendelet 1. számú melléklete 3.2. táblázatának fejrésze helyesen:
„A Települési Szennyvíz Irányelv 4. cikkének megvalósítási programja **érzékeny területen**”

(Nyomdahiba)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Ismét megrendelhető, 2006. évre előfizethető az immár fél évszázados hagyományokra visszatekintő **Pénzügyi Szemle**, amely megújuló, bővülő tartalommal, állandó rovatrenddel, korszerű tipográfiával, igényes borítóval – s ami szintén újdonság – egy kötetben a magyarral, teljes terjedelemben angol nyelven is a tisztelt Olvasók rendelkezésére áll.

Több állami, pénzügyi szervezet összefogásával, neves szakemberekből álló szerkesztőbizottság irányításával, új laptulajdonos gondozásában, szerkesztésében, s változatlanul a Magyar Hivatalos Közlönykiadó kiadásában negyedévente jelenik meg a **Pénzügyi Szemle**, amely közpénzügyi szakfolyóiratként aktuális és hiteles képet ad a pénzügyi rendszer, ezen belül hangsúlyosan a közszféra (public sector), valamint – a főbb pénzügyi összefüggések tükrében – a magyar nemzetgazdaság lényeges vonásairól, a felzárkózási, jövőépítési törekvésekről, s a kapcsolódó szakmai vitákról. A folyóirat a gyakorlati problémák oldaláról közlélve a tudományos eredmények iránt is nyitott. Ily módon a megújuló **Pénzügyi Szemlét** haszonnal forgathatják a különböző területeken dolgozó gazdasági és pénzügyi szakemberek, közgazdászok, jogászok, vezetők, menedzserek mellett a politikai élet szereplői, az egyetemi és főiskolai oktatók, hallgatók és a tudományos kutatók is.

A **Pénzügyi Szemle** megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén:

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., postacímén: 1394 Budapest 62, Pf. 357.

Éves előfizetési díj 2006. évre 19 908 Ft áfával, vagy 80 euró.

Egy szám ára: 5000 Ft áfával, vagy 20 euró.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük 2006. évre a **Pénzügyi Szemle** című közpénzügyi szakfolyóiratot.

A megrendelő (cég) neve:

címe (helység, irányítószám, utca, házszám):

bankszámlaszáma:

ügyintézője és telefonszáma:

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Az **Ellenőrzési Figyelő** az ellenőrzési és felügyeleti szakma egyedüli olyan, negyedévente megjelenő szakfolyóirata, amely a teljes szakterületet áttekinti. A lap a gazdálkodás területén dolgozó valamennyi szakember számára hasznos információkat tartalmaz, ezen túlmenően az önkormányzatok és a közigazgatási hivatalok szakmai, felügyeleti munkájával kapcsolatos cikkei révén ezen területek szakemberei számára is segítséget jelenthet a napi munkában. A lap szerkesztésében részt vesz a KEHI, az APEH, az ÁSZ, az ÁPV Rt, a Belügyminisztérium, a Gazdasági Minisztérium, az ORFK és a VPOP is.

Az **Ellenőrzési Figyelő** az ellenőrzési munka tapasztalatairól szóló esettanulmányok, az ellenőrzési és felügyeleti munka egy-egy területére vonatkozó összefoglaló értékelések, korszerű ellenőrzési módszertanok ismertetésével, nemzetközi kitekintéssel bővíti az ellenőrzés és a felügyelet területén dolgozó emberek és az ellenőrzöttök ismereteit is. Igen nagy érdeklődést keltenek a fontos és aktuális témákról tartott „Kerekasztal-beszélgetések” rovat és az ellenőrzési rendszer EU-csatlakozással összefüggő átalakításáról szóló cikkek. A lap rendszeresen tájékoztat a Magyar Pénzügyi-Gazdasági Ellenőrök Közhasznú Egyesület szakmai közéleti eseményeiről.

Az **Ellenőrzési Figyelő** szakmai fórumként kínálozik arra, hogy a minisztériumok, az ellenőrzési szervezetek és felügyeleti belső és külső szakmai kommunikációját segítse, munkatársainak szakmai ismereteit gyarapítsa, szakismeretét növelje.

Az **Ellenőrzési Figyelő** megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

2006. évi éves előfizetési díja: 3024 Ft áfával, fél évre 1512 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az

Ellenőrzési Figyelő

című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város/község, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2006. évi előfizetési díj egy évre: 3024 Ft áfával.

fél évre: 1512 Ft áfával.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzétesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseltek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásában megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2006. évi éves előfizetési díja: 13 356 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlönnyboltjában: (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., telefon/fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házsám:

Ügyintéző (telefonszám):

2006. évi előfizetési díj fél évre 6678 Ft áfával

egy évre 13 356 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
új sorozatának, a Közlöny Könyveknek első köteteként megjelentette

A SZÖVETKEZETI TÖRVÉNY MAGYARÁZATA

című kiadványt.

Annak a piaci szereplőnek, aki társas tevékenységet kíván folytatni, az egyedi körülmények és feltételek mérlegelésével kell döntenie arról, hogy gazdasági társaságot hoz létre, amelyben a társak bevitt vagyonukat működtetik, vagy szövetkezetet, amelyben a résztvevők személyes együttműködést is megvalósítanak. A szövetkezet sajátossága – szemben a gazdasági társaságokkal, illetve társadalmi szervezetekkel –, hogy képes optimálisan ötvözni a gazdálkodási funkciót a kulturális, szociális, közösség-szervező funkcióval. Európai tapasztalatok is bizonyítják, hogy a szövetkezetek, sajátos szerveződési és működési elveik alapján, a foglalkoztatáspolitikai, a regionális, a vidékfejlesztési, az agrár-, a környezetvédelmi politika keretei között felmerülő problémák megoldásának hatékony eszközeit jelenthetik.

A 2006. július 1-jén hatályba lépő új szövetkezeti törvény célja ennek a köztársaságnak minél teljesebb tükröztetése annak érdekében, hogy a gazdasági társaságok és a nonprofit szervezetek reneszánszát kövesse a szövetkezeti mozgalom fellendülése is.

Az aktuális jogszabályszerkezet magyarozatát bőséges iratmintatár teszi még hasznosabbá az érintettek és az érdeklődők számára.

A könyv megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonybolt), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

120 oldal. Ára: 945 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a **A szövetkezeti törvény magyarozata** című kiadványt példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre.

Ára: **945 Ft** + postaköltség.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Jogszabályok hiteles forrásból
A Magyar Közlöny hivatalos kiadója jogszabályi felhatalmazás alapján, a Miniszterelnöki Hivatal felügyeletével készíti.

Vadonatúj kommentárok
A jogszabály-szolgáltatást a megszokott adatbázison és a folyamatosan bővített iratmintáron kívül már a legfontosabb törvények új magyarázatai is kiegészítik.

Megújult program
Átláthatóbb kezelőfelületek, újabb funkciók, gyorsabb és egyszerűbb keresési módok segítik a felhasználót.

Kedvezőbb árak
Tartalom és ár arányát tekintve, az átlagos felhasználói igényeket alapul véve a hazai elektronikus jogszabálygyűjtemények között ma a legkedvezőbb választás.

Ez így kerek!

próbálja ki ▶

Ha közelebbről szeretné megismerni a megújult Hivatalos Jogszabálytár CD kezelését, tartalmát, látogasson el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó jogi szolgáltató központjába, a Közlöny Centrumba, ahol az ingyenes használat mellett szakértő segítséget kaphat.

MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ KÖZLÖNY CENTRUM

1072 Budapest, Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán)
telefon: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu

KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI ÉRTESÍTŐ

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium hivatalos lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

A szerkesztésért felelős: dr. Dombi Éva, 1011 Budapest, Fő utca 44–50. Telefon: 457-3311.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.). Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fama Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönnyboltjában, vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2006. évi éves előfizetési díj: 13 608 Ft áfával. Egy példány ára: 1334 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 1786–2396

Formakészítés: SPRINT Kft.

06.1180 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

